Ketabton.com

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

||||||||||||||||||||||||||||||||

کتاب :: پښتو قدوري

لیکوال ::شیخ احمد بن حسین رح

ژباړن :: جان محمد کاکړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

وماتوفيقى الابالله ط عليه توكلت واليه انيب

نه دی توقیق زمامگرپه مرسته داللہ پرهمدغه الله می توکل کړیدی اوهم دده ولوری ته رجوع کوم له ډیروخت نه می په زړه کښی آرزودرلوده چه وگرانوپښتنو پلرونو، میندو، وړونو، خویندو، زامنواولوڼو ته داسلام دمقدس اودحضرت سرورکائنات فخرالموجودات محمد رسول الله (ص) د شریعت په دننه کښی څه ناڅه خدمت وکړم مگرله یوی خوادعلم دکمښت له کبله اوله بلی خوادهجرت دژوندکړاوونه د آرزوگانواوامیدونوپه پوره کولوکښی راته لوی خنډ وو، کلونه تیر شوه مگرخنډونه لاپرځای وه، اوس چه دصبراوحوصیلی کاسه ډکه شوه نودلوی اومهربان خدای (ج) څخه می د مرستی په غوښتلو دهمت ملاوتړل چه دقدوری مشهورکتاب په خوږه پښتوژبه ترجمه اوله همدی لاری نه خوږې پښتواوگرانوپښتنوته مصدردخدمت وگرځم څوهغه وږونه اوخویندی چه دپښتوژبی لیك اولوست کولای شی اوداسلام دمقدس دین اومحمدی (ص) شریعت له حکمونو او رکنونونه بی برخی پاتی دی پوره گټه واخلی. علماصاحبانوډیر کوښښونه کړیدی، هغه وخت چه کامپیوټر نه وواودچاپولوآسانتیا ډیره لږوه دقدوری مشهورکتاب ئې لاپخواپه پښتواودری تحت اللفظ ترجمه کړیدی اولدی لاری نه ئې مسلمه امت ته لوی خدمت کړیدی، الله سبحانه وتعالی دی اجرعظیم ددوی ورپه برخه کړی آمین یارب العلمین .

که په رښتینه ورته ځیرشونودابه ومنوچه ډیرلږلوستونکوله تحت اللفظی ترجمی نه گټه اخستیده اوزیات شمیرلااوس هم بی گټی پاتی دی. دخوښی اوخوشحالی نه ډك پیغام خودادی چه شیخ الاسلام الحاج مولاناصاحب محمد عبیدالله ایوبی قندهاری سلیمانخیل دگرانوپښتنو درداحساس کړی اووپښتنوته دخدمت په هکله ئې دقدوری مشهورکتاب د(عروس نوبهار) ترعنوان لاندی په ساده اوآسانه خوږه پښتوترجمه کړیدی، زه دده دترجمه شوی کتاب په خبریدو دومره خوشحاله شوم چه خپل دخوشحالی اظهاردقلم په څوکه نشم بیانولای، نوله زړه له کومی ومحترم شیخ الاسلام الحاج مولانامحمدعبیداله ایوبی قندهاری سلیمان خیل ته دده دخدمت په بدل کښی له لوی خدای (ج) له لوی دربارنه اجرعظیم اودکتاب دهرتوری په بدل کښی دجنت ښادی غواړم اوالله (ج) دی ورڅه راضی شی آمین .

دمحترم شیخ الاسلام مولاناصاحب محمدعبیداله ایوبی دپښتو شوی قدوری (عروس نوبهار) لیکونکی گرانه خوږه پښتوډیره ترټلی ده واملا، انشاء اوجمله بندی ته یی هیڅ توجه نده کړی چه لوستونکی بیاهم له مشکل سره مخامخ دی لکه څنگه چه ښایی هغسی گټه نشی ورنه اخستلای، نورنه غواړم چه دلیکونکی په باب څه ولیکم، ځکه دنوموړی کتاب لوستونکی دصحیح اوغلط ثبوت دکتاب له لوست نه کولای شی، خدای مه کړه چه لیکو نکی زمایه رشتیاویلوراڅه ناراضه شی .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت اوزمان تیرېږی انسانان، پیریانان، حیوانان اونباتات زېږی بیالوئېږی بیازړېږی اوبیامړه کیږی بعضی لویوالی یازوړوالی ته هم نه رسیږی مړه شی مګرکتاب مرګ نلری ترآبده ژوندی پاته وی، څومره چه کتاب فصیح وی اودملغروپشان پاك اوصفالیکل شویوی نه یواځې په آسانی دافهام اومفهوم وړوی بلکه دراتلونکی دپاره دمثال نمونه هم وی، امیدلرم چه تاسودهمدغه کتاب لوستونکی دحق په ویاړ زمادنظرموافق اوسی، نوراشی چه وهدف ته درسیدلوپه هکله خپلی هلی ځلی پری نږدو، خپل وړونه اوخویندی دجهل له توری کندی نه دعلم په رڼاښکلی کړو اوددغه میلی اواسلامی مقدس خدمت دپیاوړتیادپاره دخپلوخادمانو وړونـوملابنـد شو، څـوپـه ګـډه سره پـه ډیره آسانـه اوپسته خوږه پښتو دغه دقدوری کتاب ترجمه او وخپلوګرانوپښتنووړونواوخویندوته ئې دسوغات په توګه وړاندی کړو.

الله وایی ته ئې غـواړه زه بې درکـړم

طـلب وکـړه جهد وکړه بیابې درکـړم

که څه هم زماسره دعلم ذخیره نشته توکل پرعلی الله اودلوی او مهربان خدای (ص) په مرسته اوتوفیق سره دقدوری دمشهورکتاب دپښتوپه ترجمه اولیکنه پیل کوم څولدی لاری نه وګرانوپښتنو او ګرانی خوږې پښتوته خالصانه خدمت وکولای شم.

ولاړشـه وګـرځـه دریـاب نـه ګـوهـر راوړه

مأیوس مشـه د عطاء دریاب ئې لوی دی

مهمه یادونه:

کله چه لومړی ځل پښتوقدوری دکمپیوټرپه ذریعه ولیکل شوه دکتاب دچاپ په هلکه می دکتاب ټول متن دکمپیوټر پر فلاپی ډسکیټ (Computer Floppy Diskette) باندی له ځان سره له آمریکانه په پاکستان کښی کویټی بلوچستان ته یووړ، مخکی دکتاب دچاپ نه می یوځل بیاټول متن ولوست چه دلوست په لړکښی څه ناڅه نیمګړتیاوی دپښتوپه املاء کښی ولیدل شوی، څرنګه چه زما د رصختیـ ورځی لږ وې نودچټکی اصلاح په هکله می داعتما د وړ یوه افغان ورورته وظیفه وسپارل نوموړی په ځلور ورځوکښی املائی اصلاح وکړل، له بده مرغه دنه وخت په لروسره می ونکړای شوای چه یوځل ئې بیاملاحظه کړم، زما آشنا حمداله (صحاف) ته می وویل زما وخت نور پاته ندی زه بیرته آمریکاته روان یم ته دکتاب دچاپولودنده سرته ورسوه خوکله چه کتاب چاپ شی څوجلده آمریکاته راواستوه حمداله خان همداسی وکړل کله چه ماکتاب ولید دکتاب چاپ او صحافت ډیردقدراوستاینی وړ وو زه له حمداله (صحاف) نه خوش شوم او دده دپاره دخدای (ج) له لوی دربارنه رضائت اوبښنه غواړم آمین یارب العلمین

.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابونه چه آمریکاته راورسیدل دکتاب په لوست می پیل وکړ ومی موندل چه داعتماد وړ افغان ورور د املائي اصلاح په لړکښی ډیری نوری سهوی کړیوی لکه تکراردجملو، دلغاتوترمابین ډیره فاصله اوداسی نور، زه دغه افغان ته دخدای (ج) له لوی دربارنه دهدایت غوښتنه کوم.

دکتاب داصلاح، دکتاب سره دعلاقمندانودعلاقې، وخوږی پښتو اوگرانوپښتنوته دخدمت او محمدی (ص) امت ته دخدمت په اړوند دقادرمطلق (ج) په مرسته اوتوفیق دکتاب په دوهم چاپ می پیل وکړ، خوسوال می دادی چه ته؛ هو داغه ته ددغه کتاب لوستو نکی، یازده کونکۍ به په پاك زړه اوپاك وجدان څه مرسته وکړې؟ خواست درته کوم چه دکتاب له لوست نه وروسته دامیدپه ډك زړه او د اوښکوپه ډکوسترگو دپرودگارعالم (ج) په لوی دربارکښی دحضرت سرورکائنات فخر المو جودات محمدرسول الله (ص) دمرحومه امت په حق کښی دزړه له کومی دیووالی اوبښنی دعا وکړې ایجاب اوقبول ئې حتمی دی.

یوځل بیایادونه کوم که موکومه سهوه یاغلطی په کتاب کښی لیدلی وی خپله اسلامی دنده پرځای کړې دمحبت نه په ډکه خوله داصلاح په هکله ښوونه راته وکړې

فسهل یاالهی کل صعب بحرمت سیدالابرارسهل

جان محمد(کاکړ) Jaan Mohammad

۲۷۱۲ گورنیاک ډایو Gorniak Dr. 2712

پارلین، نیوجرسی ۰۵۵۸۹. آمریکا Parlin, NJ 08859 USA

ومن الله توفیق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

ټوله ثنااوصفت ثابت دی خدای (ج) ته چه دده پاك ذات ته سیال په دنیااوآخرت کښی نشته اورب د ټولومخلوقاتودی، ثواب د آخرت چه جنتونه اونعمتونه دی خاص دپرهیزګارانودپاره دی، او دروداوسلامتیا(رحمت دخدای) دی وی پررا استول شوی دخدای (ج) چه محمد (ص) دی ، دغه رنګه دی درود او سلامتیا وی پر اهل بیت (د کور پر غړو) ددغه محمد (ص)، داغه رنګه دی درود او سلامتیا وی پر هغه کسانو چه د محمد (ص) سره ئی صحبت کړیوی او درود او سلامتیا دی وی پر ټولو ذکر شوو باندی .

قدوری معتبر کتاب شیخ احمد (رح) د حسین پلار د محمود زوی د جعفر لمسئ د عراق د مملکت د بغداد په ښار کښی د قدوری د کلی اوسیدونکی چه پر هیزګاره، خدای پرسته او لوی عالم وو د خپل کلی په نوم (قدوری) سره مشهور ووتصنیف کړیدی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکی بیان

دطهارت (اودس) دواجب کیدلودلیل قول دالله (ج) دی چه دقرآن شریف د المآئدة دسورت پـه شپـږم آیت کښې فـرمایی :

﴿یاَیهاالذین امنوااذاقمتم الی الصلوة فاغسلووجوهکم واید یکم الالمرافق وامسحوبرءوسکم وارجلکم الی الکعبین﴾ یعنی ای هغوکسانوچه ایمان موراوړیدی کله چه تاسی هڅه وکړی ولمانځه ته نووینځی مخونه خپل اولاسونه خپل دڅنگولو سره اومسح وکړی پرخپلوسروباندی اوهمدارنگه ووینځی پښې خپلی دبجولکو(پړکیو) سره.

دیادونی وړده چه دمخ دوینځلواندازه دتندی دلوړی برخی څه تر زنی لاندی پوری اوږدوالی اودیوه غوږ دنرمۍ څه دبل غوږ تر نرمۍ پوری ئې پسوردی.

اودس (طهارت) فرض دی ولی مصنف (رح) واجب ذکرکړیدی، که څه هم دفرضومنکرکافراودواجب منکرنه کافرکیږی خودعمل په میدان کښې دواړه یودی، که څوك عمل دفرض یادواجب ونه کړی نوددوږخ سزابه وینی .

په اوداسه کښې ددرو(۳) اندامونوپریمنځل اودسرمسح کول فرض دی، که څه هم داودس فرضونه څلوردی ولی مصنف (رح) دواړه لاسونه پریوه اندام اودوی پښې پریوه اندام شمیرلی دی.

پریمنځل دڅنگلواوبجلکو(پړکیو) زموږدمذهب ددرو (۳) علماوو په نیز داوداسه په فرضوکښې داخل دی یعنی که ونه وینځل شی نواودس نه صحیح کیږی، علماءکرام زموږ دمذهب امام اعظم ابوحنیفه (رح) چه اصل نوم ئې نعمان دی، دوهم دامام صاحب شاگردقاضی القضات اولوی مجتهد ابویوسف (رح)، دریم دامام اعظم ابوحنیفه (رح) بل شاگردچه په مذهب کښې ئې ډیرلوی کتابونه تصنیف کړیدی لکه مبسوط، جامع صغیر، جامع کبیر، زیادات، هارونیات اوداسی نور، محمد (رح) دشیبانی (رح) زوی دی. امام زفر (رح) په پورته موضوع کښې زموږ ددرو(۳)علماوو دحکم مخالف دی، دده په نیز په اوداسه کښې دڅنگلو او بجلکو پریمنځل فرض نه دی. دسرپه مسح کولوکښې اندازه دنزلی فرض ده چه دغه نزله څلورمه دسرکیږی لکه څنگه چه روایت دی له المغیره بن شعبه (رض) نه چه په تحقیق سره نبی (ص) دیوقوم د حاجت رفع کولوځای ته راغی اوهلته ئې خپل حاجت رفع کړ (بولي ئې وکړی) بیائې اودس تازه کړاومسح ئې پرمبارکه نزله او پرهغوموزوباندی وکړه چه په پښوئې وی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اودس سنتونه

ويمنځل ددواړولاسودی مخکی له هغه نه چه په کوم لوښی کښی لاسونه غوټه کړی لکه څنګه چه نبی (ص) فرمايلی دی هرڅوك چه ستاسونه له خوب نه راويښ شی ترڅوچه دری(۳) ځلی ئې خپل لاسونه وينځلی نه وی لاس دی په لوښی کښی نه غوټه کوی ځکه چه دغه انسان خبرنه دی چه دخوب په حال کښی ئې لاس دبدن دکومی حصی سره پروت وو.

بل سنت په شروع کښی داوداسه د بسم الله الرحمن الر حيم ويل دی، بل سنت دمسواك استعمالول دی، بل سنت په خوله اوپه پوزه اوبه لغړول دی، بل سنت دغوړومسح کول دی، بل سنت دږيری خلا لول دی، بل سنت خلالول د لاسونواودپښودګوتو دی، بل سنت دری(۳) ځله وينځل داندامودی.

يادونه : سنت هغه عمل دی چه رسول (ص) هميشه توب پرکړی وی مګريويادوه ځلی ئې پری اينبی هم وی، دسنت کول ثواب دی اوپرنه کولو ئې جزاشته.

داودس مستحبـات

داودس په شروع کښی نيت کول مستحب دی، بل مستحب دټول سرمسح کول دی، بل مستحب په ترتيب سره اودس کول دی پس شروع دی کوی په هغه اندام چه خدای پاك ئې په ذکرشروع کړيده او په ښی طرف، يعنی اول دمخ وينځل بيادښی لاس وينځل بيا دکينڼ لاس وينځل بيادسرمسح کول بيا راسته پښه وينځل اوبيا چپه پښه وينځل مستحب دی.

داودس مـاتـونکـو بيـان

هرهغه شی چه د انسان د هری يوی لاری څه ددوو لارو راووزی (د مخ يادشالار) لکـه باد (ګـوز يا پسکیږ)، بولی، غول وينه، منی، ودی چنجۍ، همدارنګه که دبدن دهرځای نه وينه زوی ياژړی اوبه راووزی اودراوتلی ځای نه تجاوزوکړی اوداسی حصی ته ورسيږی چه پرهغه باندی حکم دپاکـيــدو وی اودس ئې مات شو بل لمانځه ته به اودس نوی کوی، په بل عبارت که دغه وينه يازوی ياژړی اوبه دبدن له هرځای نه راووزی اوله راوتلی ځای نه بلی خواته تيری ونکړی نواودس نه ماتيږی، په ډکه خوله قی وهل هم اودس ماتوی، په خوب سره هم اودس ماتيږی يعنی که چاپريوه شی څنګ اچولی وو يائې شا ويوشی ته تکيه کړيوه اوويده وو که د څنګ يادشاتکيه ورنه ليری شی اودغه شخص غوزارشی نواودس ئې مات دی بل لمانځه ته به اودس نوی کوی، که ويده نه وو محضی ئې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترگی پټې کړیوی چورت ئې وهی نواودس ئې مات ندی، که دغه شخص په پټوسترگو یاروښوسترگوله خوب سره عادت درلودی اوویده شوی وو نوبیائې هم اودس مات دی بل لمانځه ته به اودس نوی کوی همدارنگه غلبه پرعقل په سبب دبیهوښۍ اولیونتوب اودس ماتوی یعنی که څوك دنیشی یا کومی ضربی په وجه داسی بیهوښه شی چه دنراوښځی توپیرنشی کولای یالیونی وی دنراوښځی توپیرنشی کولای نوبی اودسه دی داغه رنگه په هرهغه لمانځه کښی چه رکوع اوسجده ولری قهقه خندا(په لوړآوازخندا) کول اودس په ماتیږی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغسل بـيـان

غسل پردری قسمه دی فرض غسل، واجب غسل او سنت غسل. فرض غسل هم دری(۳) ډوله دی دجنابت غسل، دحیض غسل اودنفاس غسل، په غسل کښی دخولی، پوزی اوټول بدن وینځل فرض دی.

یادونه : په غسل کښی ډیراحتاط پکاردی دبدن هرهغه ځای چه بی تکلیفه اوبه وررسیږی وینځل ئې فرض دی لکه دغوږو شپیلۍ دنوغار، دورځواوبریتوپوست، دږری مابین، دښځی دباندی فرج . لازم ندی چه ښځه گوته په فرج دننه کړی، همدارنگه که دښځی سراودلی نه وو نو د ټولو ویښتانو پریمنځل ئې فرض دی که ئې کوڅۍ اودلی وی نودکوڅیودبیخ لندول کفایت کوی ځکه دغسل دپاره دکوڅیوسپړل حرج اوتکلیف دی، کومی ښځی چه دسرټول ویښتان په کنډورولړلی وی اودغسل په وخت کښی محضی اوبه پرتویوی اوبه دویښتانوبیخ ته نه رسیږی غسل ئې صحت نه مومی نوبیا دغسل دصحت دپاره دکوڅیوسپړل فرض دی، دغسل په وخت کښی که دچاغوږوالی په غوږوی یائې گوتمۍ په گوته وی ښورول ئې ضروردی څودغوږوالیوسوری اودگوتمۍ لاندی پوست ته اوبه ورسیږی اوغسل صحت وموی.

دغسل سنتونه : ددواړولاسونووینځل تربندوپوری، استنجاوهل که څه هم نجاست موجودنه وی، که نجاست موجودوی هغه به له بدن څه لیری کوی، بیادی داسی اودس تازه کړی لکه دلمانځه دپاره چه ئې تازه کوی مگرپښی دی نه وینځی، بیادی دری ځله پرسراوټول بدن باندی اوبه توی کړی دغسل له ځای نه دگوښه شی اوخپلی پښی دی ووینځی، که په غسل کښی دښځی د ویښتانووبیخ ته اوبه رسیدلی نوخپلی کوڅۍ دی نه سپڼی .

فرض غسل : له آلت څخه دنریاله فرج څخه دښځی په اثر د شهوت په غورځنگ سره دمنی راوتل که په خوب کښی وی که په ویښه که په بی هوښی سره وی که دهوش په حال کښی وی که دجماع په ذریعه وی اوکه دغیرجماع، که دتصوریاچرت په ذریعه وی یاپه کوم بله ذریعه وی فرض دی چه غسل به کوی، په بل عبارت سره که یوڅوك درند شی پورته کړی اومنی ورنه راووزی نوغسل پری نشته ځکه چه اثردشهوت نشته، همدارنگه که دنراو ښځی دسنتۍ ځایونه سره یوځای شی اودنرداآلت سرترسنت شوی ځای پوری دښځی په آلت کښی پټ شی یادنارینه دخاص اندام سردژوندی بنی آدم که نروی که ښځه دلویو بولوپه ځای کښی ننوزی که منی ورڅه راووزی اوکه راونوزی، که دوی دواړه بالغ وی نوپردواړوغسل فرض دی که یوبالغ وی نوپربالغ باندی غسل فرض اوپرنابالغه غسل فرض نه دی، دغه رنگه دحیض اونفاس ترختمیدلو وروسته هم غسل فرض دی چه دحیض کمه موده دری ورځی اوشپی اوزیاته موده ئې لس ورځی اوشپی ده، که د ښځی نه دوینو تویدل تردرو ورځواوشپوکم وه یاترلسو ورځواوشپو زیاد وه نوداحیض نه دی بلکه استحاضه (مریضی) ده، دحیض په ورځواوشپو کښی ښځی ته حکم دی چه لمونځ به نه کوی، روژه به نه نیسی، قرآئت دقرآن کریم به نه کوی اودمیړه سره به جماع نکوی مگرمستحاضه (مریضی) ښځی ته ددی هرڅه اجازت شته خواودس به تازه کوی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

واجب غسل : کوم کافرچه مسلمان شی اودکفرپه وخت کښی داسی حالت وربا‌ندی راغلی وی لکه پرمسلمان چه غسل فرض کیږی هغه لمبیدلی نه وی یالمبیدلی وی خوپه شرعی طریقه نه وی لمبیدلی نوغسل وربا‌ندی فرض دی .

هغه غسلونه چه رسول الله (ص) سنت ګڼلی دی

دجمعی دورځی غسل دجمعی دلمانځه دپاره، ددوو(۲) اخترو د لمونځونودپاره، دعرفات دورځی غسل چه څوك په عربستان کښی دعرفات پرځمکه وی اودحج اودعمری داحرام دپاره.

دمذی او ودی پرراوتلوغسل نشته بلکه ددواړوپه راوتولوسره اودس ماتیږی، مذی هغه سرښناکه سپینی اونرمی اوبه دی چه دنراوښځی دساعت تیری په وخت کښی دذکرڅخه دنراوله فرج څه دښځی راوزی شهوت نه په مرکیږی اوغسل نه دی پرواجب . ودی هغه خټه اوبه دی چه دنریاښځی نه تربولو وروسته بیله شهوت نه راوزی.

په کومواوبواودس غسل اودجامووینځل روادی

دآسمان په اوبو(دباران په اوبو) دشیلی په اوبو، دچینی په اوبو د څاهانوپه اوبو، دسند په اوبو، دویالې په اوبو .

طهارت (پاکی) په هغه اوبوسره نده رواچه په نښتځلو سره له ونی یامیوی څه راووزی لکه د انګورو یا اناروداسی نورومیوڅه چه را ووزی، پرکومواوبوچه بل جنس غلبه وکړی (بل جنس ډیرپه ګډ شی) لکه خاوری، ریګ، شربت، شیدی، دباغلی اوبه، دزردکو اوبه، ښوروا، دګلابواوبه چه اصل اوبه له خپل طبیعت نه واوړی پاکی په روانه ده .

پاکی اوطهارت روادی په هغه اوبوچه یوپاك شی په ګډ شی او یو صفت له صفتوڅه داوبووربدل کړی لکه دسیل اوبه، د ګردماجو اوبه اوهغه اوبه چه زمی، زعفران اوصابون په ګډ شویوی .

که په ولاړواوبوکښی نجاست ولویږی اوبه که لږوی اوکه ډیری وی اودس یاغسل په کول روانه دی ځکه چه نبی علیه السلام امر کړیدی چه ولاړی اوبه دی له نجاست نه وساتلی شی اوفرمایلی دی چه څوك دی په ولاړواوبوکښی بولی نه کوی، د جنابت غسل دی نه پکښی کوی، همدارنګه رسول الله (ص) فرمایلی دی هرڅوك چه له خوب نه ویښ شی ترڅوچه خپل لاس ئې دری ځلی وینځلی نه وی د اوبوپه لوښی کښی دی نه غوټه کوی ځکه چه دغه شخص خبرنه دی چه زمالاس له بدن نه چیرته ویده وو. که په روانواوبو کښی مرداری (نجاست) ولویږی په هغه سره اودس تازه کول غسل کول اونوره پاکی په رواده ترڅوچه اثردمرداری په دغه اوبوکښی معلوم نشی، خوپه روانواوبوکښی تاثیر د مرداری نه پاتیږی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حوض او څاه د اوبو بيان

يودومره لوی حوض چه په يوه څنډه کښې ئې مرداری ولوېږی اودمقابلی څنډی اوبه پلاس سره وښورول شی که مرداری ونه ښوريدل نودمرداری په مقابله څنډه کښې اودس اوپاکی رواده ځکه چه معلومه شوه چه دمردارۍ تاثيرومقابلی څنډی ته نه دی رسيدلی، داغه رنګه مرګ دهرهغه خزنده يااالوتونکی چه وينه نه لری اوپه اوبوکښې ژوندکوی اوبه نه په مرداريږی لکه غوماشه ، مچ، مچی، لړم، چونګښه اوداسی نور، اوهم مرګ دهغه خزند ګانوچه په اوبوکښی ژوندکوی اوبه نه په فاسديږی لکه ماهی، مار، چونګښه، چونګاښ اوداسی نور.

استعمال شوی اوبه : هغه اوبه چه يوځل استعمال شويوی دوهم ځل دبی اودسۍ دليری کولو د پاره ئې استعمال روانه دی مستعمل شوی اوبه هغه دی چه يوځل اودس په تازه شويوی ياغسل په شويوی که څه هم دغه اودس ياغسل ثوابی وی .

دحـيـوان دپـوسـتـکی بيـان

هرهغه پوست که دحلال حيوان وی لکه پسه، غويی، اوښ اوکه د مردارحيوان وی لکه ګيدړه، شغال، ليوه اوداسی نور، چه پوخ شی نوحلال شی اولمونځ پرروادی، ځکه انسانان له دغو پوستکو نه پوستين، پوستينچه، بوټونه، کمربندونه اونوردېرشيان جوړوی که دغه حيوانات مړه شی نو ويښتان، هډوکی، ښکرونه، نوکان اوپلې ئې چه غوړنه وی پاك دی مګردانسان اوخنزيرپرپوست لمونځ روانه دی اودخنزير(سرکوزی) هيڅ شی حلال ندی نواستفاده هم نه ورځه کيږی .

دځـاه داوبـوتـفـصيـل

که په څاه کښی مرداری ولويږی نوضروردی چه ټوله اوبه له څانه راوکښل شی اوڅاه وچ شی چه حلال شی، کله چه نوری اوبه له چينونه وځاته راشی نومعملومه خبره ده چه پاکی اوحلالی دی. که په څاه کښی موږك ياچوغکه ياوړوکی سورسری چوغکه يا توردلی (کوچنی تورمرغه) ياکربوړی مړشی وروسته دمړه شی له راايستلونه به له شلو(۲۰) نه ترديرش (۳۰) سلوغوپوری اوبه له دغه څاه نه راکاږی، تفاوت په تعدادکښی دسلوغوپه ظرفيت د سلوغوتعلق لری يعنی که سلوغه لويه وی نوحکم دشلو(۲۰) سلوغودی که سلوغه وړه وی نوحکم دديرش(۳۰) سلوغودی. همدارنګه تفاوت په تعدادکښی دسلوغوحکم دواجب اومستحب هم قبلوی يعنی شل(۲۰) سلوغی اوبه راکښل واجب اونوری لس (۱۰) سلوغی اوبه راکښل ئې مستحب دی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که هريوله پورته ذکرشوی حيواناتويااالوتونکونه له څاه نه ژوندی راوايستل شی نوځاه مردارنه دی بلکه حلال دی داوبوراايستلوته ضرورت هم نشته، ليکن که موږك زخمی وونوپه وينوئې ټول څاه مرداريږی، دغه رنګه که موږك دپيشوله ويری نه په ځغاسته وو اوڅاته ولويدی نوواضح خبره ده چه موږك بولی کوی نوبيادڅاه اوبه ټوله مرداری شوی.

که په څاه کښی کوتره مړه شوه ياچرګه مړه شوه ياپيشومړه شوه له څلويښت (۴۰) نه ترشپيته (٦۰) سلوغوپوری دی اوبه راوايستل شی، که په څاه کښی سپی ياخنزير ولويدی وروسته له هغه نه چه له څاه نه مړياژوندی راوايستل شوټوله اوبه دی له څاه نه را وايستل شی، که انسان په اوداسه وو په څاه کښی ولويدی او له څاه نه ژوندی راوايستل شونودڅاه اوبه پاکی دی مګرکه بی اودسه وو نو څلو ښت سلوغی اوبه دی له څاه نه راوايستل شی، که دغه انسان جنب وونوبيادی ټوله اوبه له څاه نه را و ايستل شی او څاه دی وچ شی، نورحيوانات لکه پسه، هوسی، شغال، ګيدړه اوداسی نورکه وڅاه ته ولويدل اوله څاه نه ژوندی راوايستل شوه نوحکمونه ئې په لاندی ډول دی:

۱ . که ددغه حيوان پسخورده پاکه وه لکه دانسان نوڅاه پاك دی ۲. که ددغه حيوان پسخورده مرداره وه لکه دشغال، ګيدړی او داسی نورنودڅاه اوبه مرداری دی ټوله اوبه دی راوايستل شی، که پسخور ده دحيوان مکروه وه لکه دپيشونودڅاه اوبه هم مکروه دی مستحب ده چه لس سلوغی اوبه دی له څاه نه راوايستل شی، که پسخورده دحيوان مشکوکه وه لکه دخره نودڅاه اوبه هم په شك کښی دی ټوله اوبه دی راوايستل شی اوڅاه دی وچ شی .

له څاه نه داوبوراايستل دميانه سلوغی په شمارسره اعتبارلری يعنی سلوغه به نه غټه وی اونه به وړه وی، که دچټکوالی په خاطرغټه سلوغه استعمال شی نولومړی دی په ميانه سلواغه سره اندازه شی چه څومره ميانه سلوغی په يوه غټه سلوغه کښی ځائيږی، دمثال په توګه که د دوو(۲) ميانه سلوغو اوبه په يوه غټه سلوغه کښی ځای شی نودشل (۲۰) سلوغوپه عوض کښی دی په غټه سلوغه سره لس (۱۰) سلوغې اوبه راوايستل شی.

که په څاه کښی مړحيوان پيداشو، حيوان دی له څاه نه راوايستل شی اوودی کتل شی که دغه حيوان پړسيدلی وياشوړيدلی وو نو ټوله اوبه دی له څاه نه راوايستل شی، دلته دلوی او واړه حيوان توپير نشته خوڅاه دی وچ شی، اوکه وڅاه ته ډيری چينی (چشمی) ورځلاصی وی امکان دوچيدوئې نه در لودی اودڅاه وچيدل هم واجب وه نوهغه اندازه اوبه دی راوايستل شی چه دمرداريدوپه وخت کښی په څاه کښی موجوده وی چه تعين اواندازه ئې پر دری (۳) ډوله کيدلای شی اول دڅاه اوبه دی په يوه لکړه سره اندازه کړی (ژوروالی داوبودی معلوم کړی) اودڅاه پسوراواوږدوالی دی هم معلوم کړی بيادی په دغه اندازه سره بل ځای نژدی غار کړی له لومړی څاه نه دی اوبه راباسی پدغه غارشوی ځای کښی دی اچوی کله چه دغه غارشوی ځای ډك شونوڅاه پاك شو .

دوهم په يوه لکړه سره دی دڅاه اوبه اندازه کړی (ژوروالی داوبودی معلوم کړی) بيادی چابك لس (۱۰) سلوغی اوبه له څاه نه راوکاږی په همهغه لکړه دی دڅاه اوبه اندازه کړی چه معلومه شی چه په لس (۱۰) سلوغوسره دلکړی په

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندزه څومره کموالی کیږی، لکړه دی دهرلسو(۱۰) سلوغوپه اندازه نښانی کړی کله چه دآخری نښانی لس سلوغی اوبه راوایستل شوی نوڅاه پاك شو، په بل عبارت سره وروسته دڅاه داوبوله اندازه کولونه په راایستلو سره داول لس (۱۰) سلوغودلکړی په اندازه نیم گز تفاوت دی نو د لکړی له اولی نښانی نه بیادلکړی ترڅوکی پوری پرهرنیم گز یوه نښانه اوټولی شل (۲۰) نښانی وی نوتعداددسلوغودوه سوه ته رسیږی یعنی چه دوه سوه (۲۰۰) سلوغی اوبه را و ایستل شی د څاه زړی اوبه ټولی ختم شوی او څاه حلال شو. دریم موجودوالی دداسی دووکسانودی چه دنوی اوزړواوبوښه توپیرکولای شی اوبه دی په دوامداره توگه له څاه نه راایستل کیږی هرکله چه دغو دووکسانو وویل چه زړی اوبـه خـلاصی شوی نـوڅـاه حــلال شو .

له محمدنه چه دحسن(رح) زوی دی روایت دی چه له څانه دی له دوه (۲۰۰) سلوغونه تردری (۳۰۰) سلوغوپوری اوبه راوایستل شی نوڅاه حلال دی یعنی دوه سوه سلوغی واجب اونوری سل سلوغی مستحب دی، مگرعلماء (رح) وایی چه امام محمد(رح) فیصله پرغالبه څاهانودبغدادکړیده چه د بغداد په څاهانوکښی تردوه سوه سلوغی بالااوبه نه وې، پس په هغوڅاهانوکښی چه اوبه ئې تردری سوه سلوغی ډیری وی څوك دی دامام محمد(رح) پرقول فتوی نه ورکوی، ولی مقادیرپه عقل نه معلومیږی، شك نشته چه دامام محمد(رح) قول وعواموته ډیره آسانی ده نولدی کبله په خزانة المفتین کښی ذکرشویدی چه فتوی پرقول دامام محمد (رح) ده، دغه رنگه بحررائق اوشرح الوقایه وایی چه په قول ددوو کسانوچه دنوی اوزړواوبوتوپیرکولای شی عمل وکړل شی، په هدایه کښی هم وایی چه دغه مذهب وفقه ته نژدی دی.

کـه پـه څـاه کښی مـړحـیـوان پـیـدا شـو

که په څاه کښی مړموږك یامږه چرکه یاداسی بل حیوان پیدا شو اوڅوك خبرنه ووچه کله دغه حیوان وڅاه ته لویدلی دی اودغه حیوان نه پړ سیدلی وواونه شوړیدلی وو، هغه کسانوچه ددغه څاه په اوبو ئې اودس یاغسل کړیوی په پاکواوبودی خپل اودس یا غسل نوی کړی اودیوی ورځی اویوی شپی لمونځونه دی بیرته را وگرځوی اوهرهغه شی چه ددغه څاه اوبه وررسیدلی وی بیرته په حلالواوبو ومینځی اوڅاه دی پاك کړی، امام اعظم اوبوحنیفه (رح) وایی که حیوان پړسیدلی وویاشوړیدلی وونووروسته له اودس یاغسل نوی کیدونه دی د درو(۳) ورځواودرو(۳) شپولمونځونه را وگرځوی مگرامام ابویوسف (رح) اوامام محمد(رح) وایی که دغه حیوان پړسیدلی یاشوړیدلی وی یانه وی ترڅوچه ثابته شوی نه وی چه کله دغه حیوان څاه ته لویدلی وودلمونځونوراگرځول نشته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انسـان او حـيـوان پـسخـورده

پسخورده دانسان اودآس اودهرهغه حیوان چه دغوښوخوړل ئې روا وی پاکه ده، پسخورده دسپی او دخنزیراوڅیرونکوچارپایانو لکه لیوه، زمری، شغال، پړانگ اوداسی نورومرداره ده، پسخورده د پیشو، دکوڅه گښتی چرگی یاچرگ، دهغه څیرونکومرغانوچه غوښی ئې نه خوړل کیږی لکه ټپوس، کارگه پکه باښه اوداسی نوراودهغه حیوانانواوخزندگانوچه په کوروکښی ژوندکوی لکه موږك او مار مکروه ده، پسخورده دخره اودغاتری مشکوکه (په شك) ده، که څـوك دلمانځه پروخت داودس کولودپاره اوبه پیدا نه کړی دخره یاغاتری په پسخورده اوبودی اودس وکړی بیادی تیمم ووهی او لمونځ دی وکړی، که اول تیمم ووهی بیاپه دغه پس خورده اوبواودس وکړی صحیح دی
.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تیمم بیان او احکام

تیمم دپاکۍ اوطهارت لوی رکن دی چه په آیت اوحدیث سره ثابت دی دقرآن کریم دسورت المـآئدة په شپږم آیت مبارك کښی الله (ج) فرمایی﴿فلم تجدواماًء فتیموا صعیداطیبا﴾ یعنی که مو اوبه پیدانه کړی نوپرپاکه ځمکه تیمم وکړی، رسول الله (ص) فرما یی﴿التیمم طهورالمسلم مالم یجد الماء﴾ یعنی تیمم مسلمان لره پاکی ده ترڅوچه اوبه ئې نه وی پیداکړی، که یوڅوك مسافروو یادښاراوکلی نه دباندی وتلی وو داودس تازه کولودپاره ئې اوبه پیدانه کړی اومسافه په مابین کښی دده او دښار(مسافه په ما بین کښ دده اوداوبو) یو(١) میل یاتریومیل هم اضافه وه یائې اوبه وموندلی خودغه شخص ناروغه وو ویریدی چه استعمال د اوبوبه ناروغی ورزیاده کړی یاویریدی که دجنابت غسل په اوبو وکړی یخنی به ئې مړکړی یابه ئې ناروغی ورزیاده کړی نوپه پاکه خاوره دی تیمم وکړی، په تیمم کښی نیت فرض دی اوپه اوداسه کښی نیت مستحب دی، په خوله نیت کول داسی دی (نیت کوم له زړه داخلاصه تیمم وهم په پاکه خاوره چه بی اودسی رانه لیری شی اولمونځ راته رواشی) که تیمم دقرآن دتلاوت دپاره وی نو داسی دی ووائی(نیت کوم له زړه داخلاصه تیمم وهم په پاکه خاوره چه بی اودسی رانه لیری شی اوتلاوت دقرآنکریم راته رواشی)، تیمم دوه واری د دواړو لاسونوخپړی اوګوتی پرپاکه خاوره وهل دی چه په اول ځل به په دواړولاسونومخ مسح کوی اوپه دوهم ځل به ښی لاس دکڼ لاس په خپړه اوګوتو اوکیڼ لاس دښی لاس په خپړه اوګوتوسره مسح کوی خو د دواړولاسوڅنګلی په مسح کښی شامل دی، تیمم که دبـاودسۍ دلیری کولودپاره وی اوکه دجنابت دلیری کولودپاره وی فرق ئې نشته ددواړودپاره دغه تیمم دی، په نظردامام اعظم ابوحنیفه (رح) اوامام محمد(رح) تیمم په هرهغه شی سره روادی چه دځمکی له جنس نه وی لکه خاوره، ریګ، ډبره، ګچ، اهاك رانجه، زرنیخ او داسی نور، مګر امام ابی یوسف (رح) وایی چه تیمم بیله خاوری اوریګ نه په بل شی روانه دی، همدارنګه امام شافعی(رح) وایی چه یواځی او یواځی په خاوره روا دی ځکه چه الله (ج) فرمایلی دی ﴿صعیدا طیبا﴾ دطیب معنی پـاکه اوامام شافعی(رح) وایی چه د صعید معنی شنه کونکی دوښو نوپرښرنه اوترخه ځمکه تیمم روانه دی.

دتیمم ماتونکی : ټول هغه څه چه اودس په ماتیږی تیمم هم په ماتیږی، برسیره پرهغه که چااوبه ولیدلی اوپراستعمال داوبو ئې قدرت وموندہ تیمم ئې مات (ضایع) شو.

هغه څوك چه دلمانځه په اول وخت کښی داودس اوبه نشی موند لای اوامیدکوی چه ترآخروخت پوری به اوبه پیداکړم نومستحب ده چه لمونځ ترآخروخت پوری وځنډوی، که ئې اوبه وموندلی نو اودس دی وکړی اولمونځ دی وکړی که ئې اوبه ونه موندلی نو تیمم دی وکړی، ترڅو چه اوبه ئې نه وی موندلی ټول لمونځونه دی په دغه تیمم وکړی که فرضی وی اوکه نفلی وی، مګرامام شافعی(رح) وایی چه هرفرضی لمونځ ته به علیحده تیمم کوی . تیمم روادی وجوړاوروغ ته که څه هم مقیم اوپه ښارکښی وی، که یوه جنازه دلمانځه دپاره حاضره شی اومتصرف دجنازی بل څوك وی که لمونځ کونکۍ ویریدی که دجنازی دلمونځ دپاره داودس په کولومشغول شی دجنازی لمونځ ورنه تیریږی نودتیمم کول ورته روادی، همدارنګه که څوك داخترونوولمانځه ته حاضرشوباودسه وو او ویریدی که په

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودس کولومشغول شی تهول لمونځ ورنه تیر یږی نوتیمم دی وکړی اوپه لمونځ کښی دی شریك شی، هرڅغه لمونځ چه عوض نلری اوپرپاته کیدوئې ویره وی تیمم ورته روادی لکه د جنازی اواخترونولمونځ، هرڅغه لمونځ چه عوض لری که څه هم قضاء کیږی تیمم ورته روانه دی، همدارنګه که څوك د جمعی لمانځه ته حاضرشواوویریدی که په اودس کولومشغول شی لمونځ ورنه تیریږی، تیمم دی نه کوی خپل اودس دی تازه کړی که ئې دجمعی په لمانځه کښی ګډون کولی شوپه لمانځه کښی دی ګډون وکړی که ئې ګډون نشوای کولای نودماپښین څلوررکعته فرض دی وکړی، همدارنګه که دوخت تنګی وه او د اودس په مشغولادلمانځه وخت تیریدی نوتیمم دی نه کوی بلکه اودس دی وکړی اودلمانځه قضاء دی راوړی .

داامام اوبوحنیفه (رح) اوامام محمد(رح) په نظرمسافرچه په بار کښی ئې اوبه هیری شویوی تیمم ئې وکړاولمونځ ئې په وکړ د لمانځه وخت لانه وو تیرشوی چه اوبه وریپاد شوی نولمونځ دی نه راګر ځوی مګرامام ابی یوسف (رح) وایی چه لمونځ دی راوګرځوی پرتیمم کونکی غوښتنه داوبونښته ترڅو غالب ګمان ئې نه وی چه اوبه وده ته نژدی دی بلکه تیم دی وکړی اولمونځ دی وکړی که څه هم ورو سته له لمانځه نه په وخت کښی اوبه پیداکړی دلما نځه راګرځیده ورباندی نشته، داحکم په صحرا کښی دی ولی چه غالبه په صحراکښی اوبه نه وی مګرپه آبادوځایوکښی طلب داوبو واجب دی، که ئې ګمان غالب شوچه دلته اوبه شته یعنی په یوه علامه سره لکه شنی ونی نوتیمم ورته روانه دی، تر څوچه طلب د اوبوبه کوی.

پر موزو باندی د مسح بیان

درسول الله (ص) په قول اوفعل (سنت) سره مسح پرموزوباندی روا ده، له هرڅغه بی اودسی نه چه اودس کول پرواجب وی یعنی که پرچاغسل واجب وی نومسح پرموزو ورته روانه ده، له حضرت امام حسن بصری (رح) نه روایت دی چه ما اویا (۷۰) کسان اصحا بان (رض) لیدلی دی چه ټولو پرموزو مسح روابلله اوعمل ئې په کوی، حضرت امام اعظم اوبوحنیفه (رح) وایی ماهغه وخت جواز دمسح پرموزوباندی ورکړچه ماته دورځی درڼاپشان حدیث ورسید همدارنګه امام اعظم صاحب (رح) وایی زه ویره دکفرپرهغه چالرم چه پرموزوباندی له مسح نه وی منکروی، دموزواغوستل او مسح پرکول یواځی د اودس دتکمیل نه وروسته شرط نه دی بلکه داودس دتکمیل نه مخکی ئې هم اغوستلای شی اوورپسی دی نوراودس وکړی، داچه قدوری (رح) کامل طهارت لیکلی دی مقصد ئې جنابت دی یعنی که څوك جنوب وو لازم به اول اودس بیا غسل کوی، وروسته دموزواغوستل اومسح کول ورته روادی دمسح شروع له بی اودسی نه وروسته ده، دمسح مدت پرموزو د مقیم دپاره یوه شپه اویوه ورځ ده، که په دغه یوه شپه اویوه ورځ کښی ئې اودس مات شونوداودس نوی کولوسره بیادپښو وینځل نشته بلکه پرموزومسح کول شته، همدارنګه دمسح مدت ومسا فرته وروسته له بی اودسی نه دری ورځی اودری شپی دی، د مسح کولوترتیب دلاس

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لوندوګوتو او ورغوی سره دموزو پر ښکاره حصه له پښی له ګوتونه ولوړخواته ترپنډی پوری دلاس کشول دی چه دګوتوخطونه پرموزه ولویږی خودلاس ګوتی به سره موښتی نه وی بلکه خلاصی به وی نوپه دغه ترتیب به دښی پښی موزه په ښی لاس سره اودکیڼی پښی موزه په کیڼ لاس سره مسح کوی، پرموزوباندی مسح کول لږترلږه د لاس په مابینی دروګوتوسره فرض ده یعنی که دغه مسح په دووګوتووشی نو فرض ئې پرینښوده اومسح صحیح نه شوه . هغه بوټ چه دپښی بجلکی پټوی دموزی حکم لری، یعنی غاړه لرونکی بوټ اوموزه یوشان دی، که دیوی پښی موزه ډیره څیری وی چه دپښی دری وړی ګوتی یا د درو وړوګوتوپه اندازه پښه ورڅه معلومیږی نو د دواړوپښوپرموزومسح نه صحیح کیږی، که لږ څیری وی بیا مسح پررواده . لکه څنګه چه مخ کښی هم ذکرشوه پرچاچه غسل واجب وی (جنوب وی) مسح پرموزو ورته روانده، په یوه حدیث شریف کښی چه روایت یی نسائی اوترمذی کړیدی ذکرشویدی چه صفوان دعسال (رض) زوی وایی رسول الله (ص) موږ ته امروکړچه تاسی مسافریاست دری (۳) ورځی اوشپی خپلی موزی مه کاږی بلکه مسح پرکوی، مګرکه څوك جنوب شی هغه به موزی کاږی اول به اودس اوبیابه غسل کوی وروسته به موزی په پښوکوی او مسح به پرکوی .

دمسح ماتیدونکی : هرهغه عمل چه اودس په ماتیږی مسح هم په ماتیږی، برسیره پردغواعمالوکه دمسح مدت پوره شی یا موزه له پښی نه وایستل شی مسح ماتیږی، کله چه مدت دمسح پوره شو او شخص په اوداسه وونوموزی دی له پښووباسی پښی دی ووینځی نوراودس تازه کول نشته بیرته دی موزی واغوندی مسح دی درباندی وکړی اولمونځ دی اداکړی، که څوك مقیم وو موزی ئې په پښو کړی اومسح ئې پروکړه دمسحمدت یوه ورځ اویوه شپه پوره شوی نه وه په سفر ولاړی نودغه مسح هم مسافرشول مدت ئې دری ورځی اودری شپی دی، امام شافعی (رح) وایی چه دغه مسح مسافر کیدلی نشی بلکه دمقیم مسح دی ختم کړی بیا دی دسفرمسح په سفرکښی وکړی .

که څوك مسافرووا ومسح ئې کړیوه یوه ورځ اویوه شپه یااضافه ترشپی اوورځی درباندی تیره شوه مقیم شونومسح ئې هم مقیم شول اومدت ئې هم پوره شولازم ده چه موزی له پښونه وباسی که ورځ اوشپه نه وه درباندی تیره شوی نوموزی دی نه وباسی مدت دمسح دی پوره کړی بیادی موزی وباسی

که چاموزی په پښوکړی اوبرسیره ئې جرموقی په پښوکړی مسح پرجرموقو رواده (جرموق هغه لوی بوټ دی چه دموزودساتلو د پاره برسیره پرموزواغوستل کیږی) . مسح پرجرابوهغه وخت رواده چه دجرابوشااوخواڅرمن ګنډلی وی یائې تلی له څرمنی وی، امام اعظم اوبوحنیفه (رح) وایی هغه جرابی چه نه ئې تلی له څرمنی وی اونه ئې شااوخواڅرمن ګنډل شویوی مسح پرروانه ده مګر یاران (رح) وایی چه مسح پرجرابورواده چه جنسیت ئې داسی سخت وی چه پښه ترمعلومه نه شی اوبه جذب نه کړی اوبیله کشك اوتناب نه پرپنډیوموښتی وی . مسح پرلنګوټه، پرخولی ، پر بقره (بوغره) اودستکلوباندی روانه ده، که دبدن کوم ځای زخمی یامات وی اوترل شوی وی داوداسه په وقت کښی دهغه خلاصول یازخم ته داوبورسیدل تاوان ولری نومسح لازم اوپرروداه، که زخم جوړنه وو او پنډکی ورڅه ولویده بیرته دی پنډکی پرکښیږ دی که ئې ترل غوښتل بیرته دی وتړی بلی مسح ته ضرورت نشته هغه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکنۍ مسح کافی ده، مګر که زخم جوړشوی وو اودغه شخص په اوداسه وو مسح باطله شوه يواځې هغه ځای دی ومينځی نوی اودس تازه کول نشته.

د حيض بيان

که څه هم بيان دحيض دی دنفاس احکام ورسره مل دی، مصنف (رح) ځکه عنوان دحيض ورکړچه حيض ډيرواقع کيږی، ډيری ميندی اوخوندی دپښتو او دری ليك او لوست نشی کولای دحيض نفاس اواستحاض له احکامونه بی برخی پاته دی، که څه هم بعضو په وړکتوب کښی سه پاره، قرآنکريم، پنج کتاب او شروط الصلوة لوستی دی چه په هغوی کښی ددغه احکامويان نشته اوس چه لوی ښځی شويدی له يوی خوامحرم ښوونکی نه لری او له بلی خواښونکۍ دشرم اوحياپه سبب تفصيلی ښوونه نشی کولای اونه هم زده کونکې دشرم او حيا په سبب تفصيلی پوښتنه کولای شی، له نيکه مرغه نننۍ ميندو او خوندود پښتو او دری سواد ترلاسه کړيدی کولای شی په ډيره آسانی سره دغه پښتو قدوري نه يواځې د ځان ښوونکۍ وګرځوی بلکه بی خبرو ميندو او خوندوته دی هم ښوونه وکړی .

حيض هغـه وينـه ده چـه دبالـغی ښځی داولاد دجـوړيدولـه ځای (رحيم) نه راوزی، دحيض کمه مده دری ورځی او دری شپی ده که دوينی راوتل تردرو (٣) ورځو او درو (٣) شپو لږ وه نو دا حيض نه دی بلکه استحاضه (مريضی) ده، ډيره مده د حيض لس (١٠) ورځی اولس (١٠) شپی ده، که له لسو (١٠) ورځو او شپو وروسته هم وينه را وتل نو دا هم حيض نه دی بلکه استحاضه (مريضی) ده، ښځه چه دحيض په مدت کښی له رحيم نه سری، ژړی اوسپيری اوبه راوتل ووينی هغه ټول حيض دی، کله چه خاص سپينی اوبه را ووتلی نو حيض خـلاص شو، حيض له حـايضی ښځی نه لـمونځ ساقطوی يعنی ښځه به دحيض په مدت کښی لمونځ نه کوی کله چه له حيض نه پاکه شوه نو د لمونځونو قضاء هم ور باندی نشته همدارنګه ښځی ته دحيض په مدت کښی روژه نيول حرام دی خو کله چه له حيض نه پاکه شوه او د روژی مياشت هم تيره شوه نو بيا به د روژو قضاء راوړی، که د ښځی روژه وه حيض ورته راغی روژه ئې ماته شوه ترروژه مات پوری روژه ساتل حرام دی، کله چه له حيض نه پاکه شی ددغی ورځی دروژی قضاء به راوړی همدارنګه که دروژی په مياشت کښی ښځه په حيض کښی وه دورځی په مابين کښی له حيض نه پاکه شوه تر روژه مات پوری دی امساك وکړی او هم دی ددغی روژی قضاء راوړی، کومه ښځه چه په حيض کښی وی مسجد ته دی نه داخليږی او د خدای پر کور (بيت الله) دی طواف نکوی، د ميړه سره دی يو ځايوالی نه کوی حايضه ښځه او نفاسه ښځه يا کوم څوك چه جنب وی د قرآن کريم لوست دی نه کوی، هر هغه څوك چه بی اودسه وی قرآن شريف ته دی لاس نه وروړی (جنوب، حايضه، نفاسه) دری واړه بی اودسه دی قرآن شريف ته لاس وروړل ناروادی، مګرپه يوه پاك ټکری ياکوم بل پاك شی سره ئې نيول روادی، که د حائضی ښځی د وينو بهيدل د لس (١٠) ورځو او شپو نه مخکی ودريدل ترڅو چه غسل ئې نه وی کړی يا پوره ديوه لمانځه وخت نه وی تيرشوی دميړه سره وطی (يوځايتوب) کول ناروادی، ځکه چه دحيض وينه کله کله ودريږی او بيا بيرته جاری شی نو بايد د وينی کامل دريدل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په غسل یا د لمانځه په یوه مکمل وخت تیریدلوسره وپیژندل شی، امام محمد (رح) فرمایلی دی چه ښځی ته دلمانځه دیوه وخت تیریدلو نه مخ کښی دتیمم په وهلو سره د میړه سره یوځای کیدل روادی مګرپه دغه تیمم سره لمونځ ورته روانه دی له ښځی سره دحیض په وخت کښی دنارینه یوځای کیدل لویه (کبیره) ګناه ده چه علاج ئې په توبه او خیرات سره کیږی، همدارنګه که دښځی د وینی بهیدل پرلسمه ورځ ودریدل نو له غسل نه مخکی د میړه سره یو ځایوالی ورته روادی ځکه چه حیض له لس ورځونه زیادنشته مګرغسل ته انتظارکول مستحب دی.

پاکی د دوو وینوچه په مابین کښی د دوو وینوراشی هغه لکه جاری وینه یعنی ټوله حیض ګڼل کیږی چه په عربی (طهرمتخلل) ورته ویل کیږی، دطهرمتخلل په باب ډیرقولونه اواختلافات شته چه د فتاواوو په کتابوکښی ئې په تفصیل سره ذکرشویدی، په ټولو کښی دحضرت امام ابی یوسف (رح) قول آسانه دی چه فرمایی که میانګړی پنځلس ورځی ووفاضل ګڼل کیږی یعنی مخکنی او وروستنی وینه سره ګډیږی، که ترپنځلس ورځوکم ووهغه فاضل نه دی، که تردرو ورځوکم ووهغه په اتفاق سره فاضل نه دی بلکه ټوله پرله پسی وینه ګڼل کیږی، مګرامام اعظم ابوحنیفه (رح) وایبکه طهر(پاکی) دری ورځی یااضافه تردروورځووی هغه فاضل دی، ولی امام ابی یوسف (رح) ئې فاضل نه ګڼی که څه هم لس ورځی وی، په کتابوکښی ذکرشویدی چه امام اعظم (رح) وقول ته دامام ابی یوسف (رح) رجوع کړیده اوډیرفقها(رح) هم دامام ابی یوسف (رح) قول تائیدوی . کم مدت دپاکۍ پنځلس ورځی دی ډیرمدت ئې پای نه لری ځکه چه دښځوطبیعتونه مختلف دی بعضی ښځی له عیال زیږولونه وروسته په میاشتومیاشتو پاکی وی، ترڅوچه وینه ښکاره کیږی ښځه به هم لمونځ کوی اوهم به روژه نیسی که څه هم کال یادوه کاله یابالاتیرشی، کله چه د ښځی دبولوله ځای نه وینه په بهیدلوشروع وکړی که دغه دوینو بهیدل له درو(۳) ورځواوشپونه کمه وه یاله لسو(۱۰) ورځواوشپو نه زیاده وه استحاض (مریضی) بلل کیږی پس داستحاض دوینو حکم دپوزی دوینوحکم دی یعنی نه دلمونځ پریښودل شته نه د روژی خوړل شته اونه له خاوندسره دیوځایوالی پرهیزشته ولیکن هرلمانځه ته به اودس نوی کوی، که امیدواری ښځی دری ورځی یالس ورځی له بولوله ځای نه دوینوبهیدل ولیدل نومریضی یا استحاضه بلل کیږی، همدارنګه که کومی ښځی شپږورځنی د حیض عادت درلودی اوپه یوه میاشت کښی دوینوبهیدل ترشپږ ورځوبالاشونوترلسووورځوپوری دی نه لمونځ کوی اونه دی روژه نیسی، که پرلسمه ورځ دوینی بهیدل قطع شوه نوټولی لس ورځی دحیض دی که دوینی بهیدل ترلس ورځوبالاشوه د اوو(۷) ورځونه وروسته ټول استحاضت دی، داښځه به له اوو(۷) ورځونه وروسته دلمونځونواوروژو قضاء راوړی، همدارنګه که دښځی نفاس ترڅلويښت (۴۰) ورځوتیرشی هغه مرض دی، که ځوانی نجلکۍ ته دحیض سره سم دوینی دبهیدلوناروغی وریپښه شوه نودامام اعظم اوبوحنیفه (رح) په مذهب اودامام محمد (رح) په مذهب اولی لس (۱۰) ورځی ئې دحیض اوپاتی شل (۲۰) ورځی ئې د استحاضت (مریضی) دی، که دغه نجلکۍ لنګه شی نفاس ئې څلويښت ورځی اوشپی دی متباقی ورځی اوشپی ئې مریضی (استحاضت) دی، مګرامام ابی یوسف (رح) وایی چه حیض ددغی نجلکۍ دلمونځ اودروژی په حق کښی دری ورځی اوشپی دی چه کمه مده دحیض ده اودطلاق دعدی په حق کښی دحیض مدت لس ورځی اوشپی دی، مستحاضه ښځه یا هغه څوك چه بولی ئې همیشه بی اختیاره څڅیږی یائې له پوزی نه همیشه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینی څاڅی یائې همیشه بی اختیاره ګیدہ بهیږی یائې همیش بی اختیاره بادجاری وی یاکـوم زخـم وی چه وینه ئې نـه دریږی د هـروخت لمانځه ته دی اودس نوی کوی اوپه دغه اودس دی دهغه وخت ټول لمونځونه چه خوښ ئې وی که فرض وی که سنت وی که نفل وی اداکړی، ددغومعذورکسانوجامی که دلمانځه په وخت کښی مرداری شی باك ئې نشته مګردبل اودس نوی کولوپه وخت کښی به هغه مرداری جامی وینځی، امام شافعی(رح) وایی چه دهر لمانځه دپاره به جدااودس نوی کوی یعنی دوه فرض لمونځونه په یوه اودس نشی اداکولای، کله چه دلمانځه وخت تیرشونوددوی اودسونه هم باطل شوه، دبل وخت د لمانځه دپاره به اودسونه نوی کوی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نـفاس بیـان

نفاس هغه وینه ده چه وروسته دکوچنی له زیږیدلونه دښځی له رحیم نه رابهیږی، کومی وینی چه له امیدواری ښځی نه راوزی او هغه وینی چه دکوچنی دزیږیدلوپه وخت مخکی دکوچنی ترراو تلوله ښځی له رحیم نه راوزی استحاض (مریضی) ده، هم به لمونځ کوی اوهم به روژه نیسی، که له ښځی نه دلمانځه پروخت مخکی دکوچنی ترراوتلووینه جاری شوه دغه لمونځ به کوی که ئې اودس کولای شو اودس دی وکړی کنه تیمم دی وکړی لمونځ دی په ولاړه یاپه ناسته یاپه پروتی یاپه اشاره سره اداکړی که دلمانځه وخت ورنه تیرشوددغه لمونځ قضاء به راوړی، کم مدت دنفاس حد (اندازه) نلری ولی ډیر مدت ئې څلویښت ورځی دی که له څلو یښت ورځونه زیادشی نواستحاضه ده، بعضی ښځی که څه هم له نفاس نه پاکی شی بیاهم دوی د نفاس څلویښت ورځی پوره کوی نه دالله (ج) لمونځ کوی اونه ئې روژی نیسی چه دبی علمۍ اوبی خبرۍ نتیجه ده، څرنګه چه دنفاس کم مدت معلوم نه دی نو هر کله چه دوینی جریان ورك شو ښځه به غسل کوی اودخپل پروردګارعالم عبادت به په ښه شوق اوزوق سره کوی. که دښځی دلنګون نه وروسته دوینی بهیدل ترڅلویښت ورځوبالاشوه اوپخواهم داښځه لنګه شویوه دنفاس عادت ئې شل یاپنځه ویشت یا دیرش ورځی وو نواوس به هم دپخوادعادت سره دنفاس ورځی حسابوی، غسل به کوی له عادت وروسته چه هرڅوورځی تیری شویوی دهغوورځو دلمونځونو او روژو قضاء به راوړی متباقی ورځی استحاض دی، که ددغی ښځی عادت دنفاس نه وو نونفاس ئې څـلویښت ورځی دی، حضرت امام ابوحنیفه (رح) او امام ابی یوسف (رح) وایی که ښځی دوه بچیان وزیږول نفاس ئې له لومړی بچی دراوتلووروسته شروع کیږی، امام محمد(رح) اوامام زفر(رح) وایی چه ددغی ښځی نفاس له دوهم بچی له را وتلووروسته شروع کیږی، څلورواړه امامان موافق دی چه ددغی ښځی نفاس دعدت دتیریدوپه باب ددوهم بچی دراوتلو وروسته شروع کیږی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له نجاست نه د پاکی بیان

نجاست دوه قسمه دی یونجاست حکمی دی بل نجاست حقیقی دی، حکمی نجاست لکه بی اودسی یاجنابت چه ترحقیقی نجاست قوی اوډیردلمانځه مانع دی ځکه مصنف (رح) اول دحکمی نجا ست بیان وکړ، اوس دحقیقی نجاست لکه بولی شراب، ګنګی او داسی نوروبیان کوی. حقیقی نجاست پردوه قسمه دی اول مرئی نجاست چه وچ شی په سترګولیدل کیږی لکه ګنګی، خوشایی اوداسی نور دوهم غیرمرئی هغه نجاست دی چه وچ شی په سترګونه لیدل کیږی که څه هم رنګ ئې معلو میږی لکه شراب بولی، منی اوداسی نور. پرلمونځ کونکی واجب دی چه نجاست له خپل بدن اوله خپلوجامو اوله هغه ځای نه چه لمونځ پرکوی لیری کړی، امام اعظم اوبوحنیفه (رح) اوامام ابی یوسف (رح) وایی چه دنجاست لیری کول په اوبو اوپه هرهغه بهیدونکی مائع سره چه امکان دلیری کولو د نجاست ولری روا دی لکه سرکه، دګلګلاب اوبه (عرق ګلاب)، دصابون اوبه او داسی نور، مګرپه شیدوسره د نجاست لیری کول روانه دی، یاران رحمة الله تعالی عنهما وایی که موزه یاغاړه لرونکې بوټ په حقیقی مرئی نجاست سره ولړل شی وروسته له نجاست له وچیدلونه دی دغه موزه یابوټ په ځمکه پوری ومښل شی چه نجاست ورنه لیری شی لمونځ دی ورسره اداکړی، منی چه حقیقی غیـر مرئی نجاست دی که موزه په ولړل شی اودغه منی لانده وه موزه دی ومنځل شی چه منی ورنه لیری شی، که منی پرموزه باندی وچ شوه نومنی دی له موزی نه وګرول شی کله چه منی له موزی نه لیری شوه لمونځ ورسره روادی، مګرامام شافعی (رح) وایی منی پاك دی که لانده وی اوکه وچ وی پریمنځل دموزی واجب ندی، که هنداره یاتوره یابل نورانی جنس په نجاست ولړل شی دپاکیدودپاره په ځمکه سره مسح کول کفایت کوی ځکه چه نجاست نه په ننوزی او دباندنی نجاست په مسح سره لیری شو که ځمکه په نجاست ولړل شی اودغه نجاست په لمرسره وچ شی نښان (اثر) دنجاست ورك شی نوپرهغه ځمکه لمونځ روادی، مګر تیمم پرروانه دی ځکه چه دتیمم دپاره پاکه ځمکه په قرآن سره ثابته ده چه قول دخدای (ج) دی ﴿فتیممو صعیدا طیبا﴾، د ځمکی پاکی وروسته له وچیدونه په حدیث سره ثابت ده قول د علیه السلام دی ﴿ زکواة الارض یبسها﴾، که بدن یاجامی په غلیظ(قوی) نجاست سره ولړل شی لکه وینه، ګنګی، بولی شراب اوداسی نور اومقدار دنجاست یودرهم یاتریوه درهم لیږ وی اولمونځ کونکی دغه نجا ست نه وی لیدلی لمونځ وکړی لمونځ ئې صحیح دی، که مخ کښی له لمانځه دغه نجاست ووینی بیالمونځ وکړی نولمونځ ئې مکروه دی، که مقداردنجاست تریوه درهم بالاووکه څه هم لمونځ کونکې له نجاست نه بی خبره وی لمونځ ورسره روانه دی، که ئې لمونځ ورسره کړیوو بیرته به ئې راګرځوی، که دچاجامی په خفیف نجا ست ولړل شوی لکه دهغه حیوان بولی چه غوښی ئې خوړل کیږی لکه دپسه بولی یادوزګړی بولی یادغویی بولی اوداسی نور، ترڅوچه څلورمه حصه دهغه جامی نه وی لړل شوی لمونځ ورسره روادی، که څلورمه حصه یا اضافه ترڅلورمی حصی دهغه جامی لړل شویوه نوبیالمونځ ور سره روانه دی .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکوالی له هغه نجاست څخه چه وینځل ئې واجب دی پردوه (۲) قسمه دی، اول له جامی څخه لیری کول دهغه نجاست چه په سترګوئې جنسیت معلومیږی لکه ګنګی، خوشایی اوداسی نور په اوبو سره پاکول دی ترڅوچه جنسیت، رنګ او بوی ئې پرجامه پاتی نه شی، مګرکه دپاکۍ دپاره تودی اوبه او صابون استعمال شواودنجاست اثرورك نه شونوباك ئې نشته جامه پاکه شوه او لمونځ ورسره روا دی، دوهم له جامی څخه لیری کول دهغه نجاست چه وروسته له وچیدونه ئې جنسیت په سترګونه معلومیږی په اوبو سره پاکول دی ترڅوچه دویځونکی یقین شی چه نجاست ورك شو .

د استـنـجـاء بـیـان

استنجاء په تیګه (ډبره) یالوټه یاپه داسی شی سره چه دتیګی یا دلوټی له جنس نه وی سنت ده، کوم عدددتیګی یادلوټی نشته که داستنجاء ځای په یوه لوټه پاك شی یاپه دوولوټوپاك شی اصل مقصد پاکوالی دی، خووروسته دلوټی له استعمال نه په اوبوسره استنجاء افضلیت لری، کله چه دقرآن شریف دسورت توبی یوسل اواتم (۱۰۸) آیت مبارك﴿ فیه رجال یحبون ان یتطهروا﴾ یعنی په قباه کښی خلګ دی چه دځان دښه پاکولو سره مینه لری، د سعودی عربستان دمدینی شریفی دقباه د اوسیدونکوپه توصیف نازل شونورسول الله (ص) وقباه ته ورغی او هغوخلګوته ئې وویل چه خدای پاك ستاسی دنظافت اوپاکۍ توصیف کړیدی، ستاسی پاکی څه شی ده؟ هغوی په ځواب کښی ورته وویل چه موږ دډبری تراستنجاء وروسته په اوبوهم استنجاء کوو، آنحضرت (ص) ورته وویل چه دغه صحیح کاردی . که نجاست له استنجاء له ځای نه تیری کړی وواوډیرځای لړل شوی وونوپه ډبره استنجاء صحیح نه ده ضروربه په اوبویاپه بله مائع استنجاء کوی، اواستنجاء په هډوکی، په خوشایی، په ډوډۍ اوپه مالګه سره روانه ده، همدار نګه که عذرنه وی په راسته لاس هم استنجاء روانه ده، دتشناب کاغذ چه نه لیك ور باندی کیدلای شی اونه دکاغذ حیثیت لری او نه دکوم بل کار وړدی استنجاء په رواده.

د لـمـانـځـه بـیـان

طهارت چه شرط دلمانځه دی مصنف (رح) په ټولوقسمونوسره بیان کړ، اوس نوبت اصل لمانځه ته چه داسلام دمقدس دین دوهم رکن دی راورسیدی، لمونځ دمعراج په شپه کښی فرض شویدی ټولو کتابودحدیثو ئې روایت کړیدی، دپښتوسیرت النبی دریم ټوك دګران افغانستان دکابل چاپ د لمانځه بیان داشان خوړ لیکلی دی چه دمعراج په شپه برسیره پرنوروعطایاؤ وحضرت محمد (ص) ته آوازوشوچه پرامت دی پنځوس لمونځونه فرض شوه حضرت محمد (ص) دبیرته راتګ په وخت کښی له حضرت موسی علیه السلام سره ولیدل اوموسی علیه السلام پوښتنه ورنه وکړه چه دپاك خدای (ج) له خاص بارګاه څخه تاته څه احکام درکړل شول؟ حضرت محمد (ص) ورته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل چه پر امت می پنځوس وخته لمونځ فرض شو، حضرت موسی علیه السلام ورته وویل چه مابنی اسرائیل ښه تجربه کړیدی ستاامت به دابارپورته نکړای شی، ته بیرته وخدای (ج) ته عرض وکړه حضرت محمد (ص) بیرته وخدای (ج) ته عرض وکړچه ای پاکه خدایه زماامت ډیر کمزوری اوډیرضعیفان دی، حکم ورته وشوچه دلسووختولمونځونه ورته معاف شول، کله چه حضرت محمد (ص) بیرته راوګرځید موسی علیه السلام دبیاعرض کولومشوره ورته ورکړه، ددی واری دبیاتګ په اثرلس لمونځونه نور وروبښل شول په همدی ډول حضرت محمد (ص) څوواره دحضرت موسی علیه السلام په مشوره دخدای پاك په دربارکښی بیابیاعرضونه وکړل ترڅوچه په یوه شپه اوورځ کښی پنځه وخته لمونځونه پاته شول، حضرت موسی علیه السلام بیاهم مشوره ورکړه چه دډیرتخفیف غوښتنه وکړه حضرت محمد (ص) وویل نورنوماته له خـدای (ج) څخه حیا راځی، آوازوشوچه ﴿لایبدل القول لدی﴾ یعنی ای محـمده! زماپه حکم کښی تغیرنشته، کله چه حضرت محمد(ص) سوال بس کړنو د خدای پاك له لوری نه داسی یوآوازوشو﴿قدامضیت فریضتی وخففت عن عبادی﴾ یعنی ماپوره کړه خپل فرض اوتخفیف می ورکړبندګانوته، لمونځونه به پنځه وی لیکن دهری نیکۍ بدل به یوپه لس وی، چه داپنځه به هم پنځوس شی .

دلمانځه وختونه : دسهاردلمانځه اول وخت کله چه دوهم سپینوالی دآسمان په کناروکښی پاشلی معلوم شی(دوهمی سفیدی یاصبح صادق) اوآخروخت دسهاردلمانځه دلمـرخرك تر مخه دی . دماپښین دلمانځه اول وخت دلمردزوال نه وروسته اوآخروخت ئې دامام اعظم اوبوحنیفه (رح) په نیز ماسیوادوخت له سیوری نه چه سیوری دیوه جنس دوه چنده ته ورسیږی، مګرامام ابی یوسف (رح) او امام محمد(رح) وایی ماسیوادوخت له سیوری نه کله چه سیوری دیوه جنس یوه چندته ورسیږی آخر وخت دماپښین د لمانځه دی، اول وخت دمازدیګردلمانځه چه دماپښین دلمانځه وخت تیرشی او آخر وخت ئې دلمرلویدونه مخکی دی، مګرحسن بن زیاد(رح) وایی چه لمرژیړشی دمازدیګردلمانځه وخت تیرشو زموږ په مذهب دغه وخت لمونځ مکروه دی، دماښام دلمانځه اول وخت له لمرلویدونه وروسته دی اوآخروخت ئې چه شفق نه وی لویدلی، په نیز دامام اعظم (رح) شفق هغه سپینوالی دی چه دمغرب په خواکښی دآسمان په کناره کښی له سرخۍ نه وروسته معلومیږی، امام ابی یوسف (رح) اوامام محمد(رح) وایی چه شفق پخپله دغه سرخی ده، اول وخت دماخستن دلمانځه چه شفق غائب شواوآخروخت ئې له دوهم سپینوالی (صبح صادق) نه مخ کښی دی، اول وخت دوترلمانځه دماخستن دلمانځه نه وروسته دی اوآخروخت ئې له صبح صادق (سفیدوچاودلو) نه مخ کښی دی. دسهارلمونځ په رڼاکښی اداکول افضل دی، علیه السلام وایی چه دسهارلمونځ په رڼاکښی ډیرونکی دثواب دی، پدغه اړوند فقیه ابوجعفرطحاوی (رح) له حضرت علی (رض) څخه روایت کړیدی او دیلمی هم له انس بن مالك (رض) نه روایت کړیدی همدارنګه طبرانی (رح) اوبزار(رح) له ابوهریره (رح) نه روایت کړیدی اوداسی نور.

دماپښین لمونځ په اوړی کښی مستحب دی چه په داسی وخت کښی اداشی چه هواسړه وی اوپه ژمی کښی په اول وخت کښی اداشی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمازدیگردلمونځ ځنډول مستحب دی ترڅوچه دلمرزیاتغیرونکړی (لمرژیړنه شی)، مستحب دی چه دماښام لمونځ وختی اداشی مستحب دی چه دماخستن لمونځ تردریمی حصی پوری دشپی وځنډول شی، هغه څوك چه دشپی له لمانځه (تهجد) سره مینه لری مستحب دی چه وتر د شپی ترآخرپوری وځنډوی یعنی له تهجدنه وروسته دی وترادا کړی، که څوك ډاډه نه ووچه دشپی لمانځه ته راویښ شی نودخوب نه مخ کښی دی وترلمونځ ادا کړی

د اذان بـیـان

د اذان ابتدادسعودی عربستان په مدینه منوره کښی شویده کوم وخت چه رسول الله (ص) ومدینی منوری ته هجرت وکړمسجد نبوی جوړشونومسلمانانولمونځونه په جماعت سره شروع کړل ولی یو لوی مشکل داووچه دلمونځودوختونودپاره کومه علامه نه وه داټکل په توګه به مسلمانان لمانځه ته راتلل، کله به بعضی خلګ ناوخته راورسیدل جماعت به ورنه تیرووکله به بعضی خلګ وختی راغلل چه ترلمانځه تروخت پوری به ئې ډیرانتظارکوی خلګودمشکل دحل دپاره ورسول الله (ص) ته عرض وکړهغه له عادت سره سم موضوع وشوری ته وړاندی کړه، یوی ډلی د اصحابانو مبارکانو دانظرورکړ چه دلمانځه پروخت دی زنګوله وشرنګول شی، ددغه نظرمخالفین ډیروه ځکه چه داعمل د نصاراوو دعبادت نښه ده، بلی ډلی نظرورکړچه دلمانځه پروخت دی ښکریاتروم وړ غول شی، ددغه نظر مخا لفین هم ډیروه ځکه چه داعمل دیهودیانو دعبادت نښه ده، بلی ډلی نظرورکړچه د لمانځه پروخت دی داورلمبه وشی، ددغه نظرهم مخالفت وشو ځکه چه داعمل دآتش پرستانودعبادت نښه ده، حضرت عمر (رض) وویل یوڅوك نه مقررکوي چه دلمانځه دپاره نعره وکړی؟ آنحضرت (ص) دارایه خوښه کړه اونفرئې مقررکړچه دلمانځه دپاره به داسی نعره کوی ﴿الصلوة قائمة﴾ یعنی لمونځ کوو، دانعره به هم چاواوریده اوچابه نه واوریده، څوورځی وروسته بیا و آنحضرت (ص) ته هغه مخکنی عرض وړاندی شو، هغه بیا د معمول سره سم موضوع وشوری ته وړاندی کړل داخل بیاهغه پخوانی نظریات تکرارشول بیله فیصلی مجلس پای ته ورسیدی، له اصحابانو مبارکانونه عبداله بن زید (رض) دشپی په خوب کښی یوسړی ولیدی چه زنګوله ئې پلاس کښی وه، ده ورته وویل چه دازنګوله نه خرڅوی، سړی ورته وویل چه ته څه په کوی؟ صحابی مبارك ورته وویل چه موږ دلمانځه وخت پرمعلومه وو سړی ورته وویل چه زه به له دغه نه ښه شی دروښیم، پس دغه سړی پریوه لوړځای ودریدی اوپوره اذان ئې وکړ، عبداله بن زید(رض) سهاردغه خوب رسول الله (ص) ته بیان کړ، آنحضرت (ص) ورته وویل ﴿انها لرؤیاحق انشآءالله﴾ یعنی دغه خوب حق دی که اراده دخدای پاك وه، رسول الله (ص) وعبداله (رض) ته وویل چه ستاترآواز د حضرت بلال (رض) آوازلوړدی نوته ستا دخوب کلمی وحضرت بلال (رض) ته ووایه دی به اذان وکړی کله چه حضرت بلال (رض) اذان وکړحضرت عمر(رض) په خپل کورکښی دغه د اذان کلمات واوریدل په چابکی سره مسجدته راغی اورسول الله (ص) ته ئې وویل قسم په خدای دی چه ماهم دغسی خوب لیدلی ووخوله شرمه می نشوای ویلای، په دغه شپه څورلس اصحابانو مبارکانودغه خوب لیدلی وو، دغه بیان په بخاری، ابوداود اومشکوة شریف کښی لیکل شویدی .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اذان کول دپنځووختولمونځواودجمعی دلمانځه دپاره سنت مؤکد دی دنورولمونځودپاره اذان نشته لکه داخترلمونځ یا دجنازی لمو نځ یاداسی نور، صفت د اذان چه الله اکبرترآخره پوری ویل دی مشهور دی، ترجیع په اذان کښی نشته (چه یوه کلمه په لوړآواز ووایی اوبله کلمه په کښته آواز و وایی)، امام شافعی (رح) وایی چه په اذان کښی ترجیع شته یعنی په هراذان کښی به دشهادت دوی کلمی اول دوه ځلی په کښته آواز بیادوه ځلی په لوړآواز وایی، د سهاراذان دبل وخت له اذان سره لږ توپیرلری چه دحی علی الفلاح نه وروستـه دوه ځلی الصلوة خیرمن النوم ویل کـیږی.

اذان کونکی به مخ پرقبله دریږی کله چه لفظ دحی علی الصلوة دوه ځلی وایی نودوه ځلی به خپل مخ وښی خواته ورسره گرځوی همدارنگه کله چه لفظ دحی علی الفلاح دوه ځلی وایی دوه ځلی به خپل مخ وکیڼ خواته ورسره گرځوی، دمخ گرځولو سره دی نور وجودیا پښی نه گرځوی، همدارنگه په ناسته اوپه بی اودسی سره اذان کول مکروه دی، بی اودسه اذان کول روادی مگر مکروه دی ثواب ئې نشته، جنوب سړی دی اذان نه کوی. اقامت هم داذان پشان دی مگراذان دی په قراره (آرامی) سره وایی او اقامت دی په چابکی سره وایی، همدارنگه به په اقامت کښی د حی علی الفلاح نه وروسته دوه ځلی قدقامت الصلوة وایی . اذان او اقامت دی دقضائی لمونځودپاره هم وکړی، که دچاځخه لمونځونه قضاء شویوه داول لمانځه دپاره دی اذان او اقامت وکړی بیا اختیارلری چه دپاته قضائی لمونځودپاره اذان اواقامت دواړه کوی که یوازی اقـامت کـوی .

کله چه دلمانځه وخت داخل شواذان دی ناری شی یعنی دلمانځه دوخت دداخلیدونه مخ کښی دی اذان نه ناری کیږی ځکه چه خلگ خطاوزی، که اذان دوخت له داخلیدونه مخ کښی ناری شی کله چه وخت داخل شوبیابه اذان کوی، همدادلیل دی چه امام اعظم اوبوحنیفه (رح) وایی چه آنحضرت (ص) وحضرت بلال (رض) ته وویل چه دوخت له داخلیدونه مخ کښی اذان مه کوه، مگر امام ابی یوسف (رح) اوامام شافعی (رح) وایی چه په آخرنیمایی د شپی کښی دی دسهاراذان ناری شی.

د ویـری لـمـونـځ

کله چه ددښمن ویره ډیره شی نوسرلښکردی خپل لښکردوی ډلی کړی یوه ډله ددښمن دمخ دپاره اوپه بله ډله سره دی دویری د لمانځه جماعت جوړکړی یورکعت دی له دووسجدوسره اداکړی چه امام له دوهمی سجدی نه سراپورته کړی نودغه ډله دی ددښمن ومخ ته ولاړه شی، څرنگه چه دغه ډله لاوس هم په لمانځه کښی ده نوخبری خورك اوداسی نورعملونه دی نه کوی، ددښمن دمخ ډله دی په همدغه امام پسی جمع شی بیادی امام یوبل رکعت له دووسجدوسره اداکړی له التحیات وروسته دی امام سلام وگرځوی ځکه چه دامام لمونځ پوره شو، مگرورپسی ولاړلښکردی سلام نه گرځوی ځکه چه ددوی یوبل رکعت لمونځ پاته دی او دوی لاوس هم په لمانځه کښی دی، دغه ډله دی بیرته ددښمن مخی ته ولاړه شی اوهغه مخکنۍ ډله دی راشی یورکعت دی له دوو سجدوسره اداکړی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوقرائت دی نه وایی خاموش به ولاړوی ځکه چه په حکم سره په امام پسی ولاړدی، التحیات دی ترآخره پوری ووایی اوسلام دی وګرځوی، د دوی لمونځ هم پوره شو ددښمن مخی ته دی ولاړشی، هغه وروستۍ ډله دی راشی یوبل رکعت دی له دووسجدوسره اداکړی خوپه رکعت کښی به قرائت وایی ځکه چه دوی مسبوقین دی یعنی دلمانځه اول ورنه تیرشوی دی ددوی اړیکی له امام سره نشته، له دوهمی سجدی وروسته دی التحیات ترآخره پوری ووایی اوسلام دی وګرځوی ددوی لمونځ هم پوره شو دغه ترتیب دلمانځه هغه وخت صحیح دی چه امام مسافروی.

که امام مقیم وو په اوله ډله سره دی هم دوه رکعته اداکړی اوپه دوهمه ډله سره دی هم دوه رکعته ادا کړی، قوم په اقامت اوسفر کښی دامام تابع دی، که دماښام دلمانځه وخت ووامام دی له اولی ډلی سره دوه رکعته اداکړی اوله دوهمی ډلی سره دی یو رکعت اداکړی ځکه چه دماښام لمونځ مسافرندی اونه نیم کیدلای شی، دلمانځه په حالت کښی به غزا(جنګ) نه کوی که ئې جنګ وکړنولمونځونه ئې باطل شوه، که ددښمن ویره زیاده شوه نوهر څوك دی پرسپرلیوسپورځانګړی لمونځ وکړی، که قادر نه وو چه د قبلی ولوری ته سجده وکړی نوهری لوری ته چه ئې خوښه وی هغه لوری ته دی سجده وکړی په دغه قول سره دالله (ج) چه دالبقره دسورت په (۱۳۹) آیت مبارك کښی فرمایی﴿فان خفتم فرجالاو رکبانا﴾ یعنی که تاسوله دښمن یاکوم بل شی نه ویریدلاست نولمو نځ کوی په پلی (پیاده) تګ یاپر سورلی باندی سپاره.

لمونځ چه دومره مهم عبادت دی چه پرینښودل ئې دغزا او سختی ناروغۍ په حالت کښی دهغه پاك ذات له امرنه سرغړونه ده چه له هیڅ نه ئې پیداکړو او هغه نعمتونه ئې راته راکړل چه بشرئې تصور نشی کولای اوبیرته موده پاك ذات ته مخه ده، نوځنګه به روغ رمټ مسلمان دامن په حالت کښی لمونځ پریږدی.

لمونځ ښکاره معراج دزړه دی هم رحمت دربانـدی اوری

پــه حــضورد چــا ولاړ یــی څــه کـوی څــوك درتــه ګــوری

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جنازی لمونځ

کله چه چاته مرگ حاضرشی یاکله چه چاته دمرگ ملائکه حاضره شی نودهغه مخ دی پرښی اړخ دقبلی ولوری ته وگرځول شی، قدوري (رح) مخ پرقبله پرښی اړخ څملول قیاس پرحالت د قبرکړیدی مگرپه حواله دکوکب دری او ردمختار دغه انسان دی ستونی ستخ (دشاپرتخته) دی څملول شی څکه چه په داسی څملو لوسره دانسان روح خیژی، حاضرین دی کلمی دشهادت په لوړ آواز ورته وایی ﴿اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمد رسول الله﴾ او ﴿اشهد ان لااله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمد عبده و رسوله﴾ دغه انسان دی دکلموپه ویلونه امرکوی څکه چه دزکندن حال ډیرسخت دی نه چه د کلمی له ویلونه انکار وکړی، کله چه مړشی حاضرین دی سترگی ورپټی کړی اوزنی دی په یوه ټکری ور وتړی څکه چه مړی په خلاصه خوله اوخلاصو سترگوښه نه معلومیږی هغه څوك چه دمړی زنی ور تړی داسی دی وایی ﴿بسم الله وعلی ملة رسول الله اللهم يسرعليه امره وسهل عليه مابعده و اسعده بلقائك واجعل ماخرج اليه خيرامماخرج عنه﴾ همدارنگه دزکندن پروخت دیس شریف ویل مستحب دی، د غسل ورکولو په وخت کښی دی مړی پریوه تخته کښیږدی دمړی عورت دی په یوه پاك ټکری ورپټ کړی اوټولی جامی دی ورنه وکاږی اودس دی ورتازه کړی مگرپه خوله اوپوزه کښی دی اوبه نه وراچوی، په طاق شمیرسره دی اوبه پرتوی کړی یعنی یوځل یادری ځلی یاپنځه ځلی، اوهغه لوښئ چه عودپکښی دودیږی یوځل یادری ځلی پرمړی اودمړی پرتخته شااوخوا راوگر ځوی، که عود نه وه نوری عادی خوشبویی موجودی وی نویوځل یادری ځلی دی یویوڅاڅکی د تختی پرشا او خوا وکړی، سدر چه یو قسم میوه ده په پاکستان اوهندوستان کښی د (بیره) په نوم سره یادیږی ددغه سدر(بیری) د ونی برگونه یا بروځه چه دخاشوپه شکل میده میده لرگی دی چه د مسکنت په دوره کښی دجامو د وینځلو دپاره استعمالیدل په اوبوکښی جوش کړی اوپه هغه اوبو دی مړی ومینځی، که دا دواړه نه وه په ساده اوبودی ووینځی خطمی چه یومشهورگل دی دغه گل دی هم په اوبوکښی جوش شی اوپه هغه اوبوسره دی دمړی سراوږیره ور ووینځی، بیادی مړی پرکیڼ اړخ څملوی اودسدر(بیرې) یا بروځی په اوبو دی ووینځی ترڅوچه معلومه شی چه اوبه دمړی وهغه ځای ته رسیدلی دی چه پرتخته پروت دی، بیادی مړی پرښی اړخ واړوی په دغه اوبودی ووینځی ترڅوچه معلومه شی چه اوبه دمړی وهغه ځای ته رسیدلی دی چه پرتخته پروت دی، بیادی غسل کونکی مړی کښینوی پرنس دی په نرمی سره لاس ورتیرکړی که دمړی له نس نه مرداری راووتل هغه دی پریولی، بیادی غسل نه ورکوی، نارینه به ونارینه ته او ښځه به وښځی ته غسل ورکوی څکه چه دښځی غسل ونارینه ته او دنارینه غسل وښځی ته روا نه دی، که نارینه مړی کوچنی وودشهوت اشتهاء نه ورته کیدل ښځه غسل ورکولای شی، همدارنگه که مړی وړه نجلکۍ وه د شهوت اشتهاء نه ورته کیدل نارینه غسل ورکولای شی، که ضرورت وی ماینه ومیړه ته غسل ورکولای شی خومیړه ومایني ته غسل نشی ورکولای اوهم میړه ته دماینی مسح کول روانه دی، مگردکوکب دری په روایت دمیړه کتل ومایني ته روادی بیادی مړی په یوه ټکری سره وچ کړی چه دمړی کفنونه لانده نه شی په کفنو کښی دی ونغړی دحنوط خوشبویی دی په سر او ږیره ورپوری کړی همدارنگه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکافورخوشبویی دی دسجدی پرځایو ورپوری کړی، دسجدی ځایونه تندی، پوزه زنګنونه او دلاسو ورغوی دی، د نارینه د کفن دری جامی دی چه لنګ، قمیص اوپټه ده ځکه چه په بخاری شریف او د احادیثوپه نورو کتابوکښی ذکرشویدی چه د رسول (ص) کفن دپنبه دری سپینی جامی وی. دنیستئ په وخت کښی یوه جامه هم بس ده ولی چه دمصعب بن عمر(رض) یوه شړۍ وه چه پرسراوپښونه رسیدل، علیه السلام امر وکړچه سرئې ورپټ کړی اوپرپښوئې د انخر واښه واچوی، کله چه مړی کفن کوی اول دی پرځای پټه (لفافه) وغوړوی بیادی ازار (لنګ) وغوړوی بیادی په مړی قمیص واغوندی او ازار (لنګ) دی کښیږدی اول دی دلنګ کیڼ پلوبیادی دلنګ ښی پلو پر را واړوی بیادی لفافه (پټه) په همدغه ترتیب پرراواړوی، که ویره وه چه کفن به له مړی نه واوړی اومړی به لوڅ شی نوپه یوه رښکۍ دی وتړی. د ښځی د کفن پنځه (۵) جامی دی ازار(لنګ)، قمیص، پوړنی، یوټکری چه په هغه تیان ورتړی اولفافه (پټه)، دښځی کفن په درو(۳) جاموسره هم روادی لکه لنګ، قمیص اوپوړنی .

دښځی دکفنوترتیب داسی دی اول لنګ دوهم خرقه دریم قمیص څلورم پوړنی اوپنځم پټه، پوړنی به پرقمیص بـرسیره اوترپټې به لاندی وی، د ښځی ویښتان دی پرځګرور واچوی، مړی که نروی او که ښځه ویښتان دی نه ور ږمونځوی، دنارینه ږیره دی هم نه ږمونځوی همدارنګه دمړی ویښتان او نوکان دی هم نه غوځوی ځکه چه پسله مرګ نه دانسان داجزا غوڅول روانه دی، مخکی ترهغه چه مړی په کفن کښی ونغړی کفنونه دی په طاق شمیر ورخوشبویه کړی ځکه چه رسول کریم (ص) دخپلی مړی لوردکفن کولو پروخت دغسی امروکړ، چه غسل اوتکفین خلاص شو نو د جنازی لمونځ دی ور کړی، ښه به وی چه دجنازی دلمانځه ترمخه د دین وړونه د دغه لمانځه په حکمونواورکنونوخبروی چه دجنازی لمونځ فرض کفایی دی یعنی که څوکسانومړی ته لمونځ ورکړنو دغیرحاضرخلګوغاړی هم خـلاصی شوی، منکرئې کافردی، دغه لمونځ شپږ شرطونه لری:

۱ .مړی بـه مسلمان وی ۲. مـړی تـه به غسل ورکـول شویـوی ۳. مړی به حاضروی ۴. مړی به پرځمکه یا پرتپټه چهارپایي پروت وی ۵. مړی به دامام ومخ ته پروت وی ٦. مړی به دقبلی لوری ته پروت وی . دجنازی په لمانځه کښی څلورتکبیرونه فرض دی اوهم به لمونځ بیله عذره په ولاړه اداکوی.

دجنازی په لمانځه کښی اذان، اقامت، رکوع اوسجده نشته کله چه دخلګونه یوصف یادری صفونه یاپنځه صفونه برابرشول امام داسی ږغ کوی (نیت کوی) نیت داسی دی (نیت کوم دزړه داخلا صه لمونځ کوم دجنازی په څلورتکبیره ثناوایم الله ته درود وایم پررسول علیه السلام دعاکوم دغه حاضر مړی ته اقتدامی ده په دغه حاضرامام پسی مخ می دی پرلوری دکعبی شریفی) کله چه امام تکبیر تحریمه (لومړی الله اکبر) ووایی مقتدیان به هم لاسو نه غوږوته پورته کړی تکبیربه ووایی لاسونه به ترنامه لاندی ونیسی او دخدای پاك دغه ثنادی ووایی ﴿سبحانك اللهم وبحمدك وتبارك اسمك وتعالی جدك وجل ثناءك ولااله غيرك﴾ امام بیله لاسوپورته کیدونه دوهم تکبیروایی نومقتدیان دی هم لاسونه نه پورته کوی تکبیردی ووایی او درودونه د اللهم صل اواللهم بارك دی ووایی، امام بیابیله لاسوپورته کیدونه دریم تکبیروایی نو مقتدیان دی هم لاسونه نه پورته کوی تکبیردی ووایی او د مړی دغه دعادی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووایی ﴿اللهم اغفـرلحیناومیتنا وشاهدنا وغائبنا وصغیرنا وکبیرنا وذکرنا و انثانا اللهم من احییته منافاحیه علی الاسـلام ومن توفیته منافتوفه عـلی الایمان﴾، امام بیا څلورم تکبیروایی اوسلام ګرځوی نومقتدیان دی هم تکبیر ووایی اوسلام دی وګرځوی لمونځ پوره شو، که د چاپورتنۍ دعاپیادنه وه اللهم ربنادی ترآخره پوری ووایی . که مړی نابالغه هلك وو نو د دریم تکبیر وروسته دپورته دعاپه عوض کښی دی دغه دعا ووایی ﴿اللهم اجعله لنا فرطا واجعله لنا اجرا وذخرا واجعله لنا شافعا ومشفعا﴾، که مړی نابالغه نجلکۍ وه نوددریم تکبیر وروسته دی دغه دعا ووایی ﴿اللهـم اجعلهالنا فرطا واجعلهالنا اجـرا وذخر اواجعلهالناشافعة ومشفعة﴾ ښه امام دجنازی د لمونځ دامامت دپاره پاچاپاامیردوخت دی، که پاچاپاامیرحاضر نه وو دکلی دمسجدامام دی لمونځ ورکړی که دکلی امام حاضر نه وو د مړی دوست (قریب) دی لمونځ ورکړی، که بیله پاچاپا قریب نه بل چالمونځ ورکړصحیح دی مګرکه ئې دوست وغواړی چه بیرته مړی ته لمونځ ورکړی حرج نشته، که مړی بیله لمانځه ښخ شوی وو تر درو ورځو پوری دی وقبرته لمونځ ورکړی وروسته له درو ورځو روانه دی، دجنازی په لمانځه کښی به امام دمړی د ځګرپربرابردریږی، امام شافعی (رح) وایی چه امام دی دنارینه مړی دځګرپربرابراودښځی دفرج پربرابر ودریږی، موږ وایوچه په ځګرکښی زړه دی اوپه زړه کښی دایمان نوردی او د جنازی لمونځ دایمان دشفاعت دپاره دی، مړی ته دی لمونځ په هغه مسجد کښی نه ورکوی چه پنځه وخته لمونځ پکښی کیږی، کله چه خلګ دمړی جنازه پورته کړی دڅهارپایی څلورپښی دی ونیسی دجنا زی ورل دی دهدیری خواته په ځغاسته نه کوی بلکه ترعادی تګ دی لیږ څه چابك وی، په بخاری شریف کښی حدیث دی چه رسول کریم (ص) فرمایی ﴿عجلو موتاکم فان یك خیراقدمتموه الیه وان یك شراالقیتموه عن اعناقکم﴾ که خلګو د مړی جنازه وهدیری ته پیاده (پلی) ورل سواره خلګ دی څه قدر وروسته شی ولی چه دسواره خلګومتصل تګ په جنازه پسی مکروه دی، کله چه جنازه وهدیری ته ورسیږی مخکی دجنازی ایښودلودخلګو کښینستل پرځمکه مکروه دی، بیادی قبر وکندل شی اولحددی پکښی جوړکړی ځکه چه لحد سنت دی رسول کریم (ص) وایی ﴿اللحدلنا والشق لغیرنا﴾ یعنی لحد زموږ مسلمانا نو دی اوشق دنورو خلګو دی.

مګرامام شافعی (رح) اونوراماماں مړی پرتخته ږدی اوقبرته ئې دپښوله خواورشوه کوی موږ وایو چه دغه عمل دمسلمان اهانت اوسپکاوی دی، وروسته دی مړی دقبلی له طرف نه ور داخل کړی هغه څوك چه مړی په قبرکښی ږدی داسی دی وایی ﴿ بسم الله وعلی ملة رسول الله ﴾ یعنی شروع کوم په نوم سره دالله اوتاپه قبرکښی پرشریعت دعلیه السلام ږدم، دمړی مخ دی دقبلی پرلور واړوی دکفن غوټې دی ورخلاصی کړی او اومی خښتی دی ورته برابری کړی، د پخوخښتواېښودل مکروه دی که اومی خښتی نه وی نو بیادی تختی استعمال کړی پرخښتویاتختو برسیره دنلانو اچول هم روا کاردی، بیا دی په آرامی سره وقبرته خاوری ور واچوی اوقبردی دماهی دشاپه شکل جوړکړی دقبر ډیر جګوالی مکروه دی، سنت طریقه داده چه دقبرلمن دی دیوی لویشتی په اندازه جوړه کړی اومابین دی دماهی دشاپه شکل جوړکړی، ددوستانو دپیژندنی دپاره دقبرسرته لویه ډبره یادډبری شنخته رواده خو په اجماع د مرحومه امت دعلماوو دقرآنکریم آیت پرلیکل ناروادی، دابراهیم نخعی (رح) نه روایت دی هغه چا چه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنبی علیه السلام او د ابوبکرصدیق (رض) او دحضرت عمر (رض) قبرونه لیدلی وه ماتـه وویل چـه ددوی قبـرونه مسنم (دماهی دشاپه شکل)وه.

که یوماشوم پسله زیږیدونه وژاړی یا لاس یاپښه وښوروی یاداسی بل عمل وکړی بیامړشی نوپرهغه دی نوم کښیښودل شی غسل دی ورکول شی او دجنازی لمونځ دی ورکړه شی، که مړ وزیږی یعنی ژړا ونکړی یالاس اوپښه ونه ښوروی نولمونځ دی نه ورکوی په یوه ټکری کښی دی ونغړی اوښخ دی کړی مگر په غسل ورکو لوکښی دوه روایته دی په صحیح روایت سره دی غسل ورکړی.

د شـهیـد بـیـان

شهیدهغه مسلمان دی چه مشرك یامشرکان ئې مړکړی یائې مسلمان یامسلمانان په ناحقه مړکړی او پر وژلوئې دیت واجب نه وی بلکه قصاص پرواجب وی، یاهغه څوك چه دغزاپه میدان کښی دټپ سره مړپیداشی، یاهغه څوك چه دباغیانو او دلاری د غلوله خوا ووژل شی، مشرك هغه دی چه خدای (ج) ته ئې شریك نیولی وی لکه هندو، یهود، نصارا او داسی نور، که ښکاری ښکار یانښان ویشتی نابېره ئې مسلمان وویشت اوهغه مړشو یا چابل مسلمان په لغته ووهی اوهغه مړشوپه شریعی حکم سره شهید نه دی.

په فقهی حکم دڅلورومذهبواوپه حکم داحادیثواوتفاسیرو دری (۳) وژنی حق دی :

۱ .چـه یومسلمان داسلام دمقـدس دین څخه وبل دین ته واوړی ۲. قصاص یعنی هغه څوك چه په ناحقه ئې مسلمان یااهل ذمه وژلی وی ۳. رجم یعنی هغه نارینه چه ښځه لری یاهغه ښځه چه میړه لری زنا وکړی اوڅلورشاهدان ئې د زناپرعمل شاهدی اداکړی بیله دغودرو(۳) وژنوڅه نوری ټولی وژنی ناحقه دی . وشهیدته دی دجنازی لمونځ ورکړه شی اوغسل دی نه ورکوی، امام اعظم ابو حنیفه (رح) فرمایی جنب شهیدته دی دجنابت غسل ورکړه شی اوهمداراز نابالغه شهیدته دی غسل ورکړه شی مگرامام ابویوسف (رح) اوامام محمد(رح) فرمایی چه نه دی جنب شهیدته اونه دی نابالغه شهیدته غسل ورکوی، دشهیدنه دی جامی نه کاږی او وینه دی نه ور وینځی مگر پوستین، چپنه، بوټونه، موزی، خولۍ، توره، ټوپك اوداسی نوردی ورڅخه وکاږی، که څوك وروسته له ټپی کیدونه خورك چښنگ، دوا او دارو وکړی یاژوندی پاته شی چه دلمانځه یومکمل وخت ورباندی تیرشی پرهوښ وی یا د غزاله میدان نه ژوندی وایستل شی یاپه رجم یا قصاص سره ووژل شی نوغسل اودجنازی لمونځ دی ورکړی، که څوك دباغیانوله خوا ووژل شی یا د لاروهونکوله خواه ووژل شی غسل دی شی خولمونځ دی نه ورکوی، که چاخپل ځان پخپله په قصد یاپه سهوه سره مړکړدامام حنیفه (رح) په مذهب غسل دی ورکړه شی اولمونځ دی ورکړه شی مگرامام ابویوسف (رح)وایی چه لمونځ دی نه ورکوی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کعبه مکرمه کښې لمونځ

په مذهب دامام اعظم ابوحنیفه (رح) دکعبې شریفې په دننه خونه کښې فرض اونفل لمونځ روادی امام شافعی (رح) وایی هیڅ لمونځ دکعبې شریفې په خونه کښې روانه دی، په صحیح حدیث کښې چه روایت ئې بخاری (رح) اونوروکتابوکړیدی لیکل شویدی چه د مکی شریفې دفتح په کال آنحضرت (ص) دکعبې شریفې په خونه کښې دوه رکعته نفل ادا کړل، فرض لمونځ پرقیاس دی، که امام په جماعت سره دکعبې شریفې په خونه کښې لمونځ ادا کوی بعضومقتدیانودامام وشاته خپله شا وګر ځول لمونځونه ئې روادی ځکه چه دامام اوټولومقتدیانومخونه دکعبې شریفې ودیوال ته دی، که بعضوله مقتدیانونه ومخ ته دامام شاوګرځول لمونځونه ئې روانه دی ځکه چه ترامام دمخه دامام په خواکښې ولاړدی . که امام په مسجدالحرام کښې لمونځ اداکوی اوخلګ په امام پسی پرکعبه باندی چاپیرشول هغه څوك چه له دغومقتدیانونه د امام په خواکښې نه وی اوترامام وکعبې شریفې ته نژدی وی لمونځ ئې صحیح دی، دکعبې شریفې پربام لمونځ روادی مګر امام شافعی (رح) وایی چه روانه دی ځکه چه دده په مذهب د کعبې شریفې خونه تبرك ده، زموږ په مذهب قبله دغه میدان دی ترآسمان پوری چه خونه دکعبې هم پکښې ده نودلمونځ کونکی مخ هم کعبې ته دی، دحنیفی مذهب بل دلیل دادی چه دعبداله بن زبیراوحجاج بن یوسف په زمانوکښې دکعبې شریفې خونه له منځه ولاړه او خلګولمونځونه هم هغې خواته دکعبې کول همدارازجبل ابی قلبیس چه کعبې شریفې ته نژدی غردی او د کعبې شریفې ترخونه ډیرلوړدی که څه هم خونه ئې مخ ته نشته خوپه اتفاق سره پردغه غره لمونځ روادی، د فقهې شریفې کتابونه وایی چه دکعبې شریفې پربام لمونځ روادی مګرمکروه دی ځکه چه د بیت الله شریفې دتعظیم ترك وهنه ده، په صحیح حدیث شریف کښې هم منع ورنه شویده، د نورو مسجدوحکم د کعبې شریفې نه دی د نورو مسجدو پر بامونولمونځ بیله کراهیته روادی .

دزکوة بیان

زکات په لمانځه پوری تړلی عبادت دی ولی چه په قرآن شریف کښې دوه اتیا(۸۲) ځله ﴿اقیموالصلوة واتواالزکوة﴾ ذکرشویدی او د هجرت په دوهم کال د روژی ترمخه فرض شویدی، مصنف (رح) لیکلی دی چه زکات واجب دی په اصطلاح کښې دفقهاء (رح) واجب هغه عمل دی چه کول ئې ثواب لری او منکر ئې کافر نه ګڼل کیږی لکه دلوی اختراخترئ، سرسایه، د وترلمونځ اوداسی نور، فرض هغه عمل دی چه منکرئې کافردی، څرنګه چه زکات داسلام دمقدس دین له پنځوبناؤڅخه یوه داسی بناء ده چه د قرآنکریم په آیت اونبوی احادیثواودامت په اجماع سره یوثابت عمل دی چه منکرئې کافردی نودمصنف (رح) مراد له واجب څخه فرضیت دی چه دغه اصطلاح په فقه اواصولوکښې شته.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زکات پرهر آزاد بالغ اوعاقل مسلمان باندی فرض دی، زکات په لغت کښی وده (نمو) ته وایی چه اداکول ئې په مال کښی سبب د نمو(ډیروالی) دی یعنی خدای پاك ئې په دنیاکښی پرمال او دولت برکت ږدی اوپه آخرت کښی ثواب ورکوی په دغه قول سره دالله (ج) چه د دوه ویشتمی(۲۲) پاری دسورت سباپه نه دیرش (۳۹) آیت کښی فرمایی ﴿وماآانفقتم من شی ء فهو یخلفه﴾ یعنی هرهغه شی چه تاسوله خپلومالوڅخه دخدای دپاره چاته ورکړی خدای پاك دهغه بدل درکوی، زکات پاکی ته هم وایی لکه چه الله (ج) دسورت توبه په یوسل اودریم (۱۰۳) آیت مبارك کښی فرمایی ﴿خذمن اموالهم صدقة تطهرهم وتزکیهم﴾ یعنی ای محمده! ددوی له مالونه زکات واخله چه دوی پاك اوبرکتناك کړی، په شریعت کښی زکات ومسکین مسلمان ته دهغه ملك یا دولت څخه چه کامل نصاب ته ورسیږی او پوره یوکال ورباندی تیر شی دهغی برخی ورکول دی چه خدای (ج) تعین کړیده چه بیان به ئې وروسته راشی، زکات ورکول پرنابالغه مسلمان، لیونی او مکاتب باندی نشته (مکاتب هغه مریی دی چه بادارئې ورته ووایی چه په ځوقسته معین مبلغ راکړه نوته آزاد یی) نودمکاتب پیسی که څه هم نصاب ته رسیدلی وی زکات ورباندی نشته همداراز پرنابالغه اولیونی ځکه زکات نشته چه په عبادت مکلف نه دی، مګرسرسایه، عشراودبندګانودحقوقوتاوان ورباندی شته که ځوك دخپلی شتمنی په اندازه دبندګانوپوروړی وی زکات ور باندی نشته، که دچاشتمنی دخلګوتر پورډیره وه اودغه ترپور اضافه شتمنی نصاب ته رسیدلی وه اوکال ورباندی تیرشوی وو نوزکات ورکول ئې فرض دی، د اوسیدلوپرسرای، د اغوستلوپرجامو د کورپراسباب، د سپرلۍ پرحیواناتو، دخدمت پرمریانواو د استعما لولوپرسلاح زکات نشته، د زکات د ورکړی سره نیت ترلی دی ځکه چه زکات عبادت دی اوپه عبادت کښی نیت شرط دی که څه هم دعبادت نه مخ کښی وی لکه په پیشلمی کښی د روژی نیت یعنی که له مال یادولت دزکات برخه جداکړی نو د ورکړی په وخت کښی ئې همدغه نیت معتبردی، دزکات په ورکړه کښی دخولی ویناشرط نده دزړه نیت معتبردی خودخولی دوینا ګټه داده چه غنی یاسید به ووایی چه زه د زکات داخستلوحق نلرم و مستحق کسانوته ئې ورکړه، مسحق د زکات، عشراوخراجو اسلامی حکومت دی، که حکومت اسلامی نه وونوبیادی وحق لرونکو کسانوته ورکړی، که چانیت دزکات نه ووکړی اوخپل ټول مال اودولت ئې خیرات کړ زکات ئې ساقط شو یعنی زکات ورباندی نشته مګرکه ئې یوه برخه دمال اودولت خیرات کړه او د زکات نیت ئې نه وو کړی نوزکات ئې نه ساقط کیږی یعنی زکات به ورکوی .

د اوښـانـوزکـوة: که د اوښانوشمیرتر پنځه کم وو زکات ورباندی نشته کله چه شمیرئې پنځه څرنکواوښانوته ورسیږی اویوکال ور باندی تیرشی ترنه (۹) اوښانوپوری دزکات برخه ئې یوپوسه دی بیاچه شمیرئې لس (۱۰) څرنکواوښانوته ورسیږی اوکال ورباندی تیرشی ترڅلورلس (۱۴) پوری دزکات برخه ئې دوه (۲) پسونه دی د اوښانوپخپله څرکول دکال په ډیره برخه پوری شمیرل کیږی یعنی که اوښان په کال کښی یوه یادوی میاشتی پخپله څر ونکړی او پرکوروابښه وخوری زکات ورباندی شته، که ټول کال یادکال ډیره برخه پرکوروابښه وخوری زکات ورباندی نشته، همدارنګه د کرایی پراوښانوزکات نشته، د کوکب دری په حواله دتجارت اوښان که څه هم پخپله څرکوی زکات ورباندی نشته، کله چه داوښانو شمیر پنځه لس (۱۵) ته ورسیږی ترنه لس (۱۹) پوری دزکات برخه ئې دری (۳)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسونه دی، که شمیرداوښانوشل (۲۰) ته ورسیږی ترڅلور ویشت (۲۴) پوری دزکات برخه ئې څلورپسونه دی، که د اوښانو شمیرپنځه ویشت (۲۵) ته ورسږی ترپنځه دیرش (۳۵) پوری د زکات برخه ئې یوه یوکلنه جونګۍ ده (چه دعمریو کال ئې پوره کړیوی)، کله چه د اوښانوشمیر تر پنځه دیرش (۳۵) زیادشی ترپنځه څلویښت (۴۵) پوری دزکات برخه ئې یوه دوه کلنه جونګۍ ده (چه دعمردوه کاله ئې پوره کړیوی)، که داوښانو شمیرترپنځه څلویښت (۴۵) زیادشی ترشپیته (٦۰) پوری د زکات برخه ئې یوه دری کلنه جونګۍ ده (چه دعمردری کلونه ئې پوره کړیوی)، که داوښانو شمیرله شپیته (٦۰) نه زیاد شی ترپنځه اویا(۷۵) پوری دزکات برخه ئې یوه څلورکلنه اوښه ده (چه دعمرڅلورکلونه ئې پوره کړی وی)، که د اوښانوشمیرترپنځه اویا(۷۵) زیادشی ترنوی (۹۰) پوری د زکات برخه ئې دوی دوه کلنۍ جونګیانی دی (چه دواړو د عمردوه کلونه پوره کړیوی)، که د اوښانو شمیرتر نوی (۹۰) زیادشو دیوسل اوشل (۱۲۰) پوری دزکات برخه ئې دوی (۲) دری کلنۍ جونګیا نی دی (چه دعمردری کلونه ئې پوره کړی وی)، په بخاری شریف او داحادیثوپه ټولوکتابوکښی ذکرشویدی چه رسول اکرم (ص) دغه د اوښانودزکات الهی حکم وخپلوټولوعاملانوته په لیك سره خبرورکړ، دخلفاء راشدینو په وخت کښی هم دغه حکم وو اوترقیامت پوری دغه حکم پاته دی .

کله چه داوښانوشمیرتریوسل اوشل (۱۲۰) زیادشی نو د زکات د فرضیت ترتیب دی له سره را وګر ځوی یعنی تریوسل اوپنځه ویشت (۱۲۵) پوری دزکات برخه یوپسه اودوی دری کلنۍ جو نګیانی دی (چه دعمردری کلونه ئې پوره کړیوی) په همدغه تر تیب پرلسواوښانودوه پسونه، په پنځلس کښی دری پسونه، په شل کښی څلورپسونه اضافه کیږی، کله چه شمیر د اوښانویوسل او پنځه ویشت (۱۲۵) ته ورسیږی تریوسل اوپنځه دیرش (۱۳۵) پوری د پسه ځای یوه یوکلنه جونګۍ نیسی یعنی دزکات برخه ئې یوه یوکلنۍ او دوی دوه کلنۍ جونګیانی دی، که داوښانوشمیر یوسل اوشپږدیرش (۱۳٦) ته ورسیږی تریوسل اوپنځه څلویښت (۱۴۵) پوری دزکات برخه ئې یوه دوه کلنۍ اودوی دری کلنۍ اوښانی دی (چه یوی دعمردوه کلونه اودوو دعمردری کلونه پوره کړیوی)، کله چه داوښانوشمیریوسل اوپنځوس (۱۵۰) شو دزکات برخه ئې دری دری کلنۍ اوښانی دی (چه دعمردری کلونه یی پوره کړیوی)، چه د اوښانوشمیرله یوسل اوپنځوس نه زیات شی نصاب دی له سره شروع کړی یعنی پرپورتنی زکات برسیره پرپنځو اوښانویو پسه، پرلسو اوښانو دوه پسونه، پر پنځلس اوښانو دری پسونه اوپرشل اوښانوترڅلورویشت پوری څلورپسونه دی، کله چه داوښانو شمیر یوسل اوپنځه اویا(۱۷۵) ته ورسیږی تریوسل او پنځه اتیا(۱۸۵) پوری دزکات برخه ئې یوه یوکلنۍ اودری دری کلنۍ اوښانی دی (چه یوی دعمریوکال او درو دعمردری کلونه پوره کړیوی)، کله چه داوښانوشمیرله یوسل اوپنځه اتیا(۱۸۵) نه زیات شی تریوسل اوپنځه نوی (۱۹۵)پوری د زکات برخه ئې یوه دوه کلنۍ او دری دری کلنۍ اوښانی دی (چه یوی دعمر دوه کلونه او درو دعمر دری کلونه پوره کړیوی)، کله چه داوښانو شمیرله یوسل اوپنځه نوی (۱۹۵) نه زیات شی تردوه سوه (۲۰۰) پوری دزکات برخه ئې څلوردری کلنۍ اوښانی دی (چه دعمردری کلونه ئې پوره کړیوی)، کله چه داوښانوشمیرله دوه سوه (۲۰۰) نه زیادشی نصاب به بیرته له سره شروع کوی، لکه دیوسل او پنځوس (۱۵۰) نه چه شروع شوی وو. د اوښانوپه زکات کښی به اوښه ورکوی چه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نسل ورنه ونیول شی. بختی اوعجمی اوښان دزکات په نصاب کښی سره برابردی اوعربی اوښ هغه دی چه مور او پلار ئې دواړه عرب وی.

دغـوایـانـواوغـواوو زکـوة: هغه غوایان یاغواوی چه پخپله څرکوی شمیرئې له دیرش (۳۰) نه کم وی په نصاب کښی داخل نه دی زکات ورباندی نشته که ئې شمیر ودیرش (۳۰) ته ورسیږی یو کال ورباندی تیرشی اوپخپله څرکوی دزکات برخه ئې یوکلن کلګی یاګلګۍ ده (چه دعمریوکال ئې پوره کړیوی)، که ئې شمیر وڅلویښت (۴۰) ته ورسیږی دزکات برخه ئې د دوو(۲) کالوګلګی یاګلګۍ ده (چه دعمردوه کلونه ئې پوره کړیوی)، دامام اعظم اوبوحنیفه (رح) په نیزکه شمیردغوایانویاغواوو ترڅلویښت زیادشو ترشپیته (٦٠) پوری دزکات برخه پر زیادشوی غوایانودلسمی برخی څلورمه ده دمثال په توګه که یو غویی یاغوا ترڅلویښت بالاشی دیوی ګلګۍ قیمت څلورزره افغانۍ وی نو د تیرحساب په تناسب دګلګۍ د قیمت لسمه برخه څلورسوه افغانۍ کیږی او دڅلورسوو افغانیو څلورمه برخه سل افغانۍ شوه، که دوه غوایان بالاشی نوپه هغوکښی دلسمی برخی قیمت دګلګۍ نیمه برخه کیږی چه د زکات برخه ئې دوه سوه افغانۍ کیږی، که دری غوایان بالاشی نو دری څلورمی د ګلګۍ دقیمت دری سوه افغانۍ کیږی، امام ابویوسف (رح) اوامام محمد (رح) وایی چه له څلویښت (۴۰) نه تر شپیته (٦٠) پوری پر زیادشوی غوایانویاغواوو د زکات زیادتوب نشته، خوکله چه دغوایانویاغواووشمیر شپیته (٦٠) ته ورسیږی دزکات برخه ئې دوه یوکلن ګلګیان یا ګلګیانی دی، که دغوایانوشمیراویا(۷۰) ته ورسیږی د زکات برخه ئې یویوکلن اویو دوه کلن ګلګان دی، که دغوایانوشمیراتیا(۸۰) ته ورسیږی د زکات برخه ئې دوه دوه کلن ګلګیان دی، که ئې شمیرنوی (۹۰) ته ورسیږی د زکات برخه ئې دری یوکلنی ګلګیانی دی، په سلوکښی دوی یو کلن اویوه دوه کلنه ګلګۍ ده په همدغه ترتیب دزکات برخه په هرلس (۱۰) غوایانوکښی له یوه کلنۍ ګلګلۍ نه و دوه کلنۍ ګلګۍ ته زیادت کوی، د زکات برخه په غوایانواوګاؤمیښوکـښی یوشان ده.

دپـسـوزکـوة: د پسوشمیرچه له څلویښت نه کم وی زکات ور باندی نشته کله چه شمیرئې و څلو یښت ته ورسیږی پخپله خوله څرکوی یوکال ورباندی تیرشی تریوسل اوشل (۱۲۰) پوری د زکات برخه ئې یوپسه دی، که یوپسه بل وربادی زیادشی تردوه سوه (۲۰۰) پوری دزکات برخه ئې دوه پسونه دی، که پردوه سوه (۲۰۰) پسونویوبل زیادشی تردروسوو(۳۰۰)پسونوپوری د زکات برخه ئې دری پسونه دی، کله چه دپسوشمیر وڅلورسوه (۴۰۰) ته ورسیږی دزکات برخه ئې څلورپسونه دی، بیاپرهروسلو(۱۰۰) پسوباندی دزکات برخه یوپسه بالاکیږی، پسه، میږ او وزه په زکات کښی سره برابردی.

د آسـانـوزکـوة: آسان چه نراوښځی یوځای ګډ ژوندکوی یوکال وربادی تیرشی خاوندئې اختیار لری د زکات برخه دهرآس پرسر دی یودینار ورکړی یادی ټول آسان قیمت کړی په هر(۲۰۰) دوه سوه افغانۍ کښی دی پنځه افغانۍ دزکات برخه ورکړی، امام ابوحنیفه (رح) وایی هغه نرآسان چه دماده آسانوسره ژوند نه کوی زکات وربادی نشته، امام ابی یوسف (رح) اوامام محمد(رح) وایی چه په آسانوکښی هیڅ زکات نشته همدارنګه امام ابوحنیفه (رح) اوامام

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد (رح) وايي كه خره اوغاتري دتجارت دپاره نه وي زكات ورباندى نشته كه دتجارت دپاره وي نوپه قيمت كښى ئې زكات شته، همداراز د اوښ جونگيان چه عمرئې دوهم كال ته نوى رسيدلى، گلگيان چه دعمريوكال ئې نه وي پوره شوى او وريان چه عمرئې تريوه كال كم وي زكات وربانډى نشته مگركه د دوى سره ددوى لويانو گډ ژوندكوى بياټول حسابل كيږى نوپه ټولو كښى زكات فرض دى، امام ابويوسف (رح) وايي چه پر ذكرشوى وړوحيواناتوهم زكات شته چه يوبه ورڅه وركوى ولى فتوى پرقول دطرفينو ده، كه پر چا باندى دزكات برخه دوه كلن ښاروى پاته وى اوهغه نه پيداكيدى نوزكات اخستونكے دى دلوړسن ښاروى ورنه واخلى يعنى مالك مجبورنه دى چه حتمى به دوه كلن ښاروى پيداكوى، زكات اخستو نكے دى دښاروى اضافه قيمت ومالك ته وركړى يادى دكم سن ښاروى او دهغه پاته قيمت له مالك نه واخلى، دكوكب درى، هدايه، ردمختار او نوروكتابوپه حواله دامام اعظم ابوحنيفه (رح) په مذهب دحيواناتودزكات په وركړه كښى د حيوان دقيمت وركړه رواده، همدارنگه په سرسايه، نذر، اوكفاراتو كښى دقيمت وركړه رواده، د يوى اوغوبل پرغوايانو، دكرايه كښې پراوښانواوپر واښه خوړونكوحيواناتويعنى چه څرنه كوى او پركور واښه خورى زكات نشته، زكات اخستونكے دى ترحق ښه ياترحق بالامال نه اخلى اوهم دى ترحق كښته ياترحق كم مال نه اخلى ميانځگړى مال دى واخلى چه يوهم تاوانى نشى، كه پرچاباندى دمال نصاب وو دكال په اوږدوكښى ئې گټه وكړه دهمهغه جنس نصاب نورهم زيادشو نوگټل شوى مال دى له زوړمال سره گډكړى اودټول مال زكات دى وركړى ځكه چه پرگټل شوى مال دكال تيريدل شرط ندى، همداراز كه چاواښانى، ميږى او غواوى درلو دى او د هغوى په شيدو او كوچو او مستوئې پيسى گټلى نوكله چه پردغه پيسوكال تيرشى زكات به ئې وركوى، هغه حيوانات چه د كال په ډيره برخه كښى په څړسره ژوندكوى كه شپږمياشتى يا اضافه ترشپږمياشتو پركورواښه وخورى زكات وربانډى نشته .

امام اعظم اوبوحنيفه (رح) اوامام ابويوسف (رح) وايي زكات په نصاب كښى دى په عفوكښى نه دى، دمثال په ډول كه چاوه (۷) اوښان درلودل پنځه ئې نصاب دى اودوه ئې عفودى چه دزكات برخه ئې يوپسه دى، كه دكال دتيريدو وروسته او دزكات دوركړى ترمخه ئې دوه اوښان مړه شوه يايى خرڅ كړه نو د زكات برخه به هغه يوپسه وركوى ځكه چه زكات په نصاب كښى دى اونصاب باقى دى. امام محمد(رح) اوامام زفر(رح) وايي چه يوپسه دى قيمت كړى اوقيمت دى پر(۷) برخوتقسيم كړى پنځه برخى ئې د زكات دى ځكه زكات په نصاب اوپه عفوپه دواړوكښى دى، كه دزكات له فرضيت نه وروسته دچامال هلاك شونوزكات ئې ساقط شو يعنى زكات ئې هم هلاك شو، ځكه چه زكات جز د مال دى او جز يوه برخه دكل ده كله چه كل هلاك شى نوجزهم هلاك شو، كه څوك د نصاب خاوندوو دكال ترتيريدونه مخكى د زكات وركړه ورته رواده

دسپـينو زرو زكـوة: سپين زرچه تردوه سوه (۲۰۰) درمه كم وى زكات وربانډى نشته، كله چه مقدارئې ودوه سوه (۲۰۰) درمه ته ورسيږى اويوكال وربانډى تيرشى تر(۲۴۰) دوه سوه اوڅلويښت درمه پورى دزكات برخه ئې پنځه (۵) درمه ده، امام ابوحنيفه (رح) وايي چه وروسته له دوه سوه (۲۰۰) درمو پر هرڅلويښت در موچه كال تيرشى د زكات

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه ئې یو(۱) درم دی، امام ابی یوسف (رح) اوامام محمد(رح) وائې چه تردوه سوه (۲۰۰) درمه ډیرشی زکات ئې په شمیر د دوو سوو (۲۰۰) درمودی، یعنی که دوه سوه اوشل (۲۲۰) درمه وی نو د زکات برخه ئې پنځه اونیم (۵،۵) درمه ده اونورهـم په دغـه قـیاس .

که په سکه لرونکوپیسوکښی سپین زر ډیروه هغه حکم دسپینو زرولری، وزن (تول) ئې معتبردی، که په سکه لرونکی پیسوکښی غش (کوټ) ډیر وه حکم دعروض لری مقدارئې اعتبارنلری هغه وخت زکات پرکیږی چه نصاب ته ورسیږی.

څرنگه چه دنړۍ مروجه اسعاریوشان نه دی نولازم دهرمملکت مسلمانان دسپینو زرو د زکات د ور کړی په هکله داصل معیارچه دوه سوه (۲۰۰) درمه دی قیمت پخپلواسعارومعلوم کړی بیادی د زکات برخه معلومه کړی.

د زکات د ورکړی په هلکه هرڅوك دخپلی شتمنۍ دزکات د ور کړی مسئول دی، یعنی ښځه یا اولادو نه دی دپلارياخاوند د زکات د ورکړی په هیله خپل اسلامی فرض نه پریږدی.

د سـرو زرو زکـوة: سره زرچه له شل مثقاله کم وی زکات ور باندی نشته کله چه مقدارئې شل مثقاله ته ورسیږی اویوکال ور باندی تیرشی دزکات برخه ئې نیم مثقال ده، امام اعظم ابوحنیفه (رح) فرمایی کله چه سره زرترشل مثقاله ډیرشی نو پرهرڅلور مثقاله د زکات برخه دوه قیراته ده، یعنی پر اضافه دوه یا دری مثقاله زکات نشته ځکه چه ترڅلورمثقاله کم وی زکاتورباندی نشته، مگر یاران (رح) وایی چه ترشل مثقاله هرڅومره بالاشی په حساب دشلومثقالوبه زکات ورکوی، همدارنگه په بی سکه سرو اوسپینوزرو زیوراتواولوښوکښی زکات شته .

دعروض زکـوة: بیله سپیناوسرو زرو نورټول شیان عروض بلل شویدی لکه قالینی، کمبلی، موټر، کتابونه، جامی، سامان دکانونه سرایونه، حیوانات، مشینونه اوداسی نور، عروض هرڅه چه وی که دتجارت دپاره وی زکاتورباندی فرض دی، مصنف (رح) قید د تجارت ځکه ورسره ذکر کړیدی که دغه عروض که څه هم بیه ئې ترنصاب بالاوی دخپل استعمال دپاره وی نوپرهغه زکات نشته لکه دسپرلۍ موټر، په کورکښی داستعمال کمبلی داغوستلوجامی اوداسی نور، مگر یو موټر چه دتجارت دپاره وی قیمت ئې نصاب ته ورسیږی زکاتورباندی شته همداراز دکانونه سرایونه او داسی نور. دتجارت عروض چه بیه ئې ونصاب ته دسرو یاسپینوزرو ورسیږی زکات ورباندی شته، دغه عروض دی دفقیرانواومسکینانودگټی په خاطرپه سپینویاسروزروقیمت کړی امام ابویوسف (رح) وایی چه په کوم مال ئې دغه عروض پیرودلی وی په هغه مال دی بیه کړی که ئې په سرو یاسپینو زروپیرودلی نه وه په عروض ئې پیرودلی وه نودهغه وطن په مروجه اسعارودی قیمت کړی، امام محمد (رح) وایی که مالك عروض په نقده یاپه پور پیرودلی وی اوس دی د وطن په مروجه اسعارو قیمت کړی، که دعروضو نصاب دکال په اول اوآخرکښی پوره وو او دکال په مابین کښی ئې تاوان کړیوی دزکات فرضیت نه ساقطیږی یعنی زکات به ورکوی، مگرکه دکال په اول کښی نصاب پوره وو او دکال په آخرکښی کم شونوزکات ورباندی نشته امام اعظم ابوحنیفه (رح) وایی دعروضوبیه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی له سرو او سپینو زروسره ګډه کړی، دغه رنګه دنصاب دپوره کیدودپاره د سروزرو بیه دی له سپینوزروسره ګډه کړی، دمثال په ډول که چاسل درمه درلودل اودسل درموئې عروض هم درلودل نودواړه دی سره ګډ کړی د دوه سوه درموزکات دی ورکړی، همدارازکه چالس مثقاله سره زر درلودل اونورئې سپین زر یاعروض درلودل چه دهغوبیه هم لس مثقاله سره زرکیږی ټول دی سره ګډکړی دشل مثقاله سرو زرو زکات دی ورکړی، یاران (رح) وایی سره زراوسپین زر دی په اعتباردبیع (قیمت) نه سره ګډوی بلکه په اجزاء سره دی ګډکړی امام حنیفه (رح) وایکه چا سل درمه درلودل اوپنځه مثقاله سره زر چه بیه ئې سل درمه وه او کال پرتیرشوی وو نو ددوه سوه (۲۰۰) درمو زکات دی ورکړی یاران (رح) وایی زکاتورباندی نشته ځکه سپین زرکه نیم نصاب دی سره زرخونیم نصاب (لس مثقاله) نه دی بلکه پنځه مثقاله دی نواجزاء ئې برابره نده.

دکرنی اومیووزکوة: پدغه بحث کښی دمصنف (رح) مرادله زکات نه عشردی، په زکات کښی نصاب شرط دی ولی په عشر کښی شرط ندی، امام اعظم ابوحنیفه (رح) فرمایی هرهغه ثمرچه له ځمکی نه راوزی که لیږوی اوکه ډیروی دهغه لسمه برخه عشر ورکول فرض دی په دغه حدیث سره چه نبی کریم (ص) فرمایلی دی ﴿مااخرجته الارض ففیه العشر﴾ یعنی هرهغه حاصل چه له ځمکی نه را ووزی په هغه کښی لسمه برخه د فقیرانواومسکینانو ده، په حدیث شریف کښی دلیږاوډیرذکرندی شوی.

هرحاصل (ثمر)چ ه په روانواوبواوبه شویوی یادآسمان په باران اوبه شوی وی لکه غنم، جوار، اوربشی، ماش، لوبیا، نخود او داسی نورچه حاصل ئې دساتلوووړوی، اوهغه چه حاصل ئې نه ساتل کیږی لکه انار، مالټه، کیله، ګنی، خټکی، هندوانه اوداسی نور دعشر ورکړه ئې فرض ده، په لرګو، نلانواو ښوکښی عشرنشته مګرپه حواله د(۱۸۴) صفحی د اول جلد د هدایی که چناران یاعما رتی لرګی کرل شوی وی په حصول کښی ئې دعشرورکړه فرض ده . هغه نلان چه پخپله راشنه کیږی عشر پکښی نشته که د تجارت په هکله کرل شویوی نوعشرورباندی شته، که په ځمکه کښی په قصدسره شپشتی یاشوتله یاداسی بل شی کرل شویوی په حصول کښی ئې د عشر ورکړه فرض ده، دهدایی ذکر شوی صفحی زیاده کړیده چه دتاکبری پرتاکانواوپر پروړو عشرنشته مګر که چادنقدو پیسونصاب درلودی او دزکات ورکولومخ کښی ئې پروړخرڅ کړل نود پروړو پیسی هم له نقدوسره جمع کیږی او د ټولو پیسوزکات به ورکوی.

امام ابویوسف (رح) او امام محمد(رح) وایی د عشرورکړه یوازی د کرنی په هغه حاصلاتوکښی فرض ده چه ثمرئې دوام او بقالری (دهدایی داول جلد په (۱۸۳)صفحه کښی دثمربقالرترلره یوکال ښودل شویده) لکه غنم، اربشی، جوار، وریجی، لوبیا، نخود او داسی نور، پس دیارانوپه مذهب په منو، انارو، کیلو، مالټو نارنج، ناك اوداسی نوروکښی عشرنشته، همدارنګه دیارانو(رح) په مذهب دځمکی حاصلاتوته نصاب شرط دی چه پنځه وسقه دی چه یووسق په کاسه دنبی کریم (ص) شپیته کاسی کیږی، یاران (رح) وایی چه په سبزیجاتوکښی عشرنشته لکه بانجن،

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بادرنگ،ترتیزك گندنه، شلغم، ملیـ، پالك اوداسی نور، په حواله د ردمختاروالبدائع په دغواختلافاتوکښی فتوی پرقول د امام اعظم ابوحنیفه (رح) ده .

دامام اعظم (رح) په مذهب هغه کښت چه دارهڼپه اوبوپه لویو سلوغو سره اوبیږی کومی چه دغوایی یا د اوښی په واسطه ئې را باسی دحاصلاتوشلمه (۲۰) برخه ئې عشرده، یاران (رح) په دغه فتوی کښی ورسره موافق دی، امام ابویوسف (رح) وایی هغه پیدا وار چه پلورل او پیرودل ئې په وسق نه کیږی لکه زعفران اومالوچ (پنبه) نوپه بیه کښی د ارزانه حاصلاتود پنځه وسقودبیع سره په مستقیم تناسب سره عشرفرض دی، د مثال په توګه که دجوارو د پنځه وسقوبیه سل (۱۰۰) افغانیـ وی عشرئې لس (۱۰) افغانیـ دی نو د مالچو او زعفرانودقیمت په هرسل (۱۰۰) افغانیوکښی د عشربرخه لس (۱۰) افغانیـ ده، امام محمد(رح) وایی هرکله چه حاصل دمالچو او زعفرانو و پنځه چنده ته دهغه عمده شیانو ور سیږی چه دهغه داندازی مقیاس وی زکاتورباندی فرض دی چه په مالچوکښی پنځه غوټی (انډیه)، په زعفرانوکښی پنځه منه دی (من ۳٦۰ درمه دی) . امام اعظم ابوحنیفه (رح) وایی د عسل (شاتو) حصول له عشری ځمکی نه که لږوی اوکه ډیروی دعشر ورکړه ئې فرض ده، امام ابویوسف (رح) وایی په شاتوکښی هغه وخت عشرفرض دی چه حاصل ئې لس (۱۰) زقوته ورسیږی، امام محمد(رح) وایی دشاتوحصول چه تر پنځه فرقه کم وی عشر ور باندی فرض نه دی، یوفرق اته لس (۱۸) منه دی چه ټوله نوی (۹۰) منه کیږی همدارازهغه شات چه له خراجی ځمکی نه حا صل شی عشرورباندی فرض نه دی .

چاته دزکوة ورکړه روا اوچاته نارواده: ددغه موضوع د مسئلو زده کړه ډیره مهمه ده ځکه چه دنیااودولت زړگی ته نژ دی اوډیرخوږ دی، بعضی کسان چه پخپله غنیان دی او د دوی پرشتمنیـ باندی فرض عین زکات پاته دی نه یوازی دخدای پاك زکات نه ورکوی بلکه دنورو زکاتونه هم را ټولوی، دزکات نه ورکول دخدای پاك (ج) له حکم نه سرغړونه او د بل د زکات اخستل ورته حرام دی، که زکات ورکونکیـ دزکات اخستونکی په غناخبروی زکات ئې صحیح ندی اونه ئې غاړی په خلاصیږی، کومو کسانوچه د زکات دنه ورکړی په هکله یادغنا په صورت کښی دبل دزکات اخستلو په هکله حیلئ جوړی کړیدی خپل ځانونه ئې ښه غولولی دی خوالله (ج) نشی غولولای که چاپرکوم غنی باندی د مسکین گمان وکړ او زکات ئې ورکړهغه هم ورنه واخست نودزکات ورکونکی غاړی خلاصی شوی مگر و زکات اخستونکی ته حرام دی، د زکات ورکړه د زړه په اراده پوری اړه لری دخولی ویناشرط نه ده خودخولی دویناګټه داده چه هغه څوك چه د زکات اخستلومستحق نه وی وبه وایی چه زه غنی یم یاسیدیم دزکات اخستل راته روانه دی کوم غریب ته ئې ورکړه.

الله(ج) دقرآنکریم د توبه دسورت په شپیتم (٦۰) آیت مبارك کښی فرمایی ﴿انماالصدقت للفقرآء والمسکین والعملین علیها والمؤلفة قلوبهم وفی الرقاب والغامرین وفی سبیل الله وابن السبیل ط فریضة من الله ط والله علیم حکیم﴾ په تحقیق سره زکاتونه ددغوکسانولپاره دی لکه فقیران، مسکینان، عاملین (چه داسلامحکومت له لوری د زکاتوپه راټولولومقررشویوی) مؤلفة القلوب (هغه کسان چه داسلام راوړلو هیله ئې کیږی یاپه اسلام کښی کمزوری وی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوداسی نور)، فی الرقاب (د مریانوسره د هغوی دغاړوخلاصولوپه هلکه مرسته چه دمالك نه ځانونه آزاد کړی) پوروړوته، د خدای په لارکښی لکه جهاداونوربشه کارونه مسافرته، دزکات ورکړه داالله (ج) له لوری فرض ده او الله (ج) دښه پوهی اوحکمت خاونددی .

له ذکرشوی اته ډلونه دزکات حق له مؤلفة القلوب نه ساقط شو ځکه چه خدای (ج) اسلام بیله دوی نه عزتمن اوغنی کړ. مؤلفة القلوب هغه ضعیف الایمانه کسان وه چه دپیسو دپاره په اسلام کښی پاته وه یاهغه کافران وه چه دپیسو دپاره واسلام ته راتلل په قرآنکریم کښی ودوی ته برخه ورکړه شویده اودرسول کریم (ص) په زمانه کښی دوی خپله تنخواوړله، په حواله د(۱۸۷) صفحی دهدایی د لومړی جلدکوم وخت چه رسول کریم (ص) له دنیانه رحلت وکړاوحضرت ابوبکرصدیق (رض) د اسلام خلیفه شودغوکسانو ورته وویل چه زموږ مکتوب راولیکه چه ستاوخلافت ته رانقل شو حضرت ابوبکرصدیق (رض) دوی ته ددوی دتنخوامکتوب ورکړ بیادوی وحضرت عمر(رض) ته راغلل چه په هغه هم دغه مکتوب لاسلیك کړی، حضرت عمر(رض) هغه مکتوب څیری کړاودوی ته ئې وویل رسول کریم (ص) ځکه تاسی ته تنخوادرکول چه ستاسو زړونه له اسلام سره مینه پیداکړی نن چه الله (ج) اسلام ته عزت اوغلبه ورپه برخه کړه ستاسومرستی ته اړتیانشته اوس زموږ او ستاسی ترمابین یااسلام دی یاتوره ده اوبس.

دوی بیرته وحضرت ابوبکرصدیق (رض) ته راغلل اوورته ئې وویل چه داسلام خلیفه ته ئې که حضرت عمر (رض) دی؟ حضرت ابو بکرصدیق (رض) ورته وویل چه انشاءالله دئ دی، پر دغه مسئله ټولوصحابه کرام (رض) په اتفاق سره اجماع اوحکم وکړچه دمؤلفة القلوب برخه به نه وی.

حسن بصری، امام زهری، امام محمد او امام شافعی رحمت الله عنهما وایی چه د مؤلفة القلوب برخه نده ساقط شوی اوس ئې هم د مسلمانانوامام ورکوی ځکه چه د دوی برخه په قرآن اوحدیث سره ثابته ده نوپه قول دحضرت عمر(رض) خونه منسوخه کیږی، د دوی ددغه دلیل په ځواب موږ حنیفیان وایو چه دقرآن شریف دغه حکم په اجماع اواتفاق سره منسوخه شو، دوی وایی چه دقرآن مسخ په اجماع سره رواده خوچه داجماع دلیل هم قطعی اویقینی وی، عینی وایی چه دغه ځواب ضعیف دی ځکه چه دقرآنکریم قاطعیت اوقوت داجماع ترقوت ډیردی، صحیح ځواب په اتفاق سره دټولوفتاواوو دادی چه قرآنی حکم په سبب دختم د هغه حکم ومسخی ته رسیږی یعنی دمؤلفة القلوب دتنخوا د حکم سبب د اسلام ضعف ووکله چه داسلام مبین دین قوی شونو دضعف سبب ئې ختم شو نو د قرآن کریم حکم هم ختم شو، بل مثال ئې دقرآن کریم په ډیروآیتوسره دکافرانوپه مقابل کښی دجهاد فرضیت دی چه سبب ئې کفردی، که دنړۍ ټول کافران مسلمانان شی نودقرآنکریم حکم دجهادپه هکله هم ختم شو.

فقیرهغه څوك دی چه لږ شی ولری دلږشی اندازه بعضودیوی شپی اوورځی خرڅه ټاکلی ده او بعضو دیوی میاشتی خرڅه ټاکلی ده مسکین هغه څوك دی چه هیڅ نلری، عامل هغه څوك دی که ئې کار کړیوی امام یاحاکم دهغه دکارپه اندازه یوڅه ورکړی، ورکړه په رقاب کښی داده چه دمکاتبو مریانو سره د دوی له مالکانوڅخه د خلاصون

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هکله مرسته وشي، غارم هغه څوك دى چه پوروړى وى، فى سبيل الله هغه څوك دى چه په غزاكښى بى خرڅه شى كه څه هم په وطن كښى مالداره اوغنى وى، وبن السبيل هغه څوك دى چه په خپل وطن كښى هرڅه لرى مگرپه داسى ځاى كښى وى چه هلته هيڅ نلرى احتياج وى، دغه ذكرشوى ډلى د زكات مستحق دى وبل چاته زكات وركول رواندى، زكات ور كو نكى ته رواده چه وهرى ډلى ته د ذكرشوو ډلو لږ لږ زكات وركړى كه ئې خوښه وى ټوله دى يوى ډلى ته وركړى، زكات وركونكى ته روانده چه واهل ذمه ته زكات وركړى (اهل ذمه هغه كافردى چه دهميشه دپاره په ذمه وارى په اسلامى مملكت كښى اوسيږى) دكوكب درى د(۵۴) صفحى په حواله واهل ذمه ته بيله زكات نه نورټول خيراوخيرات وركول روادى، زكات وركونكې دى د زكات په پيسو مسجدنه جوړوى او نه دى د زكات په پيسو مړى ته كفن رانيسى، زكات وركونكې دى دمړى پوردزكات په پيسو نه اداكوى، دزكات وركونكې دى غنى ته زكات نه وركوى (غنى هغه څوك دى چه دنصاب مالك وى)، دعالمانودپاره يوجلد د تفاسيرو، فقهى، داحاديثودلغت كتاب لكه مجمع البحار يا تفسيراتقان اويوجلددهغه كتاب چه دكتابوحل په كيږى له حاجت اصلى څخه دى غنانه پرثابتيږى، كه كتابونه تراصلحاجت اضافه شى اوقيمت ئې ونصاب ته ورسيږى نوغنى دى دزكات اخستل ورته روانه دى، امام اعظم ابوحنيفه (رح) وايى چه زكات وركونكې دى زكات وغنى ته نه وركوى، وخپل پلاراونيكه يا تر دوى لوړلكه ورنيكه ته دى نه وركوى، خپل عيال ته دى زكات نه وركوى كه څه هم مسكينان وى كه نروى اوكه ښځه وى كه په كوركښى جداوى اوكه ګډوى، همدارنكه زكات دى لمسيانواو د لمسيانو وعيال ته نه وركوى كه څه هم په مرتبه كښى كښته وى خپلى مور او نياته دى زكات نه وركوى كه څه هم لوړوى، خپلى ښځى ته دى زكات نه وركوى، ښځه دى وخپل خاوند ته زكات نه وركوى ياران (رح) وايى چه دښځى زكات وخپل خاوندته روادى زكات وركونكې دى وخپل مكاتب ته زكات نه وركوى، زكات دى وخپل مريى ته نه وركوى، زكات دى نه وركوى دغنى ومريى ته، زكات دى دغنى نابالغه زوى يالورته نه وركوى، كه دغنى زوى يالوربالغ وه كه څه هم د پلارسره ژوندكوى د بل چا دزكات وركړه ورته رواده، زكات دى و اولادته دهاشم، دعلى(رض)، اولاد دعباس (رض)، اولاددجعفر(رض)، اولادته دعقيل (رض) او اولاد دحارث (رض) ته چه دعبدالمطلب زوى دى نه وركوى، د دوى ومريانوته دى هم زكات نه وركوى.

بنى هاشم ترسيدانوعام دى سيدانوته دزكات اخستل حرام دى په دغه قول سره دنبى كريم (ص) ﴿يـا بنـى هـاشم ان اللـه حرم عليكم غسالة اموال الناس اوسانهم وعوضكم منهاخمس الخمس﴾ يعنى اى بنى هاشموپه تحقيق سره خداى (ج) حرام كړى دى پرتاسو پريولى دخلگودمالو(زكات اوخيرى) اوعوض ئې دركړ تاسوته پنځمه دپنځمى دبيـت المال (دغنيمتو)، دبنى هاشمو او سيدانودزكات په اخستلوكښى دفقهاواختلاف دى بعضى دحر مت سبب شرافت ددوى دنسب بولى چه هغه شرافت ترقيامت پورى پاته دى نوزكات اخستل ورته حرام دى، بعضى فقهاء(رح) وايى چه سبب دحرمت ئې خمس الخمس دى لكه په حديث كښى چه ذكرشويدى، څرنگه چه اسلامى حكومتوخمس الخمس له دوى نه بندكړيدى نوزكات اخستل ورته روادى والله اعلم .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام ابوحنیفه (رح) اوامام محمد(رح) وایی که زکات ورکونکی داسی چاته زکات ورکړچه دده یقین ووچه دغه فقیردی وروسته معلومه شوه چه هغه غنی وویاهاشمی یاکافر وو او ده ته معلوم نه وو چه دغه هاشمی یاکافردی، یائې په تاریکه کښی وفقیرته زکات ورکړ وروسته ورته معلومه شوه چه هغه فقیرنه وو زماپلار یازمازوی وو نودده دزکات ورکړه صحیح ده دوهم ځل اعاده د زکات ورباندی نشته، امام ابویوسف (رح) وایی چه په ټوله ذکر شوو صورتوکښی پر زکات ورکونکی د زکات اعا ده (راګرځول د زکات) شته په ورکړه شوی زکات ئې غاړی نه خلاصیږی .

که زکات ورکونکی په سهوه سره چاته زکات ورکړ او وروسته ورته معلومه شوه چه زکات اخستونکی زماخپل مریی یامکاتب وو نوپه قول د درواامامانو(رح) دزکات ورکړه ئې صحیح نه شوه د زکات اعاده به کوی یعنی بیابه زکات ورکوی، دزکات ورکړه هغه چاته روانده چه دنصاب مالك وی، دلته مال مشخص ندی دهرمال نصاب چه وی، دزکات ورکړه وهغه چاته رواده چه د نصاب خاوندنه وی که څه هم روغرمټ اوپرکسب اوکارغښتلی وی، د زکات ورل له یوه ښارنه وبل ښارته مکروه دی بلکه زکات ورکونکې دی خپل زکات دخپل استوګنی په ښارکښی ومحتاجانو او فقیرانوته ورتقسیم کړی، مګرکه زکات ورکونکې اړشوچه دده دوستان اوقریبان په بل ښارکښی ډیر محتاج دی نووهغوته دزکات وړل مکروه نه دی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فطرصدقه (سرسایه)

دفطردصدقی(سرسایی) اندازه نیمه کاسه ده چه هغه دوه کیلوغنم کیږی یایوه کاسه دخرما یا د وڅکویاداوربشوده یاددغوشیانومروجه بیه نقدی پیسی دی، که چاخرمایاوڅکی یاکشمش ورکول نوپوره کاسه به ورکوی که څه هم قیمت ئې ترنیمه کاسه غنموبالاوی امام ابوحنیفه (رح) اوامام محمد(رح) وایی چه کاسه دعراق په رطل سره اته رطله ده چه څلورمنه کیږی مګرامام ابویوسف (رح) وایی چه کاسه دعراق په رطل سره پنځه رطله اویوه دریمه د رطل ده، هرآزادمسلمان چه دهرمال د نصاب خاوندوی اودغه نصاب تر حاجت اصلی بالاوی لکه داستوګنی ترکور، ترجامو، دسپرلۍ تر آس، دپسرلۍ ترموټر، اوترجنګی سلاح لکه ټوپك، کلاشنکوپ یاداسی نورسامان نوسرسایه ورباندی واجب ده، پرمریی یاکافر باندی سرسایه واجب نده، دخپل ځان اونابالغه اولاد اودخدمت د مریانوسرسایه به ورکوی، نارینه دخپلی ښځی دسرسایی دورکولو مسئول نه دی، که ښځه غنی وه نوپردی پخپله سرسایه واجب ده پلاردبالغواولادودسرسایی مسئول ندی که څه هم اولادونه له ده سره ګډ ژوندکوی .

که زامنودپلارسرمایه په کاراچولی وه اوګټه ئې پلارته ورکول نو زامن مسکینان اودپلارمزدوران دی نه زکات وربانذی شته اونه سرسایه، همدارازکه زامنوخپل کسب یاتجارت درلودی اوپلارئې مسکین وو نو پرپلارنه زکات شته اونه سرسایه، دمکاتب مریی اوهغه مریان چه دتجارت دپاره وی سرسایه دی نه ورکوی مګر د هغوی په بیه کښی زکات شته، همدارنګه هغه مریی چه په دوو کسانو شریك وی سرسایه ئې پرهیڅ یوه نشته، مګرمسلمان به د خپل کافرمریی سرسایه دوه کیلو غنم یا یوه کاسه دخرمایایوه کاسه داوربشو یادغنمو یامعادل بیه نقدی پیسی ورکوی .

دسرسایی ورکړه دکمکی اختردسهارله دوهمی سپیدویعنی صبح صادق وروسته شروع کیږی، امام شافعی(رح) وایی چه دروژی د میاشتی دآخری ورځی له لمرلویدونه وروسته شروع کیږی، که څوك دکمکی اختردسهارله دوهموسپیدوترمخه مړشونوسرسایه وربانذی واجب نده، همدارازکه کافر د دوهموسپیدووروسته مسلمان شو یاځوك وزیږیدی نوسرسایه وربانذی واجب ده، ښه کاردی چه عیدګاه ته له تګ نه مخکی سرسایه ورکړی څوچه فقیران او محتاجان په خوشحالی سره عیدګاه وکړی، که څوك داخترله ورځی نه مخکی سرسایه ورکړی رواده اوښه کاردی، که چاداختر په ورځ سرسایه ورنه کړه نوورکړه دسرسایی وربانذی پاته ده وردی کړی. که ښځی له دروجوړونه زیادی داغستلوجامی درلودی او قیمت ئې ونصاب ته رسیدی پرهغه ښځی سرسایه واجب ده پرچاچه شرعی سرسایه واجب وی یااختری وربانذی واجب وی هغه ته دبل دزکات اخستل حرام دی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې حکمونه

روژه دوه قسمه ده فرض روژه اونفل روژه، فرض روژه بیا دوه قسمه ده چه یوه ئې په زمان پورې تعلق لرې لکه دروژې دمیا شتې روژه یادنذرمعین روژه یعنې چه څوك نیت وکړې چه پرما سباروژه نذرده، دغه روژه په شپه کښې په نیت کولوسره رواده یعنې چه دشپې نیت وکړې چه سبامې فرضې یانذرې روژه ده، که چادشپې نیت نه ووکړې اوسهارشونوپه مابین کښې دسهاراودلمر دزیوال دې نیت وکړې، دوهم قسم فرضې روژه لکه دروژې دمیاشتې قضائې، دنذرمطلق روژه، دکفارې روژه (چه چاقسم کړيوی) دقتل، خطاء اودکفارهٔ ظهارروژې چه تفصیل به ئې دنکاح په بیان کښې راشې، د دغه ذکرشوو روژودپاره کوم معین وخت نشته هروخت چه ئې نیسې خونیت ئې ضرورډې ځکه چه د روژې نیول تعین دوخت غواړې یادخدای(ج)له لورې لکه دروژې دمیاشتې روژې یادبنده له لورې لکه دنذرمعین روژې، څرنگه چه په ذکر شوو روژوکښې تعین دوخت نشته نوله بنده له لورې دشپې د روژې نیت کول ضرورډې چه تعین دوخت وشي، دنفلې روژونیت دلمردزوال ترمخه روادې، دروژې دمیا شتې دپاره دې خلگ دبرات دمیاشتې په نه ویشتمه ورځ (چه شپه ئې دیرشمه کیږې) دمیاشتې دلیدلوپه لټه کښې شي که ئې میاشت ولیدل نوسبا دې روژه ونیسي، که میاشت پټه شوه چانه ولیدل دبرات د میاشتې دیرش ورځې دې پوره کړې بل سبادې روژه ونیسې دشك روژه دې نه نیسې،که د روژې میاشت ښکاره شوه اوډیروخلگو ولیدل نوشاهدت اودقاضي حکم ته ضرورت نشته، که یوه یاڅو کسانوولیدل نودقاضي په مخ کښې شاهدې اودقاضي حکم ته ضرورت شته، که چادروژې میاشت ولیدل اوقاضي ئې شاهدت قبول نکړ هغه که نارینه وې اوکه ښځه که آزادوی که مریې وې روژه به نیسې که څه هم دهغه شاهدې قاضي نه وې قبوله کړې له بخارې شریف څخه روایت دې چه نبې کریم (ص) دیوه سړې شاهدت قبول کړیدې، که په آسمان کښې اوریځ یاګرداوغبارنه وو نوترڅوچه ډیروخلگومیاشت نه وې لیدلې قاضي دې دیوه یا دوو کسانو شاهدې نه قبلوې ولې چه د ډیرو خلگوپه خبرتیاسره علم اویقین پیداکیږې، دروژې وخت دسهارله دوهموسپیدووروسته بیادماښام دلمرترلویدوپورې دې، روژه په ورځ کښې له خوړلو څښلو، دنارینه اوښځې له یوځایوالي څخه دځان ساتنه ده چه د عادت اوعبادت توپیروشې، روژه نیول دزړه قصد(نیت) غواړې که روژاتې په هیره سره څه وخوړل یائې څه وڅښل یانارینه له خپلې ښځې سره یاښځې له خپل خاوند سره یوځایوالي وکړ روژه ئې نه ماتیږې، امام ملك (رح) وایې چه روژه ئې ماته ده بیابه ئې قضاء راوړې موږ وایوچه په مشکوة شریف کښې لیکل شویدې چه یوه سړې په هیره سره روژه خوړلې وه و رسول اکرم (ص) ته راغی او دخوړل شوې روژې په باب ئې پوښتنه وکړه رسول الله (ص) داسې ورته وویل ﴿تم علی صو مك فانمااطعمك الله وسقاق﴾ یعنې تاته خدای (ج) ډوډۍ اواوبه درکړې خپله روژه تر روژه مات پورې وساته، که روژاتې ویده شواوشیطان بازې ورکړه یانارینه وښځې ته وکتل یاښځې ونارینه ته وکتل انزال شوه یائې سرغوړکړ یائې ږیره غوړه کړه یائې وینې وکښې یائې سترگې توری کړې یائې مچه واخستل پدغه ټولواعمالوسره روژه نه ماتیږې، روژاتې نارینه یا ښځه چه په شهوت سره څوك مچ کړې یائې مسح کړې اوانزال شي نودهغه روژې قضاء وربانډې شته مگرکفاره وربانډې نشته ځکه چه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انزال بیله جماع ځخه پیداشو که روژاتی په ځان اطمنان درلودی چه په مچه اختسلونه زناراځه کیږی اونه انزال راځه کیږی نوباك نشته، که ئې په ځان اطمنان نه درلودی نومچه اختسل مکروه ده، که روژاتی بی اختیاره قئ وواهه که په ډکه خوله وی اوکه په تشه خوله وی روژه ئې نه ماتیږی، که روژاتی په قصدسره په ډکه خوله قئ وواهه نودهغه روژی قضاء شته اوکفاره ورباندی نشته، که روژاتی له خولی له لاری یوشی ونس ته تیرکړلکه شګه، دفلزټوټه، دخرمامندکه، ډوډی، اوبه، دارو، خاوری اوداسی نور روژه ئې ماته شوه قضاء وربانْدی شته اوکفاره وربانْدی نشته، که روژاتی په قصد سره دشا دلوری یادمخ له لوری جماع وکړه یائې دغذایی موادوخورك یا چښنګ وکړیائې دارو او دوا وخوړل نوهم دروژی قضاء وربانْدی شته اوهم به کفاره ورکوی، دروژی کفاره دظهاردکفاری پشان ده (که ئې مریی درلودی هغه به آزادوی یابه دوی میاشتی هره ورځ یوپه بل پسی روژه نیسی یابه شپیته (٦٠) مسکینان غرمه اوماښام په میانځګړی خورك مړوی)، که روژاتی بیله دښځی د فرج، یابیله دانسان یاحیوان له کونی اوبیله دناریئه دآلت نه جماع وکړه اوانزال شو یعنی په مچه اختسلویاپه ورونوکښی د آلت ایښودلو یاپلاس کښی انزال یاپه ځګرلاس وهلو یاداسی نور یاښځه دګوتی په ذریعه انزال شوه نو د روژی قضاء وربانْدی شته اوکفاره وربانْدی نشته، که بیله دروژی د میاشتی فرضی روژو ځخه نوری روژی فاسدی شی کفاره وربانْدی نشته، امام اعظم ابوحنیفه (رح) اوامام محمد(رح) وایی که روژاتی دستور(ایماله) وکړه یائې په پوزه کښی دارو واچول یائې داروپه غوږ یاپه پوزه کښی څاځکی کړه یائې په زخم (ټپ)کښی لنده دوا واچول اوهغه ټپ نس یادماغ ته سوری وو اودغه دوانس یادماغ ته ورسیدل نو روژه ئې ماته شوه، همدارنګه که نارینه روژاتی د زکر په سوری او ښځی په فرج کښی لنده دوا(دارو) واچول روژه ئې نه په ماتیږی مګرامام ابویوسف (رح) وائې که په زکریافرج کښی لانده دارو واچوی روژه ئې ماته شوه، که روژاتی په خوله یاپه ژبه دیوه شی خوندوځکی روژه ئې نه ماتیږی مګرمکروه ده، که روژاتی ښځی دخپل ماشوم دپاره غذایی مواد وژوول نوروژه ئې مکروه شول که ښځه ناچاره وه روژه ئې صحیح ده، دژاولوپه ژوولو روژه نه ماتیږی ولی عمل دژولومکروه دی (داحکم دسپینو ژاولودی چه اجزائې نه سره جداکیږی مګرتوری ژاولی چه مخکی نه وی ژول شوی دهغه اجزاسره جداکیږی اونس ته رسیږی نوروژه هم په ماتیږی، همداراز دنن زمان ژاولی چه اجزائې ډیرژر ونس ته رسیږی روژه په ماتیږی) . روژاتی که په روژه کښی ناروغه شو او ویریدی چه نوردروژی نیول به ناروغی ورزیاده کړی روژه دی وخوری کله چه جوړشی قضاء دی راوړی، که مسافرته په روژه کښی دروژی نیول ضرر ونه رسوی د روژی نیول ښه کاردی اوکه ئې روژی وخوړلی خوړل ئې روادی خوبیابه ئې قضاء راوړی، که ناروغ یامسافرروژی وخوړلی په همدغه ناروغی یاسفرکښی مړ شو قضاء نه پرلازمیږی یعنی فدیه وربانْدی نشته، که ناروغه روژه خورله ناروغی نه جوړشو یا روژه خورمسافرله سفرنه مقیم شوبیامړشونوپه تعداددجوړتیا د ورځو یاپه تعداددااقامت دورځو د روژو قضاء وربانْدی شته، دوستان به ئې دهغوورځودقضائي روژو په بدل کښی فدیه ورکوی، قضائي روژی که ځوك جداجدانیسی اوکه ئې یوپه بل پسی نیسی صحت لری ځکه چه الله (ج) دقرآن کریم دالبقره دسورت په (١٨۴) آیت مبارك کښی فرمایلی دی ﴿ومن کان منکم مریضا او علی سفرفعدة من ایام اخر﴾ یعنی ستاسوځه هغه ځوك چه په روژه کښی ناروغه یاپه سفر کښی وی دخوړلوروژو قضاء دی په نورو ورځوکښی راوړی،

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکن یوپه بل پسی نیول ئې مستحب دی، که روژه خور د روژو قضاء وځنډول اوبله دروژی میاشت داخله شوه اول دی دنوی میاشتی روژی ونیسی ورپسی دی قضائې روژی ونیسی فدیه وربادی نشته، که امیدواره یاماشوم ته شیدی ورکونکی ښځه ویریدله که روژه ونیسی ماشوم ته به ئې ضرروررسیږی د روژوخوړل ورته روادی خوبیادقضاء راوړل وربادی شته اوفدیه وربادی نشته شیخ فانی چه د روژی پرنیولو قدرت نلری د روژوخوړل ورته روادی خوفدیه به ورکوی (نیمه کاسه غنم یادوه کیلوغنم یایوه کاسه اوربشی یاجواریاخرما)، دشیخ فانی دپاره بعضی فقهاء پنځوس (۵۰) اوبعضی فقهاء اویا(۷۰) کلونه تعین کړیدی لیکن په ظاهرروایت سره دکلونوتعین نشته ځکه چه دانسانانوصحی خاصیتونه فرق لری . که ځوک دخدای پاك د روژو پوروړی وو او د وصیت کولونه وروسته مړشودوستان به دمړی دغاړی دخلاصون دپاره دقضائې روژو فدیه ورکوی (دهری روژی دپاره نیمه کاسه غنم یایوه کاسه جوار یااوربشی یاخرما)، که مړی وصیت نه ووکړی اودوست ئې د روژوپه خوړلوخبروو یائې وصیت کړی وو خوشتمنی ئې پاته نه وه نوپه دواړو حالوکښی دی دوست دمړی په اول صورت کښی د مړی د شتمنۍ نه یاپه دوهم صورت کښی له خپلی شمتنۍ نه فدیه ورکړی امیدسته چه خدای (ج) د مړی غاړی د روژونه خلاصی کړی، که چانفلی روژه نیولی وه یائې نفلی لمونځ کوی اووروسته ئې هغه روژه ماته کړه یائې لمونځ فاسدکړنو د دواړوقضاء به راوړی ځکه چه دنفل عبادت نیت وتړل شی پوره کول ئې فرض دی، د روژی ماتول چه د روژاتی په اراده نه وی بلکه په طبعی توګه وی لکه دښځی دحیض شروع قضاء ئې شته مګرګناه وربادی نشته، که د روژی ماتول د روژاتی په اراده سره وه لکه میلمستیا نوهم قضاوربادی شته اوهم ګناه، په جوهره، ذخیره اوعنایه کښی لیکلی دی چه میلمستیا دزوال نه مخ کښی عذردی اووروسته له زوال نه عذرنه دی، نوکه روژاتی دعذرپه صورت کښی روژه ماته کړه قضاء وربادی شته اوګناه ئې نشته، که ئې بیله عذره روژه ماته کړه هم قضاء وربادی شته اوهم ګناه لاکن کفاره وربادی نشته، که د روژی په میاشت کښی کوم نابالغه مسلمان بلوغ ته ورسیدی یاکوم کافرمسلمان شو دهغی ورځی پاته برخه دی ترماښام پوری روژه ونیسی او ورپسی دی دروژی نوری ورځی روژی ونیسی خو د تیرو ورځوقضاء وربادی نشته ځکه چه په هغو ورځوکښی دوی په روژه نیولو مکلف نه وه . که روژاتی په روژه کښی بیهوښه شواوبیهوښی ئې څوورځوته ورسیدل دلومړی ورځی د روژی قضاء وربادی نشته ځکه چه د روژی نیت اوامساك ئې کړی وو اود وروستو ورځو د روژوقضاء وربادی شته ځکه چه په بیهوښی کښی د روژی نیت نشی کیدلی . که لیونی د روژی په میاشت کښی پرسد شو دپاتی ورځوروژی به نیسی اودتیرو شوو ورځو د روژو قضاء به راوړی، که په روژه کښی ښځه حایضه شوه یالنګه شوه که څه هم مازدیګر وی روژه ئې ماته شوه دهغی ورځی روژه دی وخوری کله چه دحیض یالنګون نه پاکه شی قضاء دی راوړی، که په روژه کښی مسافرکورته راورسیدی یاحایضه ښځه له حیض نه پاکه شوه له هغه وخت نه دی روژه ونیسی ترماښام پوری، که روژاتی په خطاسره له سپیدو وروسته پیشلمی وکړ یعنی دهغه په فکرچه سپیدی ندی چاودلی یائې د لمرلویدونه مخکی روژه ماته کړه یعنی دهغه په فکرچه لمرلویدلی دی وروسته ورته معلومه شوه چه زمادپیشلمی پروخت سپیدی چاودلی وی یازما د روژه مات پر وخت لمرنه وو لویدلی دهغی روژی قضاء وربادی شته اوکفاره وربادی نشته ځکه چه دغه روژه په قصد نده خوړل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی بلکه یوه سهوه وه پس سهوه عفوه ده، که چادکمکی اخترمیاشت ولیدل هغه دی داحتیاط په خاطرسبااخترنه کوی دحاکم یاقاضی حکم ته دی غوږ شی، که په هواکښی ګردیااوریځ وه نوحاکم یاقاضی دی دکمکی اختردمیاشتی دلیدلوپه هکله دیوه نفرشاهدی نه قبلوی بلکه د دوو(۲) نارینویادیوه نارینه او د ووښځوشاهدی دی قبوله کړی، همدارنګه که هواصافه وه ګرد یا اوریځ نه وه نوامام دی دیوی ډلی شاهدی قبوله کړی ځکه چه دډلی پرشهادت باندی یقین پیداکیږی.

اعتکاف

اعتکاف دری قسمه دی واجب، سنت مؤکدکفایی اومستحب، واجب هغه دی چه چائې نذرمنلی وی که نذرمعلق وی اوکه غیر معلق وی یعنی داسی ئې ویلی وی چه زه اعتکاف کوم یائې داسی ویلی وی چه که زمادا کار وشو زه دومره ورځی اعتکاف کوم، که څوك یوساعت نذری اعتکاف دنذری وخت نه مخکی فاسدکړی بیرته به له سره اعتکاف راګرځوی.

سنت مؤکدکفایی دروژی دمیاشتی د آخرولسو ورځو اعتکاف دی چه ډیرثوابونه لری رسول کریم (ص) چه مدینی ته تشریف یووړ بیا ئې دژوند ترآخره پوری اعتکاف نه دی پری ایښی، د هرمحل یا کلی یاښارپرخلګوسنت دی، که یوه یادوو یازیادوکسانودمحل یا کلی یاښاردروژی په آخرو لسو ورځوکښی اعتکاف ادا کړ د ټولو خلګوغاړېخلاصی شوی، که هیڅ چااعتکاف ونکړنودټولوغاړی بندی دی، معتکف دی د روژی دمیاشتی دشلم په ورځ دمازدیګر دلمرلویدوترمخه داعتکاف په نیت د اخترتروځی پوری په مسجدکښی کښینی خو د ورځوتعین دی نه کوی ځکه اخترمعلوم ندی چه کله به وی خوداختردمیاشتی ترمعلومیدو پوری به په مسجدکښی وی، اعتکاف به په داسی مسجد کښی وی چه پنځه وخته لمونځ پکښی کیږی جامع مسجد شرط ندی او دعیدګاپه مسجدکښی اعتکاف روانه دی، ښځی دی په خپل کورکښی اعتکاف وکړی، معتکف ته دښځی سره یوځایوالی حرام دی او ښځه به نه مچوی اونه به لاس وروړی که معتکف په مچه اخستلو یالاس ور وړلوسره انزال شو اعتکاف ئی فاسدشو بیرته به ئې قضاء راوړی، امام ابوحنیفه (رح) وایی معتکف دی بیله حاجت انسانی لکه اودس، غسل یا دجمعی لمونځ له مسجدنه نه وزی که ووزی اعتکاف ئې فاسد شو، یاران (رح) وایی هغه وخت اعتکاف فاسدکیږی چه معتکف دورځی ډیره برخه له مسجدنه دباندی تیره کړی، معتکف دی په نژدی مجسدجامع کښی دجمعی لمونځ اداکړی لیری دی نه ځی، داسی وخت به مسجدجامع ته روانیږی چه د مسجدجامع دوه رکعته تحیة المسجد، څلوررکعته سنت، دوی خطبی بیاشپږ رکعته سنت ادا کړی که له دغه نه ډیروخت په مسجدجامع کښی تیرکړی که څه هم اعتکاف ئې نه فاسدیږی لیکن ښه داده چه ډیرځنډ ونه کړی د معتکف خوړك، چښنګ اوخوب به داعتکاف په ځای یعنی په مسجدکښی وی، د اعتکاف په حالت کښی بیله ضرورت نه دنیائي کارکول مکروه تحریمی دی، که ضرورت وی لکه دکوردغذائي موادوپیرودل (رانیول) یا خرڅول چه بل څوك نه وی روادی خو د رانیولواوخرڅولوشی به مسجد ته نه راوړی فقط بیع او شراء به وی، معتکف به بیله ښوخبرولکه ذکر، تسبیح، نصیحت او دچا دحال پوښتنه نوری

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبری نه کوی، همدا راز د معتکف پټه خوله پاته کیدل مکروه دی چه نه دچاسره څه وایی اونه چاته ځواب ورکوی که د غیبت، بهتان او ټوکونه پټه خوله وی نولوی عبادت دی . که چا د نذرپه ډول پرځان باندی دځوورځو اعتکاف واجب کړخوشپی ئې ورسره ذکرنکړی نودذکرشوو ورځوسره سم دهغوشپو اعتکاف ور باندی واجب دی اودغه ورځی اوشپی به یوپه بل پسی وی . هغه اعتکاف چه د روژی دمیاشتی له آخرولسو ورځونه علاوه که په روژه کښی وی یابیله روژی وی مستحب دی.

د حـج احـکـام او ارکـان

حج په اسلام کښی د اسلام د مقدس دین د عبادت پنځم رکن او د اسلام دخدای پرستۍ اوعبادت لومړۍ اوپخوانۍ طریقه ده، دحج دکلملفظی معنی (قصد او اراده ده) اودحج مقصددخاص مذهبی قصداوارادې په اثر د یو مقدس مقام سفرکول دی، هر آزاد، عاقل بالغ اوروغ مسلمان چه له ضرورت نه اضافه (داستوګنی ترکو، د کورسامان، جامی اوهغه ضروریات چه بیله هغه چاره نشته) د بیرته راستنیدوپوری دخپل عیال د نفقی او د تګ اوراتګ خرڅ اوپه سعودی عربستان کښی دخوراك او چښنګ اونورو ضروریاتومالی توان ولری اودسفرپه لارکښی امن موجودوی نوپه ژوندکښی یوځل دحج اداکول ورباندی فرض دی، دښځی سره به دحج په سفرکښی محرم یاخپل خاوند ملګری وی که محرم یاخاوند ونلری که څه هم حج ورباندی فرض وی دغه فرضیت ئې ساقط دی، په ردمختارکښی روایت دی که ښځه بیله محرم یاخاوندنه حج ته ولاړه اوحج ئې اداکړ له فرضیت نه ئې غاړی خلاص شوی لیکن داسی کول مکروه دی، که دښځی دکوراوترمکی شریفی پوری دسفرلارله درو ورځو او شپونه کمه وه هغی ښځی ته دمحرم یاخاوند ملګرتیاشرط نده، حج ته دتلوپه وخت کښی پنځه ځایونه دی چه هیڅ مسلمان به بیله احرام نه له هغونه نه تیریږی، دمدینی منوری دخلګو دپاره (ذو الحلیفه) ده، دعراق د خلګودپاره (ذات عرق) دی چه دیوه واړه غـره نوم دی، د شام دخلګودپاره (جحفه) ده، د نجد دخلګودپاره (قرن) دی چه دیوه غره نوم دی، او د یمن دخلګودپاره (یلملم) دی، په اوس زمان کښی چه دحج سفرونه ټول په الوتکه کښی دی نوټول حاجیان ترمیقاتوترمخه احرام تړی ځکه چه په الوتکه کښی دمیقات درك ښه نه معلومیږی، هغه څوك چه کورئې دمیقاتوپه دننه کښی وی نودهغومیقات د(حل) ځمکه ده یعنی هغه ځمکه چه دهغوی دکوراودمکی شریفی ترمابین ده، هغه څوك چه کورئې په مکه شریف کښی وی دحج د اداکولودپاره دهغه داحرام تړلوځای دمکی حرم شریف دی او دعمری د اداکولودپاره ئې د احرام تړلوځای (حل) دی، کله چه حاجی د احرام اراده وکړی نوغسل دی وکړی یادی اودس تازه کړی خوغسل تراودس ښه دی بیادی دوی نوی یامینځل شوی جامی واغوندی چه یوئې لنګ اوبل پټه ده، که ئې څه خوشبویی درلودل هغه دی هم په ځان پوری کړی وروسته دی دوه رکعته د احرام لمونځ اداکړی، له سلام ګرځولو وروسته دی ووایی ﴿ اللهم انی اریدالحج فیسره لی وتقبله منی ﴾ یعنی ای زماخدایه زه دحج د اداکولواراده لرم ته ئې راته آسانه کړی اوته ئې راڅه قبول کړی ورپسی دی تلبیه ووایی، که چاپه ځانګړی توګه حج کوی دحج نیت دی په تلبیه سره وکړی، دحج تلبیه داسی ده ﴿ لبیك اللهم لبیك لبیك لاشریك لك لبیك ان الحمد

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

والنعمة لك والملك لاشريك لك ﴾ يعنی په خدمت درته ولاړيم ياالله په خدمت درته ولاړيم په خدمت درته ولاړيم تالره هيڅ شريك نشته په خدمت درته ولاړيم په تحقيق سره ټوله ثنا اوصفت اونعمتونه تالره دی او پاچهی تالره ده هيڅ شريك نشته تالره، حاجی دی په تلبيه کښی له ذکرشووکلموڅه شی نه کموی که نوری ښی کلمی ورسره زيادی کړی پروانلری، کله چه حاجی پسله غسل نه احرام واغوندی او نيت وتړی اولمونځ وکړی اوتلبيه ووايی نو احرام بندشو، پررسول مقبول (ص) دی درود ووايی اويوه ښه جامع دعا دی وکړی، که د چاعربی دعا زده وی اوپه معنی ئې هم پوهيږی هغه دعادی وکړی اوکه دچاعربی دعا زده وی خوپه معنی ئې نه پوهيږی يا ئې هيڅ دعربی دعازده نه وی په خپله مورنۍ ژبه دی دعاوکړی احرام بنده حاجی به له الله (ج) نه ډيره ويره کوی، هغه عملونه اوخبری چه الله (ج) منع کړيدی له هغونه به ټينګ پرهيز کوی لکه جماع، فحش اوبيکاره خبری، دښځی په مخ کښی دجماع خبری، غلا، غيبت، له انړيوالانوسره جنګ دحيوان يا خزنده وژنه، چاته دښکار د ځای ښونه، دښکاردحيوان ښونه اوداسی نور همدارنګه ګنډلي جامه، قميص ياپرتوګ به نه اغوندی لنګوټه ياخولی به نه پرسرکوی، چپنه ياباالاپوښ ياکرتی به نه اغوندی موزی يابوټونه به نه په پښوکوی، که دچاسره د احرام څپلی نه وی موزی دی داسی پری (غوڅی) کړی چه د پښوبجلکی پټی نکړی مخ اوسربه نه پټوی خوشبويی دی په ځان ياپه احرام نه پوری کوی، د سر يا د نور بدن ويښتان دی نه خريی که څه هم د بغل يا ترنامه لاندی ويښتان غټ شويوی، د ږری او بريتو ويښتان دی نه غوڅوی که څه هم د ږيری ويښتان ترقبضه اوږده وی، نوکان دی نه غوڅوی، هغه جامه دی نه اغوندی چه په (ورس) يازعفران يا(عصفر) سره رنګ شويوی، ورس د يوخوشبويه واښه نوم دی چه په يمن کښی پيداکيږی اوعصفر هم د يوقسم وښونوم دی چه دجامودرنګولودپاره استعما ليږی، احرام بنده حاجی ته روادچه دجنابت يادګرمی د ليری کولو دپاره غسل وکړی يا حمام ته داخل شی خوصابون به نه استعمالوی اونه به په نوکانو ياکيسه سره ځان موږی يوازی به اوبه پربدن تويوی، احرام بنده حاجی ته اجازه ده چه دسيوری طلب وکړی يادچتری ترسيوری لاندی کښينی، دپيسو، پاسپورټ يا د سفر د اسنادو دساتنی په هکله دی هميانی تر ملا وتړی مګر سر اوږيره دی دخطمی په ګل نه وينځی ځکه چه هغه خوشبويه دی، دهرلمانځه وروسته او لوړځای ته د ختلوپه وخت ياکومی شيلی ته دکښته کيدوپه وخت يا دسواره خلګوپه ليدلوسره دی تلبيه ډيره ډيره وايی.

کله چه احرام بندحاجی دمکی شريفی ښارته داخل شی اول دی له مسجدحرام نه شروع وکړی اوپه ليدلوسره دکعبی شريفی د خونی دی دغه تکبيراودعاووايی ﴿ الله اکبر الله اکبر لااله الا الله والله اکبر ولله الحمد اللهم افتح لی ابواب رحمتك وعفوك ومغفرتك واحسانك وکرمك ياالله يارحمن يا رحيم اللهم زدبيتك هـذا تشريفا وتکريما وتعظيما وزد ياربی لمن شرفه وکرمه ممن حـجه اوعتمر تشريفا وتکريما وفضلا يا ارحـم الراحـمين وصلی اللـه علی سيدنا محمد واله و اصحابه وعلينا معهم اجمعين ﴾ که دچادغه دعاپه عربی زده نه وی يائې په معنی نه پوهيږی ډيره به ښه وی چه په مورنی ژبه د زړه له جوشه دعاوکړی، بيادی له حجراسودنه شروع وکړی وحجر اسودته مخامخ دی لاسونه تر اوږو پورته کړی او دلاسوخپړی او ورغوی دی وحجراسودته برابرکړی تکبيراوکلمه دی ووايی که ئې قدرت ووحجراسوددی مچ کړی اومسح دی کړی (دحجراسود مچول اومسح کول سنت دی مګرانسانانوته تکليف

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او آزار ورکول حرام دی) دحجراسودله راسته لوری نه دی دمکی شریفی دروازی ته نژدی طواف شروع کړی په طواف کولوکښی دی دپټی یوسر پرکینه اوږه واچوی اوبل سر دی ترښی بغل راوباسی بیرته دی پر کینه اوږه واچوی یعنی ښی اوږه به لوڅه وی، دحاطم شریف د باندی دی پرکعبه شریفه اوه ځلی راوګرځی خوپه اول دروځلو کښی به رمل کوی (په وړو اوچابکو ګاموتګ او اوږه ښورول رمل بلل کیږی)، په پاته څلورځلوکښی به عادی تګ کوی رمل به نه کوی، هرځل چه حجراسودته راورسیږی که ئې قدرت ووهغه به مسح کوی اوطواف دی دحجراسودپه مسح کولوختم کړی، بیا دی په مقام ابراهیم (ع) کښی دطواف دختم دوه رکعته واجب لمونځ اداکړی، د مسجدحرام په هره برخه کښی دغه دوه رکعته لمونځ اداکول صحیح دی، مقام ابراهیم هغه ډبره ده چه دحضرت ابراهیم (ع) د دوو پښونښانی پکښی پاتی دی، کله چه حضرت ابراهیم (ع) او دده زوی حضرت اسمعیل (ع) دکعبی شریفی دخونی آبادی کول نوحضرت ابراهیم (ع) به پردغه ډبره ولاړوو او دکعبی شریفی دیوال ئې لوړوی، ډبره به په قدرت دقادرمطلق پورته او کښته تلل لکه ننني دختګر ا نوکوازه، دغه ډبره په اول کښی د کعبی شریفی ددروازی واړخ ته په دیوال پوری وه کله چه دخلګو ټولې ډیری شوی طواف کونکی اولمونځ کونکی نه سره ځائیدل نوئې مقام ابراهیم واوسنی ځای ته راوړ اودهنداری په غرفه کښی ئې کښیښود، دحاجی لومړی طواف دطواف قدوم په نوم یادیږی چه د مکی مکرمی شکریه ده، دغه طواف سنت دی واجب نه دی، دمکی مکرمی پراوسیدونکوباندی نشته، بیادی حاجی له مسجدحرام نه دصفا د دروازی له لاری دصفاوغره ته ولاړشی که څه هم پرنورو دروازو ورتګ روادی کوم حرج نشته خودصفا د دروازی له لاری ورتګ افضل دی، څه قدردی دصفا غره ته وخیژی چه بیت الله شریفه ووینی مخامخ دی وبیت الله شریفی ته ودریږی تکبیر، کلمه شریف او درود دی پرنبی علیه السلام ووایی خپل حاجتونه دی له الله پاك نه وغواړی (دغه ځای ددعا د قبلیدودی) د صفاله غره نه دی راکښته شی د مروه دغره پرلوری دی په عادتی تګ سره روان شی چه دشیلی مابین ته ورسیږی د دووستونو(میلانو) ترمابین دی منډه ووهی ځکه چه نبی علیه السلام دلته منډه کړیده (اوس حکومت دغه شیله ډکه کړیده دوی ستنی شته چه دهری ستنی پربرابرښی او کیڼ لوری ته زرغونه څراغونه دی، اول دوه څراغونه دمنډی شروع او آخر دوه څراغونه دمنډی ختم دی) چه مروه ته ورسیږی نودسعیی یو شوط پوره شو اوشپږ نورپاتی دی، بیادی د مروه وغره ته لوړ وخیژی کله چه مکه شریفه ووینی نوهغه کارونه دی وکړی چه دصفاپرغره ئې کړیوه یعنی تکبیر، تهلیل، درود او دعا دی ووایی پدغه توګه دی شروع له صفااوختم پرمروه باندی اوه شوطونه پوره کړی، نو د فقر اوالتجاء لاسونه دی درب الجلیل په لوی دربارکښی پورته کړی ور(دروازه) دی ور وټکوی په ژړادی دزړه له جوشه دهغه څه طلب وکړی چه زړه ئې غواړی خوپه غوښتنه کښی دی امت دحضرت سرورکائنات فخرالموجودات محمدرسول الله (ص) نه هیروی، محرم دی دمکی شریفی په ښار کښی استوګن شی هرکله چه ئې زړه وغواړی طوافونه دی کوی د هر اوه شوطه طواف وروسته دی دوه رکعته واجب لمونځ اداکوی.

امام دی یوه ورځ د ترویی د ورځی ترمخه یعنی دلوی اختر د میاشتی په اوه مه (۷) دماپښین د لمانځه وروسته دوی خطبی ووایی اوپه دغه خطبوکښی دی خلګوته ښوونه وکړی چه ومنی ته کله اوڅرنګه ولاړشی اوهلته څه وکړی،

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

عرفات ته كله اوځرنګه ولاړشي هلته کوم لمونځونه څنګه ادا کړی، دعرفات پرغنډی څه وخت اوڅنګه ودریږی اوبیرته څه وخت اوځرنګه راکښته شی همدارنګه دی خلګوته ښوونه وکړی چه کله اوپه څه توګه په مزدلفه کښی د دعا په هکله ودریږی. امام دی په سباورځ یعنی دلوی اخترډمیاشتی په اتمه (۸) په مکه شریفه کښی دسهاردلمانځه وروسته له حاجیانوسره له ښارنه ووزی ومنی ته دی ولاړشی او د عرافت د ورځی یعنی دمیاشتی دنهمی (۹) ورځی دسهاردلمانځه د اداکیدوپوری دی هلته اوسی، دسهاردلمانځه وروسته دی د عرفات دپاره سنت غسل وکړی اوعرفات ته دی ولاړشی، د عرفات میدان ټې ځکه بولی چه دعرفات پرغره حضرت بابا آدم (ع) اوحوا (رض) یو اوبل سره پیداکړیدی، کله چه په دغه ورځ لمرزوال وکړی امام دی په یوه وخت کښی دحاجیانوپه ګډون د ماپښین اومازدیګرلمونځونه اداکړی خو دلمونځوترمخه دی په خطبه شروع وکړی اودوی خطبی دی ووایی په خطبوکښی دی و حاجیانوته دجماعت دلمونځو، پسله لمانځه نه ددعا دپاره پرعرفات دریدلو، دلسم (۱۰) په ورځ په مزدلفه کښی دسهارترلمانځه وروسته ددعادپاره دحاجیانوراغونډیدلو، دڅلو د ویشتلو دشکریی دحیوان دحلالولو، دسرخریلو او د طواف زیارت د اداکولو (دغه طواف فرض دی) ښوونه وکړی، نوپه یوه اذان او دوه اقامتو سره دی دماپښین په وخت کښی په جماعت سره دماپښین اوماز دیګرلمونځونه اداکړی، امام دعرفات همهغه دمکی شریفی امام دی، دحنیفی مذهب ډیرخلګ په عرفات کښی په دغه امام پسی لمونځ نه کوی دوی وایی دکعبی شریفی امام په عرفات کښی مسافرنه دی لیکن لمونځ مسافرانه کوی، ابوالفضل الحاج مولاناعبیداله ایوبی سلیمانخیل قندهاری وایی چه ماپدغه باب پلټنه کړیده او د مکی شریفی د امام سره می خبری کړیدی امام راته وویل چه موږ دڅلورو واړومذهبومراعات کوو، زه له مکی شریفی نه وعرفات ته نه راځم بلکه طائف شریف ته ځم بیاله طائف نه عرفات ته راځم چه په څلورومذهبوسره دغه مسافه د سفرده ځکه زه په عرفات کښی مسافریم، پدغه دلیل حنیفیانو ته ښایی چه دعرفات د ورځی لمونځونه په امام پسی په جماعت اداکړی، امام حنیفه (رح) فرمایی که حاجی دماپښین لمونځ په جماعت ادا نکړ په خپله خیمه کښی ئې په ځانګړی توګه اداکړ دغه حاجی به دواړه لمونځونه هریو پخپل وخت کښی په ځانګړی توګه اداکوی په امام پسی به ئې په جماعت نه کوی، امام ابو یوسف (رح) اوامام محمد (رح) وایی چه دغه حاجی دی دماپښین او مازدیګردواړه لونځونه په یوه وخت کښی په ځانګړه توګه ادا کړی، دیارانو (رح) له فرمودی نه معلومه شوه چه بل جماعت دی څوك نه کوی، دلمانځه وروسته دی ټوله حاجیان دعرافات د میدان په مابین کښی وغره ته ورنژدی شی چه دغه غرپه جبل الرحمة سره هم یادیږی په جبل الدعاسره هم یادیږی خو د عرفات په شیله کښی دی څوك نه دریږی، امام دی په عرفات کښی پر اوښ باندی ودریږی دعرفات دعادی وکړی اوحاجیانوته دی دحج مناسك اواحکام وروښئی، په اوسنی حال کښی دحجاجو د ډیر والی په سبب نه امام معلومیږی نه ئې دعااوریدل کیږی نو هر څوك دی خپلی دعاوی پخپله کوی، که څو کسان یوښه عالم پیدا کړی اودهغه لارښونه تقیب کړی او د هغه له دعاسره دعاوکړی ډیربه ښه وی الله (ج) دعرفات په ورځ واهل ته دعرفات په ډیر لوی رحمت سره متوجه وی نوبندګان دی هم دعفوی او رحمت په غوښتنه کښی ډډه نه کوی او د نبی علیه السلام دخوښی په هکله دی دده دامت دبښنی ډیره ډیره غوښتنه وکړی:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژاړه ژاړه پــه رشتیــا ---- زړه خالی کـړه په دعا

ابلیس بل هیڅ وخت دومره خواراوذلیل ندی لیدل شوی لکه د عرفات په ورځ، ځکه چه بخښنی او رحمتونه دخدای عزوجل وینی اوپرسرخاوری بادوی، کله چه لمر ولویږی امام دی له حاجیانوسره له عرفات نه راکښته شی اوپه آرامه سره دی دمزدلفی پرلوری را روان شی، مزدلفه ئې ځکه بولی چه (ازلاف) نژدی کیدوته وایی یعنی چه په دغه ځای کښی حضرت باباآدم (ع) اوحواء (رض) سره نژدی شوه، چه مزدلفی ته راورسیږی مستحب ده چه هغه غره ته نژدی سکون وکړی چه دجهالیت په دوره کښی هلته اوربلیدی او د (قزح) په نوم سره یادیږی دغه غر د مشعرحرام په نوم سره هم یادیږی، امام دی دخلگوپه ګډون پردغه غره ودریږی اوله لوی او مهربان خدای (ج) له لوی دربارنه دی غوښتنی کوی، امام دی د خلگوپه ګډون دماښام اوماخستن دواړه لمونځونه دماخستن په وخت کښی په یوه آذان اویوه اقامت سره اداکړی، څرنگه چه د حاجیانوشمیرډیردی دامام پیداکیدل اوپه جماعت کښی ورسره ګډون ډیرمشکل دی نوکه څوکسان سره یوځای شی اوپه جماعت سره لمونځونه اداکړی ډیر ښه کاردی، که په ځانګړه توګه لمونځو نه وکړی روادی ځکه چه دامام حنیفه (رح) په حکم ددغه لمو نځو دپاره جماعت شرط نه دی، همداراز امام حنیفه (رح) اوامام محمد (رح) فرمایی که څه هم د ماخستن وخت داخل شوی وی په لار کښی له عرفات نه ترمزدلفی پوری ددغه دوولمونځو اداکول روا نه دی یعنی په مزدلفه کښی به ئې اداکوی، په مزدلفه شریف کښی دی هرحاجی نه څلوېښت (۴۹) وړی ډبری دغټ نخودپشان دشیطانی څلو د ویشتلودپاره ټولی کړی اوودی مینځی ځکه چه وینځل ددغوډبروسنت دی، کله چه سهارسپیدی وچوی امام دی دخلگوپه ګډون په تاریکه کښی دسهار لمونځ اداکړی او دلمانځه د اداکولو وروسته دی دخلگوپه ګډون دعاوکړی، که دامام پیدا کیدل مشکل وه نوهرڅوك دی خپل لمونځ اداکړی او دلمانځه وروسته دی په دعاکښی ډیرغورکوی ځکه چه دغه ځای او وخت د دعا دقبول دی، بیله دمحسردشیلی نه نورهرځای د دعا ځای دی . په صحیح حدیث کښی ذکرشویدی چه رسول (ص) ابلیس ولیدی چه پدغه شیله کښی ئې خاوری پرسربادولی، بیادی امام دلمرختونه مخکی دخلگوپه ګډون له دغه غره نه راکوزشی څوځانونه منی ته ورسوی، کله چه منی ته ورسیږی نودجمرهٔ عقبه (دلوی شیطان څلی) چه دمکی شریفی خواته ولاړدی په اوه (۷) ډبرو وولی او د هری ډبری سره دی بسم الله الله اکبر ووایی خوپدغه وخت کښی به تلبیه نه وایی، چه څلی ئې وویشت نه دی ورته دریږی بلکه ورنه تیردی شی، دامام ابوحنیفه (رح) په مذهب ددغه شیطانی څلی د ویشتلووخت دلمرختوڅخه ترلمرلویدوپوری دی، امام ابو یوسف (رح) وایی چه آخر وخت ئې دلمرترزوال پوری دی، په کومو ډبرو چه شیطانی څلی وویشتل شی دوهم ځل په هغه ډبرو ویشتل مکروه دی، له شیطانی څلی له ویشتلووروسته که دشکریی دم پرکیدی نوقربانی دی وکړی، که دچااقتصادپیاوړی وی که څه هم دشکریی دم نه پرکیږی خودشکریی په نیت دحیوان حلالول ډیر ثوابونه لری ځکه چه دحاجی دحیوان دحلالولوپه بدل کښی حضرت اسمعیل (ع) له حلالیدونه خلاص شویدی، بیادی سر وخریی یادی دسرویښتان غوڅ کړی خودنارینه دپاره دسرخریل افضلیت لری، که ناروغ یاسپین ږری یاضعیف ویریدی چه د شیطان د ویشتلوپه حالت کښی د خلگو تر پښو لاندی مړنشم د وکیل ټاکل ورته روادی، له ذکرشووعملونودپوره کیدونه وروسته حاجی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حلال شویعنی هرشی ورته حلال دی خپلی جامی اغوستل خوشبویی لګول، صابون استعمالول، د بدن د ویښتانوخریل او داسی نورهرڅه ورته روادی، مګردنراوښځی یوځایوالی اومچول روانه دی، بیادی حاجی په همدغه ورځ یاپه سباورځ یاپه بل سباورځ یعنی دمیاشتی په ۱۱ یا ۱۲ یا ۱۳ مکی ته ولاړشی اوپرکعبه شریف دی اوه شوطه د زیارت طواف وکړی چه دغه طواف فرض دی او د رکن د طواف په نوم هم یادیږی همدارنګه د اضافی طواف په نوم هم یادیږی یعنی له عرفات نه وروسته طواف، دیوم النحر د طواف په نوم هم یادیږی چه اصلی ورځ ئې دحیوان دذبح ورځ ده . امام ابوحنیفه (رح) وایی دحج فرضونه دری دی، د زیارت طواف، د احرام اغوستل اوپرعرفات دریدل، که هر یوله دغو درو فرضونه وځنډیږی نوپرحاجی دم لازمیږی، یاران (رح) وایی چه حاجی ګنهګاردی خو دم ورباندی لازم نه دی، که حاجی دطواف قدوم نه وروسته د صفا او مروه دغونډیو ترمابین سعیه کړیوه نو د زیارت په طواف کښی دی اوړی نه ښوروی اوسعیه دی هم نکوی ځکه چه د اوړو ښورول په هغه طواف کښی لازم دی چه سعیه پاته وی، که حاجی دصفا اومروه ترمابین سعیه کړی نه وی نوپه دغه طواف کښی به اوړی ښوروی اوسعیه به هم کوی اوس نو د ن او ښځی یوځایوالی روادی، د زیارت له طواف وروسته دی بیرته منی ته ولاړشی اوشپه دی تیره کړی په دوهمه ورځ د لمرترزوال وروسته دی دری شیطانی ځلی هریو په اوه (۷) ډبرو وولی او د هری ډبری سره دی تکبیروایی خوشروع دی دهغه ځلی نه وکړی چه ومسجدالحرام ته نژدی دی اودجمرهٔ صغری په نوم یادیږی، د شیطانی ځلی له ویشتلو وروسته دی هلته ودریږی او یوه اوږده دعادی وکړی، بیادی دوهم شیطانی ځلی چه دجمرهٔ وسطی په نوم یادیږی وولی له ویشتلو وروسته دی هلته ودریږی اویوه اوږده دعا دی وکړی، بیادی دریم شیطانی ځلی چه دجمرهٔ عقبه په نوم یادیږی اوپرون ئې هم ویشتلی وو وولی خو وروسته له ویشتلوبه دغه ځلی ته نه دریږی او نه به دعاکوی، خپلی خیمی یا اطاق ته دی ولاړشی شپه دی تیره کړی کله چه سباشو دلمرتر زوال وروسته دی دپرون پشان دری واری شیطانی ځلی وولی د هر ځلی وروسته دی دعاوکړی خودجمرهٔ عقبه له ویشتلووروسته دی دعانه کوی، که دحاجی تلوار وو چه له منی څخه ووزی نوګناه نشته دمکی شریفی ښارته دی ولاړشی الله (ج) د البقره دسورت په (۲۰۳) آیت کښی فرمایی﴿فمن تعجل فی یومین فلااثم علیه﴾ یعنی که دچابیړه وه له منی نه ومکی ته په دوو ورځو کښی د(۱۱) او (۱۲) نوګناه وربآندی نشته، امام ابوحنیفه (رح) وایی که دچانیت ووچه دشیطانی ځلودبیاویشتلودپاره په منی کښی پاته شی نوپه ځلورمه ورځ دی دلمرختووروسته او دلمر د زوال ترمخه په مخکنی توګه شیطانی ځلی وولی، که ئې پدغه ورځ له سپیدونه وروسته او دلمرختونه مخکی وولی هم روادی مګریاران (رح) وایی چه روانه دی، مکروه دی چه حاجی خپله بستره ومکی ته واستوی اوپه خپله په منی کښی دشیطانی ځلو د ویشتلو دپاره پاته شی، کله چه حاجی له منی نه ومکی ته کوچ کوی په لاره کښی دی په محصب (دیوځای نوم دی) کښی تم شی ځکه چه په محصب کښی رسول (ص) تم شویدی بیادی مکی ته روان شی، کله چه کعبی شریفی ته ور سیږی اوه (۷) شوطه طواف دی وکړی دغه طواف واجب دی خوپه طواف کښی به اوړی نه ښوروی، دغه طواف دصدر(رجوع) په نوم یادیږی چه حاجی د وطن وطرف ته رجوع کوی، د مکی پر

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسیدو نکودغه طواف واجب نه دی، له دغه طواف نه وروسته دحاجی حج پوره شومبارك دی شی حاجی دی دخپل کورپرلورروان شی.

که محرم دحج و مکی ته داخل نشواوعرفات ته ولاړی اوپر عرفات باندی پرهغه ترتیب ودریدی چه مخ کښی ئې بیان وشو نوله هغه څخه طواف قدوم ساقط شو، ځکه چه طواف قدوم د مکی دپاره لکه تیحه غوندی دی، محرم دحج چه مکی ته نه دی داخل شوی کوم شی ورباندی نشته، که څوك د عرفات په ورځ د لمردزوال په مابین کښی عرفات ته ورسیدی او د اختر د ورځی تر سپیدوپوری هلته ودریدی حج ئې صحیح شوکوم شی ورباندی نشته، له چانه چه دعرفات شپه تیره شوه نوحج ورنه تیرشو یعنی حج ئې ونه شو، که له محرم نه عرفات داسی تیرشوچه ویده وو یابیهوښی وربادی راغلی وه یائې عرفات نه پیژندی دغه دریدل له وقوف څخه کفایت کوی یعنی لکه پرعرفات چه ودریدی حج ئې صحیح دی، ښځه دحج په ټولواحکاموکښی دنرپشان ده خو سربه نه لوڅوی، مخ به لوڅوی، په لوړآوازبه تلبیه نه وایی، په طواف کښی به اوږی نه غورځوی، دصفا اومروه په سعی کښی به چابك تګ نه کوی، داحرام خلاصولوپه وخت کښی دی سرنه خریی بلکه دسرویښتان دی غوڅ کړی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قران حج

حج دري قسمه دی ۱. دقران حج هغه دی چه حاجی له میقات نه په نیت دحج اوعمری احرام وتړی یعنی داحرام ترلمانځه وروستهووایی نیت می دی دزړه داخلاصه چه اداکړم حج اوعمره یاالله ته ئې راته آسانه کړی اوته ئې رانه قبول کړی، کله چه مکی شریفی ته ورسیږی دعمری احکام دی اداکړی یعنی اوه (۷) شوطه طواف دی پرکعبه شریفه وکړی اوپه شروع سره دطواف دی دتلبیی ویل پریږدی خوپه اول دری شوطوکښی به په لوڅه اوراسته اوږه اولږ چابك تګ سره اوږه ښوروی، په پاتی څلورو شوطوکښی دی اوږه نه ښوروی په آرامه سره دی تګ کوی، له طواف نه وروسته دی دصفا او مروه اوه (۷) شوطه سعیه وکړی چه دغه احکام دعمری دی له دغه سعیی نه وروروسته به بل طواف قدوم او بله سعیه دحج دپاره وکړی او داخترتورڅی پوری به احرام بندوی، چه داخترپه ورځ جمرۀ عقبه(دلوی شیطان څلی) وولی نودقران دحج دشکریی دم دی اداکړی یعنی یوپسه یا اومه حصه دغوائي یاداوښ دی حلال کړی، که دحاجی سره دشکریی دحیوان پیسی نه وی نودحج په ورځوکښی دی دری روژی ونیسی چه آخره ورځ ئی دعرفات ورځ وی، که وخت ورنه تیرشویعنی دعرفات شپه تیره شوه او روژی ئې نه ونیولی دشکریی دم ورباندی لازم شوله هره چه ئې پیداکوی شکریه به کوی، که ئې بیاهم د شکرئې پیسی پیدانکړی نوکله چه خپل کورته ورسیږی اوه (۷) روژی دی ونیسی، ددغو روژو نیول وروسته دحج له افعالوڅخه په مکه شریفه کښی هم روادی، که قارن مکی شریفی ته داخل نه شو او سیده عرفات ته ولاړی پرعرفات ودریدی نوعمره ئې پریښودل قارن نه شمیرل کیږی، دقران له کبله د شکریی دم وربادی نشته ځکه چه قارن ندی مګردعمری د دم شکریه وربادی شته اوهم به دعمری قضاء راوړی.

۲ .دتمتع حج دوه قسمه دی یوهغه متمتع دی چه هدیه (پسه یا اوښ یابل حیوان) له ځان سره مکی شریفی ته بوزی، بل هغه متمتع دی چه هدیه ورسره نه وی، د تمتع حج هغه دی چه له میقات نه یوازی دعمری په نیت احرام وتړی کله چه مکی شریفی ته ورسیږی پرکعبه شریفه اوه (۷) شوطه طواف وکړی خو دطواف په شروع سره دی دتلبیی ویل پریږدی دصفا اومروه اوه شوطه سعیه دی وکړی اوځان دی حلال کړی یعنی سردی وخریی احرام دی خلاص کړی اوخپلی جامی دی واغوندی، بیابه دلوی اختر د میاشتی په اومه نیټه له مسجدحرام نه دحج په نیت احرام وتړی اودحج ټول احکام دی اداکړی لکه مفردحاجیان چه ئې اداکوی پرمتمع حاجی باندی دشکریی دم لازم دی که حاجی د شکریی پیسی نه درلودی نودحج په ورځوکښی دی دری روژی ونیسی یا دی په خپل کورکښی اوه روژی ونیسی، که دتمتع حاجی له ځان سره مکی شریفی ته هدیه بیولی وه اوهدیه اوښ یا اوښه وه نوپه غاړه دی بنئ یاڅپلئ وروځړوی یادی داشان یوه بله علامه په پوری کړی چه دغه حیوان دهدیی په صفت وپیژندل شی، ځکه چه دهدیی حیوان څوك له خوړلواوڅښلوڅه نه منع کوی، دغوایی هدیه هم یوه نښانی غواړی خوپسه چه دحاجی سره وی نښانی نه غواړی، امام ابویوسف (رح) اوامام محمد (رح) وایی چه دهدیی د اوښ اشعاردی وکړی یعنی د اوښ بوك دی له راسته طرف نه ورڅیری کړی اوپه وینودی دغه بوك وررنګ کړی مګر امام اعظم ابوحنیفه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(رح) وايي چه اشعاردی نه کوی، مصنف (رح) دیارانو (رح) قول دامام اعظم (رح) ترقول دمخه کړيدی ځکه چه فتوی پر قول دیارانو ده، په هدایه کښی ذکرشویدی اشعاردامام اعظم ابو حنیفه (رح) په قول مکروه دی اودیارانو(رح) په قول ښه کاردی پدغه مسئله کښی ابن القيم، ابن تيمة اخبلی او اتباع دمحمدبن عبدالوهاب النجدی اعتراض اومخالفت کړيدی، دوی وايي سره لدی چه نبی عليه السلام دغه کارکړيدی اوصحابه کرامو(رض) اشعارکړيدی اوپدغه باب په بخاری شريف اوصحيح مسلم اوپه صحاح سته ووکښی مکررډيراحاديث شته نوامام حنيفه (رح) څرنګه اشعارمنع کوی يائې مکروه بولی، دمخاليفينو ځواب دا دی چه فيقۀ اوبوجعفرطحاوی (رح) چه دامام اعظم ابوحنيفه (رح)پ ه مذهب کښی اعلم الناس ګڼل کيږی اوامام ابومنصور الماتريدی (رح) وايچه امام اعظم (رح) اصل اشعارمکروه نه ګڼی ټوله حديثونه په اشعاروکښی صحيح اوحدته رسيدلی دی، څرنګه چه دامام اعظم ابوحنيفه (رح) په وخت کښی خلګو اشعارداسی کول چه چاړه به ئې داوښ په بوك کښی ښخه کړه بيابه ئې کش کړه هغه ټپ به چنجيان وکړه اووروست به شوحيوان به له خوړو ولويدی اوهلاکت ته به نژدی شو، امام حنيفه (رح) دغه رنګه اشعارمکروه ګڼی اومنع ئې ځکه وکړه چه ددغسی اشعارومخه ونيول شی، که څوك د اشعارصحيح طريقه وپيژنی او زده ئې وی يعنی د اوښ دبوك پوست لږ څه په چاړه څيری کړی اوچاړه غوښی ته ونه رسوی نودامام حنيفه(رح) په مذهب مکروه نه بلکه رواده اوښه کارئې ګڼی، امام کرمانی (رح) وايي چه دغسی حکم د اشعارد امام حنيفه (رح) په مذهب کښی صحيح دی، امام قوام الدين (رح) پدغه قول سره تصريح کړيده او امام کمال الدين ابن الهمام (رح) چه دفتح القديرمصنف دی همدغسی وايي، بدرالدين العينی (رح) دبخاری شريف په شرح کښی هم پدغه توګه تصريح کړيده همدارنګه په ردمختارکښی هم بيان ورته شته.

کله چه هديه والامتمتع مکی شريفی ته داخل شی اوه شوطه طواف دی وکړی اودصفا او مروه سعيه دی وکړی خوداتم (٨) تر ورځی دحج داحرام ترلوپوری به ځان نه حلالوی، پردغه متمتع باندی د شکريی دم شته، که ئې دحج احرام د اتم د ورځی نه مخکی وتړی روادی، داخترپه ورځ دسرخريلو وروسته له دواړو احرامودحج اودعمری نه خلاص شو، هغه کسان چه کورئې پر ميقات وی ياله ميقات نه دمکی شريفی وخواته ئې کوروی د قران ياتمتع حج ورته روانه دی که ئې وکړی ګنهګاردی اوهم دم وربادی لازم دی، که هديه والامتمتع له عمری نه وروسته خپل کورياښارته راوګرځيدی او هديه ئې نه وه بيولی نوتمتع ئې باطله شوه، که چادحج له مياشتونه مخکی په نيت دعمری احرام وتړی اودعمری طواف ئې ترڅلورشوطه کم وکړ بيا دحج مياشتی داخلی شوی دعمری دطواف پاته شوطونه ئې دحج په مياشتوکښی پوره کړه اودحج احرام ئې وتړی نومتمع شوځکه چه داکثرحکم دکل دی نودغه حاجی چه اکثرشرطونه ئې دحج په مياشتوکښی پوره کړه لکه ټوله عمره چه ئې دحج په مياشتوکښی پوره کړه، همدا رنګه که دغه حاجی دحج دمياشتوترمخه دعمری دطواف څلور ياډيرشوطونه اداکړل بيادحج مياشتی داخلی شوی اوپه دغه کال ئې حج وکړنومتمتع نه شميرل کيږی ځکه چه دعمری دطواف ډير شوطونه ئې دحج دمياشتونه مخکی کړيدی، دحج مياشتی د کمکی اخترمياشت، دميانی مياشت اودلوی اختردمياشتی لس ورځی دی، که حاجی دعمری د احرام تر مخه دحج په نيت احرام وتړی نوحج ئې ثابت شودحج احکام به اداکوی، که ښځی ته په

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

احرام کښې حیض ورغی نوغسل دی وکړی ټول احکام دحج دی پرځای کړی خوترڅو چه له حیض نه خلاصیږی پرکعبه شریف دی طواف نه کوی ځکه چه احرام تړل اوتلبیه ویل له جنابت سره منافی نه دی، کوم غسل چه کوی هغه د احرام دپاره دی دپاکۍ دپاره نه دی، منی ته دی ولاړه شی عرفات ته دی ولاړه شی شیطانی څلی دی وولی مگرڅرنگه چه طواف په مسجدکښې دی نومسجدته دحایضی داخلیدل منع دی، دصفا او مروه سعیه دی هم نه کوی ځکه چه دسعیی نه مخکی طواف لازم دی، که ښځه پرعرفات له دریدو وروسته حایضه شوه یا دطواف زیارت له شروع نه ورسته حایضه شوه دکعبې شریفی څخه دی لیری شی اوطواف دی پریږدی، په سبب دطواف دنه کولوهیڅ شی ورباندی نشته ځکه چه رسول لله (ص) وحایضی اونفاسی ښځی ته دصدردطواف دپریښولواجازه کړیده .

۳ .افراد(مفرد) حج هغه دی چه حاجی له میقات نه یوازی د حج په نیت احرام وتړی کله چه مکی شریفی ته ورسیږی پرکعبه شریف به اوه (۷) شوطه طواف په نیت دطواف قدوم وکړی که ئې دصفا او مروه سعیه په نیت دحج دسعی کول سعیه دی وکړی خو سربه نه خریی او د اخترتورځی به احرام بنده وی کله چه ئې د اخترپه لومړۍ ورځ جمرۀ عقبه (دلوی شیطان څلی) په ډبرو وویشتی نوځان به حلال کړی اواحرام به خلاص کړی خپلی جامی به واغوندی، امااعظم ابوحنیفه (رح) وایی چه دقران حج تر تمتع او دافرادترحج افضل دی، امام شافعی (رح) وایی چه دافرادحج افضل دی، امام مالك (رح) هم وایی چه اول افضل دقران حج دی بیادتمتع حج دی او بیا د افرادحج دی، امام احمد (رح) وایی چه اول افضل دتمتع حج دی بیا د افرادحج دی اوبیا د قران حج دی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنایات

احرام بندحاجی که خوشبویی استعمال کړه کفاره ورباندی لازمه شوه، که ئې خوشبویی پرکامل اندام باندی ولګول یااضافه تر کامل اندام ولګول نودم ورباندی لازم دی، پوره اندام لکه سر، ورون، پنډۍ، ذکر، لاس اوداسی نور، که ئې خشبویی پرلږحصه باندی داندام ولګول صدقه (خیرات) ور باندی لازم دی، که احرام بنده حاجی ګنډلی جامه واغوندی لکه قمیص، پرتوګ اوداسی نور، یائې ټوله ورځ سرپټ کړ دم ورباندی لازم دی، که ئې سرتر یوی ورځی کم پټ کړصدقه (خیرات) ورباندی لازم دی، که احرام بنده حاجی بیله عذره دسرڅلورمه برخه یاډیره برخه وخریل دم ور باندی لازم دی، که احرام بند حاجی دسردڅلورمی برخی نه لږ برخه وخریل پرهغه باندی صدقه شته، امام ابوحنیفه (رح) وایی که احرام بندحاجی دغاړی دحجامت ځای (هغه ځای چه د وینی کښلوښیښه پرایښودل کیږی) وخروی دم پرلازم شو، امام ابویوسف (رح) اوامام محمد (رح) وایی چه دم نه لازمیږی بلکه صدقه (خیرات) پرلازم دی، امام حنیفه (رح) وایی که احرام بند حاجی د دواړو لاسو او د واړو پښو نوکان غوڅ کړه یائې دیوه لاس پنځه نوکان غوڅ کړه یائې دیوه لاس یا د یوی پښی پنځه نوکان غوڅ کړه دم ورباندی لازم دی، که ئې ترپنځونوکانوکم غوڅ کړه نوصدقه ور باندی لازم ده یعنی دهرنوك په بدل کښی به نیمه کاسه غنم یا دهغه بیه ورکوی، همدارنګه امام حنیفه (رح) اوامام ابویوسف (رح) وایی که ئې د دوولاسو او د دووپښوڅخه پنځه نوکان غوڅ کړه صدقه ورباندی لازم ده، امام محمد (رح) وایی دم ورباندی لازم دی، که احرام بندحاجی دکوم عذرپه سبب خوشبویی ولګول یائې سر وخروی یائې ګنډلی جامه واغوستل یو پسه دی حلال کړی یادی دری کاسی غنم یادغنموبیع شپږ مسکینانو ته ورکړی یادی دری روژی ونیسی، که احرام بندحاجی ښځه مچ کړه یائې په شهوت سره لاس په ووهه که انزال شی یا انزال نشی دم ورباندی لازم دی، که احرام بندحاجی پرعرفات له دریدونه مخ کښی په یوه لارکښی د دوو لارو وطی وکړی حج ئې فاسدشو اودم ورباندی لازم دی، دغه حاجی به ټول احکام دحج پوره کوی اوهم به په راتلونکی کال دحج قضاء راوړی، که دغه حاجی له خپلی ښځی سره قضائي حج اداکوي لازم ندی چه ورنه جداشی احتیاط به کوی چه بیاداسی ونکړی، که همدغه حاجی له عرفات نه وروسته له خپلی ښځی سره یوځایوالی وکړی نوحج ئې فاسدنه دی بلکه د اوښی حلالول ورباندی سته یعنی یوه اوښه به حلالوی . که حاجی وروسته له سرخریلو او دطواف زیارت نه مخکی له خپلی ښځی سره یوځایوالی وکړی پسه ورباندی لازم دی، که حاجی په عمره کښی دڅلورشوطه طواف نه مخکی له ښځی سره یوځایوالی وکړ عمره ئې فاسده شوه دغه عمره دی هم پوره کړی بیادی قضاء هم راوړی اودجنابت پسه به هم حلالوی . که حاجی وروسته له څلور شوطه طواف نه دښځی سره یوځایوالی وکړعمره ئې صحیح ده خودپسه دم ورباندی شته، که حاجی په هیره سره د ښځی سره یوځایوالی وکړ یعنی حج ئې هیروو عذرنه ګڼل کیږی ځکه چه دغه هیره اوقصد په احکاموکښی توپیرنلری، مګرامام شافعی (رح) وایی چه په هیره سره جماع فاسدونکی نده، که حاجی بی اودسه طواف قدوم وکړنوصدقه ورباندی شته (دحج په بحث کښی چه صدقه ذکرشویوی مطلب ئې نیمه کاسه غنم یایوه کاسه اوربشی یادهغه بیع ده)، که حاجی طواف قدوم په جنابت سره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ دپسه دم ورباندی لازم دی، که حاجی طواف زیارت په بی اودسی سره وکړدپسه دم ورباندی لازم دی، که ئې په جنابت سره وکړ اوښه به حلالوی، خوښه به وی چه غسل وکړی اوبیرته طواف له سره وکړی نوبیادحیوان حلالول ورباندی نشته، که حاجی طواف صدرپه بی اودسی سره وکړصدقه ور باندی شته اوکه ئې په جنابت وکړ د پسه دم ورباندی شته، که حاجی دطواف زیارت دری شوطه یاتر دری شوطه کم پریښول دپسه دم ورباندی شته، که ئې داخترپه ورځوکښی بیرته دغه طواف له سره وکړنوهیڅ ورباندی نشته، که ئې داخترتر ورځووروسته دغه طواف بیرته له سره راوګر ځوې صدقه ورباندی شته، که حاجی ددغه طواف څلورشوطه پریښودل نواحرام بنده پاته دی ترڅوچه طواف زیارت پوره کوی که حاجی دری شوطه دطواف صدرپریښودل صدقه ورباندی لازم ده، که ئې ټول طواف صدرپریښود یائې څلورشوطه بیله عذره پریښودل نودپسه دم ورباندی لازم دی، که ئې بیرته له سره را وګرځوی نوهیڅ ورباندی نشته اوباید چه بیرته ئې راوګرځوی ځکه چه دغه طواف واجب دی، که حاجی دصفا او مروه ترمابین سعیه پریښودل دپسه دم ورباندی لازم دی مګرحج ئې پوره دی ځکه چه دامام حنیفه (رح) په مذهب سعیه واجب ده اودامام شافعی (رح) په مذهب فرض ده . که څوك په عرفات کښی دامام ترمخه راکښته شودپسه دم ورباندی لازم دی، که په مزدلفه کښی ددعا دپاره پاته نشو دم ورباندی لازم دی، که حاجی د شیطانی څلو دویشتلو په ورځوکښی ټوله ورځی دغه څلې ونه ویشتل دم ورباندی لازم دی، که ئې دشیطانی څلود ویشتلو په ورځوکښی یوه ورځ دغه څلی ونه ویشتل هم دم ورباندی لازم دی، که له درو شیطانی څلونه ئې یوشیطانی څلی ونه ویشتی صدقه پرلازم ده همدارنګه که حاجی داخترپه ورځ جمرۀ عقبه (دلوی شیطان څلی) په ډبروونه ویشتی دم ورباندی لازم دی، امام اعظم ابوحنیفه (رح) وایی که چادسرخریل وځنډول اوداخترورځی ورنه تیری شوی دپسه دم ورباندی لازم دی، یاران (رح) وایی چه هیڅ ورباندی نشته، همدارنګه امام حنیفه (رح) وایی که ئې طواف زیارت وځنډوی یعنی که ئې داخترپه ورځوکښی طواف زیارت ونکړدپسه دم ورباندی لازم دی، که احرام بندحاجی ښکار وکړاوحیوان ئې مړکړ یائې بل چاته دښکارښوونه وکړه اوهغه ښکاروکړحیوان ئې مړکړ، که ښکار یاښونه دښکارپه هیره سره وه یاپه قصد سره وه یاپه سهوه سره وه که اول ښکارکونکی وی یاوروستی ښکارکونکی وی په نیز دامام ابوحنیفه (رح) اوپه نیز د امام ابویوسف (رح) جزا ورباندی شته، دښکارجزاقیمت دهغه ژوندی حیوان دی په هغه ځای کښی چه وژل شویدی، که د وژنی په ځای کښی قیمت نه معلو میدی یعنی هلته خلګ نه وه چه بیع ئې معلومه کړی نو وهغه ځای ته نژدی په بل ځای کښی دی دوه دعدل کسان بیع معلومه کړی بیاحاجی اختیارلری که پدغه پیسوهدیه پلورل کیدل نوهغه دی وپلوری حلال دی کړی او مسکینانوته دی ورکړی (هدیه یو کلن سیرلی یاترشپږمیاشتو بالاپسه دی) خودهدیی حلالول به حمتی په حرم کښی وی دحرم نه دباندی دهدیی حلالول روانه دی، یادی په دغه پیسو غنم یا اوربشی وپلوری او هر مسکین ته دی نیمه کاسه دغنمویایوه کاسه داوربشوورکړی، خیرات دغنمو اواوربشوله حرم نه دباندی هم روا دی، یادی په بدل دهری نیمی کاسی دغنمو یا د هری کاسی د اوربشوروژی ونیسی، که غنم ترنیمی کاسی کم پاته شوه یا اوربشی تریوی کاسی لږ پاته شوی هغه دی هم خیرات کړی یادی په بدل کښی یوه روژه ونیسی ځکه چه په شریعت کښی ترورځی کمه روژه نشته اود روژو نیول بیله مکی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شریفی بل ځای هم روادی، مگرامام محمد (رح) اوامام شافعی (رح) وایی چه دښکار شوی حیوان مثل واجب دی یعنی که هوسۍ ښکارشویوی په بدل کښی ئې پسه دی، دکوږ په بدل کښی پسه دی، د سوی په بدل کښی شپږ میاشتنی سیرلی دی، د دښتی موږك په بدل کښی څلورمیاشتنی سیرلی دی اودشترمرغ په بدل کښی اوښه ده.

که ښکارشوی حیوان یامرغه یاخزنده ژوندی وو مگرټپی شوی وو یائی ویښتان یابڼکی ورنه بیل کړیوی یائی یواندام ورنه غوڅ کړی وو نوښکارکونکی به دهغه تاوان ورکوی یعنی یوځل دی د هغه د روغ صحت بیه معلومه کړی بیادی له عیب سره بیه معلو مه کړی د دواړوبیو توپیردی خیرات کړی که ښکارله ټپ یاله عیب څه مړشونودروغ ښکاربیه به خیرات کوی، که ښکارشوی حیوان یاالوتو نکی یاخزنده دشکیدلوبڼکوسره یاپریکړل شوی اندام سره ځان په الوتنه یاپه منډه له چانه ساتلی نشوای پوره بیه به ئې خیراتوی ځکه چه دغه عمل دښکارهلاکت دی، که دښکار ټپ جوړشو او تاثیر ئی پاته نه شونوبیاهیڅ ورباندی نشته، همدار نگه که دښکاربڼکی یاویښتان بیرته شنه شوه بیاهیڅ ورباندی نشته، که احرام بندحاجی دمرغه هگۍ ماته کړه یائې پخه کړه دهگۍ بیه به خیراتوی ځکه چه له پخی هگۍ نه بچی نه زیږی همدارنگه که دهگۍ دماتولوسره مړبچی پیداشونودهغه بچی بیه به خیراتوی ځکه چه احتمال شته چه هغه بچی به ژوندی وو دهگۍ په ماتولوسره به مړشویوی، په وژلو د مار، لړم، موږك مردارخورکارگه، ټپوس، لیوه، لیونی سپی او داړونکی سپی جزا نشته (باښه دټپوس پشان، لنډۍ دمارپشان، غنډك دلړم پشان اومږه دموږك پشان ده)، همدارنگه په وژلودغوماشی، کیکی منگړ، میږی جزانشته ځکه چه دغه شیان مضردی او ددوی وژنه ښکارندی، که څه هم دمیږی وژل روادی خوچه مضرنه وی وژل ئې ښه نه دی، که دچاپه کورکښی حبشان میږان وه اودکورخلگ ورنه په عذاب وه دهغوی مرگ په کیمیاوی موادو روادی، که څوك دکیمیاوی موادو له استعمال نه ویریږی نودقرآن کریم دالنمل د سورت اتلسم (۱۸) آیت ﴿ یایهاالنملادخلوامسکنکم لایحطمنکم سلیمن وجنوده ﴾ دی دکاغذپرمخ ولیکی اوپه اوبودی پریمنځی دری ورځی دی دغه اوبه دمیږانوغارته ورواچوی، که احرام بنده حاجی له خپل احرام یابدن څه سپږه مړه کړه لیږڅه خیرات دی وکړی لکه یوه لپه غنم یااوربشی یاداسی نور، په جوهره اوکوکب دری کښی لیکلی دی که دغه سپږه پرځمکه پرته وه اوحاجی مړه کړه جزاورباندی نشته، که احرام بنده حاجی ملخ مړکړدخپلی خوښی یو څه شی دی خیرات کړی دحدیث شریف لفظ دی چه یوه دانه خرماترملخ ښه ده، امام ابوحنیفه (رح) وایی چه ملخ د صیدالبحرله قسمه دی نوباید وژنه ئې جزاولرلی لکه ماهی اوداسی نور، که احرام بندحاجی هغه حیوان یاالوتونکی مړکړچه غوښی ئې نه خوړل کیږی لکه زمری پړانگ، لیوه، ټپوس، باز، څرخك اوداسی نور، جزائې قیمت دهغه حیوان یامرغه ده خودهغوی قیمت دی دپسه ترقیمت نه بالاکوی، که یوه له دغو درنده گانوپرحاجی باندی حمله وکړه اوحاجی هغه مړکړهیڅ جزاورباندی نشته ځکه چه حاجی دتعرض نه منع دی ولی دفع دتعرض ورته روادہ، که پرحاجی باندی اوښ حمله وکړه اوحاجی هغه اوښ مړکړنوداوښ خاوندته به تاوان ورکوی، که احرام بندحاجی دښکاردغوښو خوړلوته مجبوره شو اوښکارئې مړکړنو پرده باندی جزا شته، باك نشته چه احرام بنده حاجی پسه، اوښ، غویی چرگه کسکرۍ (غټه هیلۍ چه الوتی نشی) حلال کړی، که ئې کورنۍ هوسۍ یاکورنۍ کوتره چه پرپښوئې بڼکی وی مړه کړه پرحاجی جزاشته ځکه که په اصلیت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښی دغه حیوان یامرغه وحشی دی خووژل ئې ښکاردی که څه هم په کورکښی ژوندکوی. که احرام بنده حاجی ښکارحلال کړ دغه ذبح حرامه ده یعنی دغوښوخوړل ئې هرچاته حرام دی، که کوم حلال سړی ښکارحلال کړخوحاجی دښکارښونه نوه ورته کړی اونه ئې دښکار امر ورته کړی وو نوحاجی ته ددغه ښکاردغوښوخوړل روادی، که حلال حاجی په حرم کښی ښکاروکړ اوهغه ئې حلال کړ بدله وربانده لازمه ده، که چادحرم په ځمکه کښی خدایی شنه شوی واښه یاونه وریبل دهغه دقیمت خیرات وربانده لازم دی، که دغه واښه یاونه وچ شویوه په ریبلوکښی ئې جزانشته که دغه واښه یاونه چاکرلی وه اودهغه ملکیت وه دخپل ملکیت په ریبلوکښی هیڅ جزانشته. قارن حاجی (چه له میقات نه ئې دحج اودعمری په نیت احرام تړلی وی) دهرذکرشوی جنایت په بدل کښی وربانده دوه دمه دی یعنی یودم دحج اویودم دعمری دپاره دی، مګرکه له میقات نه بیله احرام تړلوتیرشی اووروسته احرام په نیت دحج اودعمری وتړی په دغه صورت کښی یودم ور باند شته ځکه چه له میقات نه بیله احرام تړلوتیریدل جنایت دی، خوپه هغه وخت کښی حاجی قارن نه وو کله چه احرام په نیت دقران وتړی نوقارن شی، پرمفردحاجی باندی (چه له میقات نه ئی احرام په نیت دحج تړلی وی) وربانده یو دم دی، که دوه احرام بنده حاجیان دحرم دښکارپه وژلوکښی شریکان شوه پرهریوه باندی پوره جزاشته، که دوه حلال حاجیان (چه احرام بنده نه وی) دحرم په ښکارکښی سره شریکان شوه پردواړو یوه جزاده ځکه چه پرحلال حاجی دفعل جزانشته خودمحل (ځای) جزا ور باندی شته چه هغه ښکاردی، څرنګه چه ښکاریودی نوجزائې هم یوه ده، که احرام بنده حاجی ښکارخرڅ کړیائې رانیوی بیه ئې باطله ده اوپرخرڅونکی اورانیونکی پوره جزالازمه ده، په جوهرة کښی ذکرشویدی که ئې ښکارهغه وخت وکړچه احرام بنده وو اوهغه وخت ئې خرڅ کړچه له احرام نه خلاص شوی وو بیه ئې روادہ جزاورباندی نشته .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

احــصـار

احصارپه لغت کښی ومنع ته وايي اوپه فقه شريفه کښی په حج ياعمره کښی داحرام بند حاجی منع ده پرعرفات باندی له دريدونه اوله طواف زيارت نه، لکه ناروغی يادښمن، په عينی او شرح الکنزکښی ليکلی دی که حاجی پرهريوه له دغو دوو قادر وو اوپربل قادرنه ووهغه حاجی محصرندی.

احرام بنده حاجی که په سبب ددښمن ياپه سبب دناروغۍ دحج داحکامو د اداکولونه منع شونودځان حلالول ورته روادی يعنی له احرام نه خلاصون ورته روادی، حاجی ته دی وويل شی چه وحرم ته پسه دحلالولودپاره واستوی، هغه څوك چه ددغه حاجی پسه حرم ته بيايی ورځ دی معلومه کړی چه په کومه ورځ ئې حلالوی کله چه پسه په حرم کښی حلال شی بيابه حاجی ځان له احرام نه خلاصوی، همدا رنکه رواده چه دپسه بيه چاته ورکړی او هغه په حرم کښی پسه وپلوری اوحلال ئې کړی خودپسه د حلالولونه مخ کښی حاجی ته دځان حلالول روانه دی، تعين د ورځی د امام حنيفه (رح) مذهب دی ځکه چه امام اعظم ابوحنيفه (رح) د دم الاحصاردپاره داختروځ لازمه نه ګڼی، امام ابويوسف (رح) او امام محمد(رح) وايی چه حتمی به ئې داخترپه ورځ حلالوی، د يارانوپه مذهب دورځی وتعين ته ضرورت نشته، امام شافعی (رح) وايی بيله دښمن نه بل عذردحج داحکامواحصار(منع کونکی) نه شميرل کيږی . که محصرقارن وو يعنی دحج او د عمری د دواړو احرام ئې تړلی وو حرم ته به دوه پسونه استوی چه د دواړواحراموڅخه خلاص شی، که ئې دحج د احرام دخلاصون د پاره يوپسه واستاوه اوويل ئې چه دعمری احرام دی پاته وی په دغه يوه پسه له احرام نه نشی خلاصيدای، ځکه په کوکب دری او الجوهرة کښی ليکل شويدی چه دقارن خلاصون له احرام نه شرعی د دواړو احرامو نو په يوه وخت کښی دی، دشريعت حکم ته تغيرنشی ورکولای، داحصاردپسه حلالول بيله حرم نه بل ځای روانه دی، امام اعظم ابوحنيفه (رح) وايی چه داحصار د دم دپسه حلالول داخترد ورځی ترمخه او وروسته روادی، ياران (رح) وايی د حج ومحصرته بيله داختر د ورځی نه دپسه حلالول روانه دی، د ټولوپه اتفاقی حکم سره دعمری ومحصرته دپسه حلالول په هروخت کښی روادی، له عبداله بن عباس (رض) او عبداله بن عمر(رض) نه روايت دی دحج محصرچه ځان ئې حلال کړيوی يوحج اويوه عمره پرلازمه ده ځکه چه په احرام تړلوسره ئې په حج شروع کړی ده نوحج ئې قضائی دی، څرنګه چه په معنی کښی دفائت الحج دی نوفائت الحج به ځان دعمری په افعالوله عمری خلاصوی لکه چه په وروستی باب کښی به راشی .

دعمری پرمحصرباندی يوازی دعمری قضاء شته او پرقارن محصر باندی يوحج اودوی عمری شته، که محصرحاجی پسه وحرم ته استولی وو اوتعين دوخت ئې کړيوو چه په فلانۍ ورځ به پسه حلالوی خوحاجی له احصارنه خلاص شو که قادر وو چه دپسه دحلاليدومخه ونيسی اودحج احکام اداکړی نوله احرام نه دځان خلاصون ورته روانه دی، بلکه لازمه ده چه دحج احکام پوره کړی که معلومه شوه چه پسه ئې په حرم کښی حلال شويدی نوځان دی له احرام نه خلاص کړی، که دغه حاجی دحج پر ادا کولو قادرشو او دپسه دحلاليدومعلومات ورته نه وو نوداستحسان له لاری د احرام نه خلاصون ورته روادی، ځکه چه دپسه حلالول داحرام خلاصونکۍ دی، مګرقياس وايی چه له احرام نه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصون ورته روانه دی ولی چه دغه حاجی پراصلیت د(حج) قادرشو نو حج دی پوره کړی، که حاجی دمکی په ښارکښی محصرشو(بند پاته شو) یعنی له عرفات اوله طواف زیارت نه پاته شو نوهغه محصر دی د محصراحکام دی پرځای کړی، که ئې یوله دغو دوو ادا کولای شوای (یاپرعرفات دریدل یاطواف زیارت) نومحصرندی ځکه که پرعرفات قادر وی حج ئې پوره شو، پدغه قول سره دعلیه السلام ﴿ الحج عرفة ﴾، طواف زیارت که څه هم دحج رکن دی خوهروخت چه ئې اداکړی صحیح دی، که پر طواف زیارت قادر وی پرعرفات قادرنه وی نوحج ئې فوت شو، دکوکب دری او هدایه په روایت د فائت الحج حکم دادی چه په طواف سره له احرام نه خلاصیږی، هدیه (پسه) چه بدله دطواف ده ضرورت ورته نشته.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حج فوت والي او هديه

د حـج فـوت والـي

كه چادحج په نيت سره احرام وتړی اودلوی اختردسهاردسپيدو پوری دعرفات پرميدان ونه دريدی حج ئې فوت (قضاء) شو، پر عرفات نه دريدل په سبب دشرعی عذرلكه ناروغی ياد دښمن ويره يا داسی نور احصار يعنی بندوالی بلل کيږی، که له حاجی نه د عرفات لار ورکه شوه ياويده وو دعرفات وخت ورنه تيرشو يا و عرفات ته نه راورسيدی اوداسی نور، فوت يعنی قضاء بلل کيږی پدغه بيان سره داحصار او فوت توپير وشو، پرحاجی باندی لازمه ده چه په عمره سره ځان له احرام نه خلاص کړی يعنی پرکعبه شريف دی اوه شوطه طواف وکړی اودصفااومروه ترمابين دی اوه شوطه سعيه وکړی ځان دی له احرام نه خلاص کړی اوراتلونکی کال دی دحج قضاء راوړی، کوم دم وربانديَ نشته ځکه چه جنايت ئې ندی کړی، عمره نه فوت کيږی په اجماع دامت مرحومه په ټول کال کښی روادہ، مګرپه كال كښی پنځه ورځی دی چه د عمری افعال پکښی مکروه دی لکه دعرفات ورځ، د لوی اختروځ اودتشريق دری ورځی، عمره كول سنت دی اوعبارت دی له احرام تړلواوپرکعبه شريف طواف كول اودصفا او مروه په مابين كښی سعيه كول، عمره په حنيفی مذهب كښی سنت مؤكده ده ځوك وايی واجب ده، ځوك وايی فرض كفايی ده، حضرت امام شافعی (رح) ئې فرض عين ګڼی.

هــديـه

هغه حيوان چه مكی شريفی ته دتقرب (ثواب) دپاره واستول شی هديه بلل کيږی، دهديی كمه برخه پسه يا وزګړی دی، هديه له دروقسموحيواناتوڅخه روادہ، اوښ يااوښه، غويی ياغوا، پسه ياميږه يا وزګړی، په دغوحيواناتوكښی دهديی دپاره ثنی (دوه غاښی) يا ترثنی بالارروادی، دكوكب دری په روايت د اوښانو ثنی هغه اوښ دی چه دژوندپنځه كلونه ئې پوره شويوی، په غويو كښی ثنی هغه دی چه دژوند دوه كلونه ئې پوره شويوی دپسو ثنی هغه دی چه دژوند يوكال ئې پوره شويوی، مګردپسه په ذات كښی دهديی دپاره شپږ مياشتنی وری هم روادی، هغه حيوان چه پوره غوږ ئې غوڅ وی يائې دغوږ ډيره برخه غوڅ وی يائې لكی غوڅه وی يائې لاس ياپښه غوڅ وی يائې يوه سترګه ړنده وی ياهغه ګوډحيوان چه دحلاليدوترځای پوری پخپله تلای نشی دهديی دپاره روانه دی، همدارنګه د هديی دپاره ډيرډنګر حيوان هم روانه دی، که حاجی په جنابت سره طواف زيارت كړی وی يائې له عرفات نه وروسته دښځی سره يوځايوالی كړيوی ددغه دواړوجنايتودپاره دپسه هديه روانده ځكه په دغه جنايتو كښی د اوښ يا دغويی هديه ده، نورنودهرجنايت دپاره دپسه هديه روادہ، د اوښ يا دغويی هديه ياقربانی په شراكت د اوه (٧) كسانو روادہ خو اوه واړه به نيت دثواب كوی، كه له اوه (٧) شريكانونه ديوه شريك مطلب خپله برخه غوښی وی نودپاته شپږ كسانودپاره دغه شريكه هديه دثواب دپاره روانه ده، دكوكب دری د(٧٨) صفحی په ښوونه دنفلی هديی اودتمتع اوقران دهديی د غوښوخوړل وخاوندته روادی او د نوروهديولكه دجنايت هديه ياداحصارهديه يادنذرهدېي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغوښو خوړل وخاوندته روانه دی، د هدیی حلالول په هروخت کښی روادی مګردنفلی هدیی او دتمتع او قران دهدیوحلالول یوازی اویوازی دلوی اخترپه ورځ روا دی، د دم دهدیی حلالول بیله مکی نه بل ځای روانه دی، وروسته له حلالیدونه دی غوښی دمکی شریفی دښار او نورومسکینانوته ورکړی خوعرفات ته دهدیی بیول واجب نه دی.

داوښ په حلالولوکښی ښه طریقه نحردی (نحردځګراواوړی تر هډوکولوړ داوښ دحلالیدوځای دی) مستحب طریقه داسی ده چه داوښ کیڼ لاس دی وتړی په ولاړی دی ترحلق کښته چه لبه ورته وایی حلال کړی، په غوایی اوپسه کښی ذبح ښه ده (ذبح دحلق پربرابرحلالیدوته وایی) یعنی اول به غویی پاپسه پرځمکه څملوی بیابه ئې دحلق پربرابرحلالوی، که دچاحلالول (ذبح) زده وی ډیربه ښه وی چه خپله هدیه په خپله ذبح کړی ځکه چه ذبح عبادت دی نوعبادت په خپله کول ډیرښه دی، که هدیی والا ذبح نشوای کړای نوبل څوك دی وکیل کړی او د ذبح په وخت کښی دی هدیی والاورته ودریږی، کله چه داوښ هدیه حلاله کړه شوه د اوښ ځل اومهاردی هم خیرات کړی، په مزدوری کښی دی و قصاب ته نه ورکوی، همدارنګه غوښی دی هم په مزدوری کښی نه ورکوی دهدیی اکثره احکام داضحیی د احکامو سره برابر دی که چاله مکی شریفی نه هدیه شړله دهغه وسوارلې ته مجبورشو پرسپوردی شی، که سوارلې ته اړتیانه وه نه دی پرسپریږی، که د هدیی اوښه یاغوالنګه وه اوشیدی ئې درلودی نه دی لوشی بلکه پرغولانځه دی یخی اوبه ور وپاشی چه شیدی ئې وچی شی که چا مکی شریفی ته قربانی بیوله اوپه لارکښی مړه شوه نو د نفلی قربانې بدله نشته، که هدیه واجب وه نوبله هدیه (قربانی) پرواجب ده، همدارنګه که واجب هدیه معیوبه شوه نوواجب ده چه بل حیوان دی هدیه کړی دغه معیوب حیوان دی دخپلی خوښی سره خرڅ کړی یادی حلال کړی اوداسی نور، که دنفلی قربانې اوښه دمکی شریفی په لارکښی ومرګ ته نژدی شوه نوخاونددی هغه حلاله کړی اودهغی په وینو دی هغه څپلې رنګ کړی چه په غاړه ئی ورځړولی وی بیادی په رنګ شوی څپلیوداوښی بغل ووهی، همدارنګه خاوند او نورغنیان خلګ دی ددغی اوښی غوښی نه خوری بلکه مسکینان دی وخوری، دنفلی قربانې بدله ورباندی نشته، که دغه اوښه واجب قربانی وه نوبله هدیه (قربانی) به کوی . په مړژواندی اوښی دی هغه وکړی چه خوښه ئې وی، دنفلی تمتع اوقران دهدیی (قربانې) په غاړه به څپلی ورځړوی اوداحصار اوجنایت دهدیی په غاړه دی شی نه ورځړوی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمانځه نه مخکې شرطونه

پرلمونځ کونکې باندې فرض دی چه خپل بدن اوجامې له بې او دسۍ اونجاست نه پاك كړي لكه مخ كښې چه ئې بيان وشو. داغه رنګه ورباندې فرض دی چه خپل عورت هم پټ كړي، د نارينه عورت تر نامه لاندې ترزنګنو پورې دی پخپله نو عورت نه دی اوزنګنونه عورت دی، ښځه ټوله عورت ده مګر دښځې مخ او ورغوی اوپښې عورت نه دی، دمينځې عورت هم دنارينه پشان دی نس اوشائې هم عورت دی نوربدن ئې عورت نه دی . كه له چاسره نجاست موجود وو داسې شی ئې پيدانكړچه دغه نجاست په ليرې كړي لكه اوبه يانورمائعات نوله دغه نجاست سره دی لمونځ وكړی بيادی ددغه لمونځ قضاء هم نه راوړی همدارنګه كه چاجامه نه درلوده چه عورت په پټ كړي نولمونځ دی په ناسته وكړی خوركوع اوسجده دی په اشاره وكړی چه عورت غليظه ئې حتى الامكان پټ وی، كه وغواړی چه په ولاړه سره لمونځ وكړی روادی ولی كه ئې عورت لوڅ وی قيامه خوئې پرځای شوه، مګرلمونځ ئې په اشاره سره افضل دی، ځكه چه پټول دعورت هم دلمانځه حق دی اوهم دخلګوحق دی اوقيامه يوازې دلمانځه حق دی.

دلمانځه په شروع كښې دی اول دلمانځه نيت كوی دنيت او تكبيرتحريمه (اول الله اكبر) په مابين كښې دی په عمل سره جدا والی نه كوی لكه خورك كول، واسكټ اغوستل، ليك لوستل او داسې نور.

نيت قصددزړه دی كه دچا دزړه قصدووچه لمونځ كوی خوپه خوله ئې څه ونه ويل نيت ئې صحيح دی ليكن دخولې الفاظ دزړه د قصد اوارادې ترجمانی كوی غوره ده چه دواړه سره ملګرې كړی داهم بايد پياد وساتوكه څوك په خوله نيت ووايي خودزړه قصدئې نه وی نونيت ئې صحيح نه دی، همدارنګه كه دچاپه زړه كښې اراده صحيح وی خوپه خوله چه څه وايي په هغه كښې سهوه شی اوپه همدغه نيت لمونځ وكړی لمونځ ئې صحيح دی ځكه چه قصد دزړه معتبردی نه هغه څه چه په ژبه ويل كيږي، دغه بيان دامام مجددالف ثانی (رح) په مكتوبات امام ربانی كښې ليكل شويدی.

څرنګه چه لمونځ ټول په عربي ژبه ويل كيږی ښه به وی چه نيت ئې هم په عربي داسې ووايي ﴿نويت ان اصلی لله تعالى ركعتين فی هذا لوقت الفجر اقتديت بهذ الامام متوجها الى جهة الكعبة الشريفة﴾ كه چاته په عربي نيت كول مشكل وی په پښتودی نيت داسې ووايي (نيت مې وكړچه لمونځ وكړم خاص خدای لره دوه ركعته فرض پدغه وخت دسهاراقتدامې وكړه پدغه امام پسې مخ مې دی پرلورې د كعبې شريفې).

كه لمونځ په جماعت نه ووځانګړی وودعربې نيت دی داسې و وايي﴿نويت ان اصلی لله تعالى ركعتين الفرض فی هذالوقت الفجرمتوجهاالى جهة الكعبة الشريفة﴾ په پښتودی داسې ووايي (نيت مې وكړ چه لمونځ وكړم خاص خدای لره دوه ركعته فرض پدغه وخت دسهارمخ مې دی پرلورې دكعبې شريفې)، لكه څنګه چه په نيت كښې وويل شوه چه مخ مې دی پرلورې د كعبې شريفې هم دغسې به مخ پرقبله دريږی، كه څوك ددښمن ياځناورانوځخه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویریدی نوکوم طرف چه ئې په نظردامن وی و هغه طرف ته دی لمونځ وکړی، که لمونځ کونکی ته طرف دقبلی نه معلومیدی اوبل څوك هم نه ووچه پوښتنه دقبلی ورنه وکړی نووهری خواته چه ئې ګمان غالب شو وهغه طرف ته دی لمونځ وکړی، کله چه دلمانځه نه فارغ شو بیائې طرف دقبلی وپیژندی نودوهم ځل به دهغه وخت لمونځ نه کوی هغه اول لمونځ ئې صحیح دی، ځکه چه زحمت په اندازه دقدرت دی دلمونځ کونکی قدرت همدافکرکول وه، که لمونځ کونکې له لمانځه څه نه وو خلاص شوی اوطرف دقبلی ئې وپیژندی وهغه خواته دی مخامخ شی اوپاته لمونځ دی وکړی، بعضی وایی که لمونځ کونکی ته طرف دقبلی نه معلومیدی لمونځ دی وځنډوی ترڅوچه په یقین یاغالب ګمان طرف دقبلی ورمعلومیږی، بعضی وایی چه وهر طرف ته مخامخ شی لمونځ دی وکړی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمانځه صفتونه

اول دلمانځه په ننه کښې دغه شپږعملونه فرض دی (۱) لومړی الله اکبرویل چه دتکبیر اولی، تکبیر تحریمه اودتکبیرافتتاح په نومونوسره هم یادیږی (۲) قیامه (ولاړه) (۳)په ولاړه کښی قرائت ویل (۴) وروسته له ولاړی نه رکوع کول (۵) سجده کول (٦) آخره ناسته کول، که یوله دغوشپږوفرضونه په قصدیاپه هیره سره پاتی شی لمونځ په فاسدیږی لمونځ کونکی به بیرته لمونځ راگرځوی.

دوهم دلمانځـه په دننه کښی دغـه یوولس عمـلونه واجب دی (۱) دالحمدلله سورت (سورة الفاتحه) ترآخره پوری ویل (۲) د فرضوپه لومړی دوو رکعتو، دسنت په ټولورکعتو، دوتراونفلوپه ټولو رکعتوکښی دالحمدلله دسورت دقرائت وروسته متصل د قرآنکریم دری آیتونه یااضافه لوستل (۳) په څلوررکعتیز یادری رکعتیزلمانځه کښی اوله ناسته (۴) دڅلوررکعتیزلمانځه په اوله ناسته کښی التحیات ترتشهدپوری ویل (۵) دسهار، ماښام، ما خستن، جمعی اواخترونوپه لمونځوکښی دامام په لوړآوازسره قرا ئت ویل (٦)دماپښین اومازدیگرپه لمونځونوکښی په خفیه (قراره) سره قرائت ویل (۷) د وترو په آخررکعت کښی له الحمد لله اوسورت نه وروسته دعای قنوت ویل (۸) داخترونو په لمونځو کښی تکبیرونه ویل (۹) دالسلام علیکم ورحمة الله په ویلو سره سلام گرځول (۱۰) د لمانځه ټول احکام په آرامی سره اداکول (۱۱) دالبحرالرائق شرح کنزالدقائق په حواله درکوع نه وروسته مستقیم دریدل او د دووسجدوپه منځ کښی لږترلږه دیوه تسبیح ویلوپه اندازه آرام کول چه دغه ته طمانیه وایی، که یوله دغو واجباتونه په سهوه سره پاتی شی نودسهوی سجده واجب شوه او که په قصد سره پریښودل شی لمونځ نقصانی شوبیرته به لمونځ له سره کوی که ئې ونه کړی نو گنهگا ر شو .

دریم دلمانځه په دننه کښی دغـه اوه لس عمـلونه سنـت دی (۱) دصف برابرول په بشپړه برابری سره چه نه داړخ له ملگری نه مخکی ولاړوی اونه شاته (۲) دلومړی تکبیرسره ددواړولاسو پورته کول چه نارینه به دبټوگوتوسرونه دغوږودنرمۍ سره برابروی اوښځه بـه دبټوگـوتوسرونه داوږوسـره برابروی (۳) مقتدئ به متصل په امام پسی نیت کوی اولومړی الله اکبربه وایی (۴) امام به تکبیرونه په لوړ آوازسره وایی چه ورپسی ولاړقوم ئې واوری (۵) دتکبیرتحریمه په وخت کښی بیله سرکږولومستقیم دریدل (٦) د نارینه دپاره په قیامه کښی ښی لاس پرچپ لاس باندی ترنامه لاندی نیول، دښځی دپاره ښی لاس پرچپ لاس باندی پرځگر(سینه) باندی نیول (۷) په اول رکعت کښی له تکبیرتحریمه وروسته سبحانك اللهم ترآخره پوری ویل (۸) په اول رکعت کښی اعوذباالله ترآخره پوری ویل (۹) بسم الله تر آخره پوری ویل (۱۰) په آخرکښی دالحمدلله آمین ویل (۱۱) په لوړآوازسره به امام سمع الله لمن حمده وایی اومقتدئ به ربناولك الحمد په قراره سره وایی، مگرپه ځانی لمانځه کښی سمع الله لمن حمده او ربنالك الحمد دواړه په قراره سره ویل (۱۲) په رکوع اوسجده په دواړوکښی دری ځله یاپنځه ځله یااوه ځله تسبیح ویل (۱۳) مستقیم دریدل پسله رکوع څه اونیغ کښینستل د دووسجدوترمابین (۱۴) په خلاصو گوتو سره ددواړو لاسوایښودل پرورنوباندی په مابین کښی د دوو سجدو لکه د التحیات په حالت کښی سره د غوړولودچپه پښی اوجگه درول

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دراسته پښې دنارينه دپاره، پرادمو(کناټو) کښينستل د ښځې دپاره (۱۵) دفرضوپه آخردوورکعاتوکښې يوازې الحمدلله ترآخره پورې ويل يعنې بل سورت دقرآنکريم به نه ورسره وايي (۱٦) ټوله تکبيرونه د لمانځه ويل بيله تکبيرتحريمه نه، ځکه چه تکبيرتحريمه فرض عين دی (۱۷) درودونه داللهم صل اواللهم بارك ترآخره پورې اودعادااللهم ربناترآخره پورې ويل، که يوله دغوسنتو څخه پاته شي کوم څه نه لازميږي بلکه سنت ئې پريښودل چه دسنتوپريښونکی گنهگاردی.

امام اعظم ابوحنيفه (رح) له لمانځه نه وتل په فعل سره دلمونځ کونکی فرض گڼي مگرياران (رح) ئې فرض نه گڼي . مصنف (رح) ذکرکړيدی چه بيله شپږ فرضونودلمانځه نورټول عملونه په لمانځه کښې سنت دی يعنې واجب عملونه ئې هم پکښې شميرلی دی چه په واقعيت کښې ثبوت د واجباتو اوسنتو ټول په سنت (حديث) نبوی (ص) سره شويدی .

کله چه څوك اراده دلمانځه وکړی وروسته له نيت نه دی لاسونه پورته کړی دلاسوورغوی دی له اوږو سره برابرکړی اودلاسوبټې گوتی دی دغوږو د نرميوسره برابری کړی تکبيرتحريمه (الله اکبر) دی و وايي، امام اعظم ابوحنيفه (رح) اوامام محمد (رح) وايي که څوك په تکبير تحريمه کښې د الله اکبر په عوض کښې الله جل، اعظم، الرحمن اکبر ووايي روادی يعنې لمونځ کونکی دی ذکر د خپل خدای دنوم وکړی بيادی لمونځ وکړی، مگرامام ابی يوسف (رح) وايي بيله الله اکبر يا الله کبير يا الله الکبير په بل نوم سره تکبيرتحريمه روانه دی، ځکه چه (الله) هم اسم ذات دی او هم اسم خاص دی بل څوك په دغه نوم سره نه شي بلل کيدلای او اکبر او کبير دواړه صفتونه دالله (ج) دی، بيادی نارينه دراسته لاس خپره اودمابين درې گوتی دچپ لاس پرمړوندباندی کښيږ دی اودراسته لاس بټه گوته اوخمچه گوته دی دچپ لاس پرمړوند راوگرځوی اودواړه لاسونه دی ترنامه لاندی ونيسی، ښځه دی هم په عين ترتيب سره راسته لاس پرچپ لاس کښيږدی اودواړه لاسونه دی پرځگر (سينه) باندی ونيسی ﴿سبحانك اللهم وبحمدك وتبا رك اسمك وتعالجدك ولااله غـيرك﴾ دی ووايي بيادی ﴿اعوذ بالله من الشيطن الرجيم او بسم الله الرحمن الرحيم﴾ يوپه بل پسی په خفيه سره ووائی، بيادی سورت د الحمدالله اوورپسی دخپل خوښې دقرآنکريم يوسورت يا دسورت درې آيتونه يا د سورت يواوږد آيت چه د درو(۳) وړوآيتوپه اندازه وی ووايي ځکه چه ويل دالحمدلله اودسورت واجب دی، امام شافعی (رح) دالحمدلله ويل فرض گڼي اوامام مالك (رح) دواړه فرض گڼي، زموږ دليل دقرآن کريم په (۲۹) جزدالمزمل دسورت شلم (۲۰) آيت مبارك دی ﴿فـاقـرءو ماتيسر من القـرآن﴾ يعنې تاسوله قرآن نه هغه څه ووایاست چه تاسوته آسان وی ددغه آيت په حکم قرائت فرض دی اوالحمدلله اوضم د الحمدلله بل سورت په احاديثو سره ثابت دی نوځکه واجب دی، کله چه امام لفظ د ولاالضالين ووايي ورپسی دی آمين په خفيه سره ووايي همدارنگه مقتدی دی هم آمين په خفيه سره ووايي، دماپښين اومازديگرلمونځونه چه په خفيه سره دی نومقتدی ته د امين ويلودرك نه معلو ميږی سکون دی وکړی اوامام ياځانگړی لمونځ کونکی دی په ټولو لمونځو کښې له الحمدلله نه ورو سته آمين وايي، بيادی تکبير ووايي رکوع دی وکړی اولاسونه دی په خلاصو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوتوسره پر زنګونو تکیه کړی ملادی وغوړوی اوسردی تر ملانه لوړوی اونه دی کښته کوی، په رکوع کښی دی سبحان ربی العظیم چه کم شمیرئې دری ځلی دی ووایی، بیادی سر او ملاراپورته کړی فقط سمع الله لمن حمده دی ووایی مقتدی دی ربنالك الحمد ووایی په ځانګړی لمانځه کښی به دواړه وایی، کله چه امام دسمع الله لمن حمده په ویلوسره اومقتدئ دربنالك الحمد په ویلو سره سم سیده ودریږی نوتکبیردی ووایی اوسجده دی وکړی، که عذرونلری اول دی دواړه زنګنونه پرځمکه کښیږدی بیادی دواړه لاسونه چه ګوتی ئې سره مښتی وی پرځمکه کښیږ دی، بیادی مخ دغوړوپه برابری د دواړو لاسودخپړوپه مابین کښی کښیږدی سجده دی پر پوزه اوپرتندی وکړی، امام ابوحنیفه (رح) وایی چه یوازی پرپوزه یا یوازی پرتندی سجده رواده مګریاران (رح) وایی که عذرنه وی یوازی پرپوزه سجده روانه ده، نارینه دی په سجده کښی ګیډه له ورونوپورته څنګلی له ځمکی پورته او متی له بغلو (تخرګو) څه لیری ونیسی، ښځه دی ګیډه دورنوسره څنګلی دځمکی سره اومتی له تخرګوسره ومښلوی دواړه نراو ښځه دی دپښوګوتی وقبلی ته مخامخ کړی، په سجده کښی دی سبحان ربی الاعلی چه کم شمیرئې دری ځلی دی ووایی بیادی سرراپورته کړی اوتکبیردی ووایی، د تشهد کولو په توګه دی کښینی کله چه ئې په دغه ناسته (جلسه) کښی دیوه تسبیح ویلو په اندازه آرام وکړ بیادی تکبیرووایی اودوهمه سجده دی وکړی سبحان ربی الاعلی دی دری ځله ووایی اوبل تکبیردی ووایی د پښوپرسینودی ددوهم رکعت وولاړی (قیامی) ته راپورته شی، د دوهمی سجدی نه و ولاړی ته د راپورته کیدوپه وخت کښی دی پرځمکه نه کښینی اونه دی لاس په ځمکه تکیه کوی، دوهم رکعت دی هم د اول رکعت پشان اداکړی، تکبیرتحریمه سبحانك اللهم اواعوذبالله دی په دوهم رکعت کښی نه وایی، کله چه د دوهم رکعت له دوهمی سجدی نه راپورته شی نارینه دی چپه پښه وغوړوی او پردغه پښه دی کښینی اوراسته پښه دی جګه ودروی دپښوګوتی دی وقبلی ته برابری کړی (حضرت بی بی عائشی (رض) د رسول (ص) دلمانځه دغه روایت کړیدی)، ښځه دی دواړی پښی راسته لوری ته وباسی لاسونه دی په خلاصو ګوتوسره پر ورنوکښیږدی نودی ووایی:

﴿التحیات لله والصلوات والطیبات السلام علیك ایهاالنبی ورحمة الله وبرکاته السلام علیناوعلی عبادالله الصالحین اشهدان لااله الا الله واشهد ان محمد عبده ورسوله﴾ په اوله ناسته کښی دی له دغه الفاظونه زیادت نه کوی، که دومره زیادت وکړی چه اللهم صل علی محمد دسهوی سجده پر لازمه شوه، په آخرو دوو(۲) رکعتوکښی دی (الحمدلله) ووایی بل سورت دی نه ورسره وایی، که په قدردالحمدلله پټه خوله ودریږی لمونځ ئې روادی خوویل دالحمدلله ډیرفضیلت لری همدارنګه که دفرضوپه آخرو رکعتوکښی له الحمدلله نه وروسته بل سورت ووایی نودسهوی سجده نشته لمونځ ئې صحیح دی . کله چه په آخرکښی دلمانځه جلسه (ناسته) وکړی داناسته هم د اولی ناستی په ترتیب ده یعنی التحیات دی ترعبده ورسوله پوری ووایی بیادی درود﴿اللهم صل علی محمد وعلی ال محمدکماصلیت علی ابراهیم وعلی ال ابـراهیم انـك حمیدمجید﴾ اوبل درود ﴿اللهم بارك علی محمد و علی ال محـمـد کما بارکت علی ابراهیم وعلی ال ابراهیم انك حمیدمجید﴾ او وروپسی دی دغه دعا ﴿اللهم ربنااتنافی الدنیا حسنة وفی الاخرة حسنة وقناعذابنار﴾ ووایی یادی په مثال ددغه په قرآنی الفاظو بله دعاووایی بیادی اول ښی خواته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا کیږ خواته په دغه کلماتو سره سلام وګرځوی ﴿السلام علیکم ورحمة الله﴾، په سلام ګرځو لوسره دهغه طرف دباړخوسپینوالی بایدووینی، که دعااللهم ربنا ونه وایی لمونځ ئې صحیح دی .

که څوك دقمیص پرلمن، دلنګوټۍ پرول، شمله، دپوړنی پرپلو او داسی نورچه دلمونځ کونکی جامه وی سجده وکړی رواده، پسله رکوع څخه په ولاړه (قومه) کښی بیله کوږوالی مستقیم دریدل، د دوو سجدوپه مابین کښی ناسته کول اوپه رکوع اوسجده کښی آرام کول دامام اعظم اوبوحنیفه (رح) او امام محمد (رح) په مذهب سره فرض نه دی بلکه مؤکدسنت دی، امام ابی یوسف (رح) او امام محمد بن ادریس الشافعی (رح) ئې فرض ګنی.

امام دی دسهارپه لمانځه، دماښام دلمانځه په اول دوو رکعاتو او دماخستن دلمانځه په اول دوو رکعتوکښی قرآئت په لوړآواز وایی اودماښام دلمانځه په آخر رکعت اودماخستن دلمانځه په آخردوو رکعتوکښی دی په قراره (خفیه) سره قرآئت وایی، که لمونځ ځانته وو نولمونځ کونکیـ اختیارلری چه دخپل قرائت داوریدلودپاره قرائت په لوړآوازوایی که ئې په خفیه سره وایی، همدارنګه امام دی دماپښین اومازدیګرپه لمونځوکښی قرائت خفیه وایی خو تصحیح دحروفوحتمی ده یعنکه څوك پټه خوله ولاړوی او قرائت په زړه کښی وایی لمونځ ئی صحیح نه دی.

وترلمونځ په مذهب دامام اعظم اوبوحنیفه (رح) دری رکعته په یوه نیت اوپه یوه سلام ګرځولوسره واجب دی چه په دریم رکعت کښی وروسته له سورت فاتحی اوسورت څخه اومخکی له رکوع څخه به دعای قنوت وایی:

﴿اللهم انانستعینك ونستغفرك ونؤمن بك ونتوکل علیك ونثنی علیك الخیرونشکرك ولا نکفرك ونخلع ونترك من یفجرك اللهم ایاك نعبدولك نصلی ونسجد والیك نسعی و نحفد ونرجو رحمتك ونخشی عذابك ان عذابك باالکفار ملحق﴾، امام شافعی (رح) وتریورکعت، دری رکعته، پنځه رکعته اواوه رکعته روابولی لیکن دری رکعته افضل ګڼی، زموږ دلیل د حضرت عباس (رض) نه روایت دی چه رسول (ص) د وتر په اول رکعت کښی دسبح اسم ربك الاعلی سورت ووایه په دوم رکعت کښی ئې قل یاایهاالکفرون اوپه دریم رکعت کښی ئې دقل هوالله احد سورت ووایه، وتر دیارانو(رح) په نیزسنت دی که پاته شی قضاء ئې په اتفاق دټولوامامانوشته، دوترپه درو واړو رکعتونو کښی دی سورت فاتحه اویوبل سورت ووایی کله چه ددریم رکعت په آخرکښی د دعای قنوت اراده وکړی الله اکبردی ووایی او لاسونه دی ترغوږوپوری پورته کړی بیرته دی لاسونه ترنامه لاندی ونیسی دعای قنوت دی شروع کړی، په نورولمونځوکښی دی دعای قنوت نه وایی . امام اعظم اوبوحنیفه (رح) وایچه په لمانځه کښی تعین دقرائت نشته چه حتمی دی دسهاردلمانځه په اول رکعت کښی دغه سورت اوپه دوهم رکعت کښی دغه سورت یادماپښین دلمانځه په اول رکعت کښی دغه سورت اوپه دوهم رکعت کښی دغه سورت وویل شی که قرائت تعین کړی لمونځ ئې مکروه دی، د قرآنکریم سورتونه یادسورتونوآیتونه لکه څنګه چه په قرآن کښی لیکل شیویدی په هغه ترتیب سره به ئې وایی یعنی که په اول رکعت کښی یوسورت ووایی اوپه دوهم رکعت کښی بیاپه سهوه یاپه عذرسره هغه سورت ووایی څه حرج نشته که ئې په قصد سره ئې ووایی لمونځ مکروه شو، همدارنګه که په اول رکعت کښی دقرآن

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسورت ووایی اوپه دوهم رکعت کښې له هغه نه مخکنې سورت ووایی هم لمونځ مکروه شو، کمه اندازه دقرائت هغه ده چه له قرآنکریم نه شمیرل کیږی مګریاران (رح) وایی قرائت به تر دری کوچنی آیتو یایواوږدآیت چه د دری کوچنی آیتوپه اندازه وی کم نه وی لکه آیت دمدائنة اوآیت کرسی . څوك چه اراده وکړی چه په بل چاپسی په جماعت لمونځ وکړی و دوه نیتوته احتیاج لری یعنی یونیت دلمانځه اوبل نیت دمتابعت د امام چه وایی به اقتدامی ده پدغه حاضرامام پسی، مقتدئ چه په امام پسی لمونځ کوی هیڅ قرائت دی نه وایی مګرامام شافعی (رح) وایی که خفیه لمونځ وی که جهری لمونځ وی الحمد لله به حتمی وایی، زموږ دلیل دغه حدیث مبارك دی ﴿من کان له امام فقرائة الامام قرائة﴾ یعنىکه چالره امام وی دامام قرائت دده قرائت دی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جماعت لمونځ

لمونځ کول په جماعت مؤکدسنت (ټينگ سنت) دی یعنی واجب ته نژدی دی حتی بعضی فقهاء وايی چه لمونځ په جماعت کول فرض دی اوکمال الهمام (رح) ئې واجب گنی، مسلم شریف له حضرت عبداله ابن مسعود(رض) نه حدیث رانقل کړیدی چه بیله عملی منافق څخه بل څوك دجماعت د لمانځه مخالفت نه کوی دجماعت د پريښيدودپاره شرعی عذرونه شته :

١ .چه ډيرحاجت ورته پيداشی نوجماعت دی پريږدی خپل حاجت دی رفع کړی ځکه چه په ډير دروند اودس لمونځ مکروه دی

٢ .ويره له دښمن ياله ځيرونکوحيواناتونه ٣. ډيرباران ياختی یاډيره تاريکه یاسخت باد چه د مسجد دلاری په پيداکولوکښی خنډ کيږی ۴. داسی ناروغی چه مسجدته دتگ توان نلری ۵. چه د مسجد امام مبتدع وی اوبل مسجدليری وی . دامامت وړسړی هغه څوك دی چه دشریعت په احکاموښه خبروی، دغه حکم هغه وخت دی چه امام راتب دمسجدحاضرنه وی ځکه دمسجد امام که څه هم کم علمه وی تربيگانه ملاښه دی، که دشريعت په علم سره برابروه بیاهغه څوك دامامت وړدی چه ښه قاری وی، که په قرائت کښی هم سره برابروه بیاهغه څوك دامامت وړدی چه پر هیزگاروی، رسول الله (ص) فرمایی که چاپه پرهیزگارامام پسی لمونځ وکړلکه په نبی پسی چه ئې لمونځ وکړ، که په پر هیزگاری کښی هم سره برابروه بیاهغه څوك دامامت وړدی چه په عمرمشر وی، امامت دمريی مکروه دی ځکه چه مريی دبادارله خدمت نه وزده کړی ته خلاص ندی همدارنگه امامت د صحرانشینه مکروه دی ځکه چه په صحراکښی جهل غالب دی، امامت د فاسق هم مکروه دی یعنی چه په کبیره گنهونواخته وی لکه زنا، لواطت، غیبت، د شرابوڅښل، غلاکول اوداسی نور، امامت دړانده هم مکروه دی ځکه چه ړند خپلی جامی له نجاست نه نشی ساتلای امامت د ولدزنا (ارمونی) مکروه دی ځکه چه له ارمونی نه دهرچا نفرت کيږی، که دغه خلگ امامت وکړی لمونځ پسی روادی مگرمکروه دی. امام نبایدپرمقتدیانوباندی لمونځ اوږدکړی (اوږد والی دلمانځه هله مکروه دی چه ترسنت قرائت بالاوی خوپه قدردمسنون دچالحاظ نشته).

دښځولمونځ په امامت دښځی مکروه دی بیاهم که ښځوپه اما مت دښځی لمونځ کوی نوښځه امامه دی په مابین کښی د صف ودريږی لکه لوڅ نارینه چه لمونځ په جماعت کوی .

که دجماعت په لمانځه کښی یومقتدئ وی دامام وراسته طرف ته ترامام یوقدم وروسته دی ودريږی اوکه مقتديان له یوه نه زیاد وه نودامام ترشاه دی په امام پسی ودريږی .

دنارینه اقتداپه ښځه یاپه نابالغ هلك پسی روانه ده، رسول (ص) وايی تاسی ښځی وروسته کوی لکه خدای (ج) چه دوی وروسته کړیدی، همدارنگه دنابالغ هلك لمونځ نفل دی نواقتدادمفترض په نفل کونکی پسی روانه ده.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجماعت په لمانځه کښی دصف ترتیب داسی دی چه اول دی لوی خلگ بیانابالغه هلکان بیا نرښځیان او بیادی ښځی صف یا صفونه تنظیم کړی، د ردمختاراوهدایه په حواله که امام دنراو ښځودامامت نیت کړیوی اوښځه په صف کښی دنرپرڅنگ ودریدل دښځی لمونځ صحیح دی مگر د نارینه لمونځ فاسددی همدارنگه که امام دښځودامامت نیت کړی نه وی نودنارینه لمو نځ صحیح دی اودښځی لمونځ فاسددی، دغه رنگه دځوانانوښځو حاضریدل دجماعت لمانځه ته مکروه دی ځکه ویره دفتنی (زنا) شته .

امام اعظم اوبوحنیفه (رح) وایی چه دزړوښځوحاضریدل دسهار ماښام اوماخستن لمانځه ته مکروه نه دی اونه څه حرج شته همدارنگه امام ابی یوسف (رح) اوامام محمد(رح) وایی چه د سپین سرو ښځوحاضریدل دټولولمونځودپاره روادی ځکه چه سپین سری ښځی ته دچاشوق نه کیږی، مگر د کوکب دری په حواله په ننني فتوی سره دی زړی یاسپین سری ښځی هم دجماعت لمانځه ته نه حاضریږی ځکه چه فتنی ډیری دی دزنا اوربل دی پربعضو زناکاروخلگوځوانه اوزړه ښځه فرق نلری او په سپین سرو ښځوهم اعتمادنشته.

پاك سړی دی په هغه امام پسی لمونځ نه کوی چه دبولودڅڅیدو ناروغی ولری یائې بادونه جاری وی یاټپی (زخمی) وی اوله ټپ (زخم) نه ئې وینی جاریوی، همدارنگه پاکی ښځی دی په مستحاضه پسی لمونځ نه کوی، قاری دی په امی پسی لمونځ نه کوی (مطلب له قاری څخه هغه څوك دی چه دومره حفظ دقرآن کریم ئې کړیوی چه لمونځ په رواوی، امی هغه څوك دی چه دومره حفظ دقرآنکریم ئې نه وی کړی چه لمونځ په رواوی)، هغه څوك چه دومره جامی ئې اغوستی وی چه عورت ئې پټ وی په لوڅ اوبربنډ پسی دی لمونځ نه کوی . امام چه تیمم ئې کړیوی د اودس کونکولمونځ پسی روادی، همدارنگه امام چه مسح ئې پر موزوباندی کړیوی دهغوکسانولمونځ ورپسی روادی چه پښی ئې پریولی وی، ولاړخلگ دی په ناست امام پسی لمونځ وکړی یعنی چه امام دناورغۍ په هکله په ولاړه لمونځ نشی کولای ځکه چه په حدیث شریف کښی دبخاری، مشکوة اومسلم ذکر شویدی چه رسول کریم (ص) آخرلمونځ په ناستی کوي اواصحاب کرام (رض) به ورپسی ولاړوه.

څوك دی لمونځ په داسی امام پسی نه کوی چه هغه لمونځ په اشاره کوی، همدارنگه فرض لمونځ دی په هغه امام پسی نه کوی چه لمونځ ئې نفلی وی، دقضائی لمونځ کونکۍ دی په هغه امام پسی لمونځ نه کوی چه داصلی وخت لمونځ کوی ځکه چه په اقتداکښی یووالی دلمانځه شرط دی، اونفل

کو نکۍ دی لمونځ وکړی په هغه امام پسی چه فرض لمونځ کوی، که چاپه امام پسی اقتداوکړه وروسته ورته معلومه شوه چه امام لمونځ بی اودسه راکړنودغه مقتدی دی خپل لمونځ بیرته راوگرځوی، دامام له بی اودسی نه خبریدل پخپله دامام په اقرارسره یا د دووکسانو شاهدی غواړی چه ووایی چه موږ دغه امام ولیدی چه بی اودسه شواوبیاپرلمانځه ودریدی، که امام په هیره سره لمونځ په بی اود سی ورکړ واجب دی چه مقتدیان له خپلی بی اودسی نه خبرکړی چه هغوی خپل لمونځونه راوگرځوی پدغه خبرتیاکښی دی امام شرم نه کوی. امام شافعی (رح)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وینه اودس مات نه بولی نوپه شافعی امام پسی دحنیفیانواقتدانه رواکیږی ولی چه دامام پوزه وینی شی دی اودس نه نوی کوی نواحتیاط پکاردی کله چه معلومه شی چه دغه شافعی امام دحنیفی مذهب مراعات کوی یعنی له وینی څه اودس نوی کوی نواقتدادی ورپسی وکړی همدا رنګه په داسی امام پسی اقتدا روا نده چه دهغه عقائد ستاپه مذهب کښی سبب دده دکفروی لکه (خوارج).

لمونځ کونکې چه په جامویابدن لوبی کوی لمونځ ئې مکروه دی لکه چه پرږیره لاس تیروی یاپه پوزه ګوتی وهی یاجامی څنډی او داسی نور، ځکه چه په صحیح حدیث کښی ذکرشویدی چه په تحـقیق سـره الله (ج) وتـاسی تـه دری عمـلونـه مکـروه ګڼلی دی : په لمانځه کښی په جامولوبی کول، په روژه کښی بی باکی اوبد ویل کول اوپه هدیره کښی خندل . په لمانځه کښی دی شګی یاډبری له سجدی له ځای نه نه لیری کوی که پردغه شګوسجده سمه نه لګیدل نویوځل یادوه ځلی دی پلاس برابری کړی، په لمانځه کښی دی په ګوتوټکان نه کوی اونه دی ګوتی سره جار باسی اونه دی پرتشی لاس نیسی ځکه چه دغه شیطانی عملونه دی، په لمانځه کښی دی جامی نه ځوړندوی لکه چه پټه پرځان واچوی اودواړه پلونه ئې ایله وی یعنی پراوږوئې نه وی راګرځولی یاچپنه یا پوستین یاکورتۍ ئې اغوستی وی مګرلستونې ئې نه وی اغو ستی، په لمانځه کښی دی دسروینښتان نه غوټه کوی اونه دی ښی اوکیڼ طرف ته ګوری (په لمانځه کښی کتل دری قسمه دی دسترګوترکنجانوکتل چه کراهت پکښی نشته لیکن دخشوع څخه دلمانځه مخالف عمل دی، بل دسرګرځول چه دا عمل مکروه دی دریم دځګـرګـرځـول چه په دغه عمل لمونځ فـاسدیږی) . همدارنګه په التحیات کښی دی دسپی په څیرنه کښینی، دامام ابوجعفرطحاوی (رح) فیقه دسپی په څیردناستی تفسیرداسی کړی دی چه کناټې پرځمکه کښیږدی زنګنونه جګ ودروی ځان سره ټول کړی اولاسونه هم پرځمکه کښیږدی چه په صحیح حدیث کښی هم له دغسی ناستی نه نهی راغلی ده همدارنګه په لمانځه کښی دی دچادسلام ځواب نه په خوله ورکوی اونه پلاس . په لمانځه کښی دی بیله عذره چهارزانونه کښینی ځکه چه سنت طریقه پاتیږی خورك اوچښنګ به هم نه کوی که دغه عملونه وکړی نوپه اتفاق سره لمونځ فاسددی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لمانځه کښې بې اودسه کیدل

که لمونځ کونکې په لمانځه کښې بې اودسه شي یادبولوځاځکې ورنه خارج شي سلام دې نه ګرځوی له لمانځه نه دې راووزي خبرې، خورك، چښنګ یابل داسې عمل دې نه کوی خپل اودس دې نوی کړی بل نیت ته ضرورت نشته بیرته دې په لمانځه کښې شریك شي، کله چه امام سلام وګرځوی نودئ دې تیرشوی رکعت یارکعتونه داسې اداکړي لکه په امام پسې، که لمونځ ځانګړې وو داودس نوی کیدونه وروسته دې بیرته لمونځ له هغه ځای نه شروع کړي اوپاته لمونځ دې پای ته ورسوی، که پخپله امام بې اودسه شي سمدستي دې بیله خبرویومقتدئ پرخپل ځای ودروی چه قوم ته پاته لمونځ په جمع ورکړي اودئ دې خپل اودس نوی کړي، کله چه له اودس نه بیرته راستون شوکه جماعت باقې وو ګډون دې ور سره وکړي، که جماعت تمام شوی وولمونځ دې له هغه ځای نه شروع کړي چه ورنه خارج شوی وو، پاته لمونځ دې داسې اداکړي لکه په امام پسې، مګرلمونځ بیرته له سره راګرځول افضل کار دی، که څوك په لمانځه کښې ویده شواوشیطان احتلام ورپیښ کړغسل دې وکړي لمونځ دې لـه سره راوګـرځـوی، کـه چـاتـه په لمانځـه کښې لیونتوب ورپیښ شو یابیهـوښه شـو یائې پـه زوره

وخندل نواودس دې نوی کړي اولمونځ دې بیرته له سره راوګر ځوی، که چاپه لمانځه کښې په قصد یا په سهوه خبرې وکړي لمونځ ئې باطل شو، که په آخره ناسته کښې ترالتحیات وروسته بې اودسې ور پیښه شوه نوبیله سلام ګرځولودی له لمانځه نه ووزي خبرې، خورك، چښنګ یابل دلمانځه مخالف عمل دې نه کوی اودس دې وکړي بیرته دې بیله نیت نه لمانځه ته داخل شي فقط سلام دې وګرځوی ځکه چه دغه سلام واجب دی، که له التحیات نه وروسته په قصدسره اودس مات کړي یاخبرې وکړي یابل داسې عمل وکړي چه منافي دلمانځه وی لمونځ ئې پوره شو ولې چه دلمانځه له افعالوڅخه شي پاته نه شوکه څه هم واجب سلام پاته دې خوپه مابین کښې ئې منافي پیداشوه .

امام اعظم اوبوحنیفه (رح) وایې که چاتیمم کړی وواوپه لمانځه کښې ئې له التحیات نه مخکې یائې له التحیات نه وروسته اوبه ولیدلې لمونځ ئې باطل شو ولې چه امام حنیفه (رح) له لمانځه نه وتل په صنع دلمونځ کونکې فرض ګڼي، مګریاران (رح) وتل له لمانځه نه په صنع دلمونځ کونکې فرض نه ګڼي نوداوبو لیدل ئې وروسته ترلمانځه شوه، همدارنګه که چاپرموزومسح کړیوه مدت دمسح ئې په لمانځه کښې تیرشو یائې موزه له پښې نه په لږ عمل سره وختل یا امي وو یوسورت دقرآن ئې زده شو (ورپیادشو) یالوڅ ووچاجامې ورکړې یائې په اشاره لمونځ کوی بیاپررکوع او سجده قادرشو یا ور پیاد شوه چه ترمخه ددغه لمونځ پرده بل قضائې لمونځ پاته دی یاقاری امام په لمانځه کښې بې اودسه شواو امي سړی ئې خلیفه کړیا دسهارپه لمانځه کښې لمرپرراوختې یا دجمعې په لمانځه کښې دمازدیګروخت پرداخل شو یائې مسح پرپنډکې کړیوه هغه پنډکې ولویده اوزخم جوړوو یا ښځه مستحا ضه وه استحاض ئې جوړشو ددغوټولولمونځ باطل شو، امام ابی یوسف (رح) اوامام محمد (رح) وائې چه ددغو ټولوکسانولمونځو نه پوره شوه.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوولس (۱۲) مسئلی دی چه امام اعظم (رح) اویاران (رح) اختلاف پکښې لری، اصل مقصددادی چه امام اعظم (رح) وتل له لمانځه نه په فعل دلمونځ کونکی فرض ګڼی که څه هم دغه عوارض له التحیات نه وروسته پیښ شوه، نوځنګه چه وتل له لمانځه نه په صنع پاته دی اودلمانځه په مابین کښې په پیښیدلو د دغو عوارضولمونځ باطلیږی نواودس هم باطل شو، یاران (رح) وایی چه وتل له لمانځه نه په صنع فرض نه دی نولمونځ کونکۍ چه په قدردالتحیات کښینستی لمونځ ئې پوره شو، دغه عوارض لکه د باندی ترلمانځه چه پیښ شوه نوله لمانځه نه دباندی په دغو عوارضولمونځ نه باطلیږی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قضايي، نفل او سنت لمونځونه

د قـضائي لـمونـځـونـقـضاء راوړول

که له چانه لمونځ فوت (قضاء) شونوکله چه ورپیادشی دهغه لما نځه قضاء دی راوړی، قول دعلیه السلام دی ﴿من نام عن صلوة اونسيهافليقضهااذاذكرها﴾ یعنی که څوك ویده شوله لمانځه څخه یائي هیرشونوکله چه ورپیادشی قضاء دی راوړی، قضائي لمونځ دی دوخت دلمانځه ترمخه وکړی، که ویره وه چه د قضائي لمونځ په کولودوخت لمونځ قضاء کیږی نودوخت لمونځ دی تر مخه کړی بیادی قضائي لمونځ وکړی، که له چانه ډیرلمونځونه قضاء شویوه نوپه ترتیب سره دی قضاء راوړی لکه څنگه چه په اصل کښی واجب شویدی، دبخاری اودحدیثونوپه نوروکتابو کښی ذکرشوی دی چه دخندق په مشهوره غزاکښی له رسول الله (ص) او اصحابانو(رض) څخه څلورلمونځونه قضاء شول نوعلیه السلام په ترتیب سره راوگرځول بیائي داسی وویل ﴿صلو کما رایتمونی اصلی﴾ یعنی لمونځ وکړۍ لکه څنگه چه زه مو ولیدم چه لمونځ می وکړ، څرنگه چه هغه لمونځونه په ترتیب وه نوپه امر د علیه السلام ترتیب واجب شو، که له چانه ترپنځه لمونځو ډیرقضاء شول نودقضاء راوړلودپاره ئي ترتیب ساقط شو مگر قضاء به ئې راوړی.

په کوموختو کښی لمونځ مکروه دی

سهاردلمرراختلوپروخت، غرمه دلمردزوال پروخت، اومازدیگر د لمرلویدوپروخت هیڅ لمونځ روانه دی مگردهغی ورځی دماز دیگرلمونځ یادمازدیگرقضائي لمونځ دلمرلویدو پروخت روادی . د لمر لویدو پروخت دی ومړی ته لمونځ نه ورکوی اوهم دی دتلاوت سجده نه کوی، وروسته له سهارله لمانځه نه دلمرختومخ کښی نفل لمونځ مکروه دی، همدارنگه دمازدیگردلمانځه نه وروسته ترلمر لویدوپوری نفل لمونځ مکروه دی مگرکه په دغودواړو وختو کښی دهغه وخت قضائي لمونځ را وگرځوی یادتلاوت سجده وکړی یادمړی لمونځ وکړی نوڅه حرج نشته مگرپه مازدیگرکښی چه لمرضعیف شی دغه دی هم نه کوی، سهارله سپیدونه وروسته بیله دسهاردوه رکعته سنت نورنفل دی نه کوی همدارنگه دماښام دلمانځه نه مخ کښی دی نفل نه کوی.

دنـفل اوسـنت لـمونـځـونوبـیـان

په حواله د۳۳صفحی دکوکب دری نفل دفرض اوواجب نه وروسته زائددی چه سنت هم پکښی شامل دی نوهرسنت نفل دی او هرنفل سنت نه دی، په ترمذی اونسائی کښی لیکلی دی چه رسول (ص) فرمایی که چاپه شپه اوورځ کښی پردوولس رکعتو همیشه توب وکړالله (ج) به په جنت کښی کور ورته جوړکړی، دوه رکعته دسهاردلمانځه ترمخه، څلوررکعته دماپښین دلمانځه تر مخه اودوه رکعته وروسته، دوه رکعته دماښام ترلمانځه وروسته دوه رکعته دماخستن دلمانځه وروسته.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهارپسله سپیدونه دوه رکعته لمونځ سنت دی، څلوررکعته سنت دماپښین ترلمانځه ترمخه اودوه رکعته وروسته، څلوررکعته نفل دمازدیگردلمانځه ترمخه مستحب دی که څوك وغواړی دوه رکعته دی وکړی، دوه رکعته سنت دماښام دلمانځه وروسته او څلوررکعته نفل دماخستن دلمانځه ترمخه مستحب دی که څوك وغواړی دوه رکعته دی وکړی اودوه رکعته سنت دماخستن دلما نځه وروسته، که څوك غواړی چه نفل لمونځ دورځی دوه رکعته په یوه سلام وکړی اوکه ئې خوښه وی څلوررکعته دی په یوه سلام وکړی خوترڅلوررکعته اضافه په یوه سلام مکروه دی، امام اعظم اوبوحنیفه (رح) وایی نفل لمونځ په شپه کښی اته (۸) رکعته په یوه سلام روادی مگراضافه تراته رکعته په یوه سلام مکروه دی، امام ابی یوسف (رح) اوامام محمد (رح) وایی چه په شپه کښی اضافه تردوه رکعته نفل لمونځ په یوه سلام روانه دی یعنی دوه رکعته افضل دی، دامام اعظم (رح) په نیزڅلوررکعته نفل دی دورځی او دشپی اوپه نیزدیارانو(رح) دورځی څلوررکعته نفل په یوه سلام دی اودشپی دوه رکعته نفل په یوه سلام دی، قرائت ویل د فرض لمانځه په اول دوه رکعتوکښی واجب دی اوپه آخردوه رکعتو کښی لمونځ کونکی اختیارلری که غواړی قرائت دی ووایی که غواړی تسبیح دی ووایی اوکه ئې خوښه وی خاموش دی ودریږی مگر قرائت ویل افضل دی ، قرائت ویل په ټولونفل او وترلمونځو کښی واجب دی، که چاپه نفلی لمونځ شروع وکړه اولمونځ ئې فاسدکړ نوبیرته دی قضاء راوړی، مگرامام شافعی (رح) وایی چه قضاء ئې نشته، داحکم هله دی چه په قصدسره داخل شی که په سهوه سره داخل شی بیائې قضاء نشته لکه چه څلوررکعته نفل پوره کړی په سهوه سره پنځم رکعت ته ولاړشی وروسته ورپیادشی هغه فاسدکړی نوقضاء ئې نشته، که چادڅلوررکعتونفل لمونځ نیت کړی وو اوله ناسته ئې وکړه وروسته لمونځ ورنه فاسدشونو د دوو رکعتوقضاء دی راوړی ځکه چه اول دوه رکعته ئې داولی ناستی په تکمیل سره صحیح شوه، که څوك په ولاړه سره دنفل لمانځه پرکولوقادروی ولی بیله عذره ئې په ناسته وکړی څه حرج نشته مگرثواب ئې نیم دی، امام اعظم ابوحنیفه (رح) وایی که چاپه ولاړی دنفل لمونځ شروع وکړه اوبیابیله عذره کښینستی لمونځ ئې صحیح دی ځکه چه ولاړه په نفل لمانځه کښی فرض نه ده نو کول اونه کول ئې برابردی، که څوك دښاردباندی وی یعنی تر آبادیووتلی وی پربوده (حیوان) باندی نفل لمونځ کول روادی هر طرف ته چه دبوده مخ وی وهغه طرف ته دی په اشاره لمونځ وکړی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سهوی د سجـدی بیـان

سجده دسهوی په زیادتوب اونقصان سره وروسته له سلام نه لازم ده، امام اعظم اوبوحنیفه (رح) وایی دسهوی سجده پسله سلام نه ده که له زیادت نه وی که له نقصان نه، دامام شافعی (رح) په نیز دسلام نه مخکی ده اودامام مالك (رح) په نیزکه له نقصان نه وه مخکی ترسلام ده اوکه دزیادت نه وه وروسته ترسلام ده، اختلاف محضی په اولیت کښی دی مګردواړه روادی، دفقه شریفی په بعضی کتابوکښی ذکرشویدی که لمونځ کونکی ځا نګړی وونو د سجده سهوی ترمخه دی پر دواړو طرفو سلام وګرځوی بیادی د سهوی سجده وکړی، که امام وو نودراسته طرف له سلام ګرځو لووروسته دی دسهوی سجده وکړی ځکه که دواړو لوروته سلام وګرځوی ښایی هغه مقتدیان چه اول دلمانځه ورنه تیرشویوی وپاته رکعتوته ولاړشی، په فتاوای قاسمیه کښی په حواله دنورو فتاواوولیکلی دی چه ځانګړی لمونځ کونکی دی هم پسله راسته لوری سلام نه دسهوی سجده وکړی ځکه که پردواړه خوا سلام وګر ځوی نوله لمانځه څخه خارج شوبیاسجده نشی کولای.

دسهوی دسجدی ترتیت داسی دی چه په آخره ناسته کښی دی التحیات ترمحمد عبده ورسوله پوری ووایی نوپرراسته لور دی سلام وګرځوی په تکبیر ویلو سره دی دوی سجدی وکړی او په هره سجده کښی دی سبحان ربی الا علی ووایی چه کم شمیرئې دری ځلی دی بیادی التحیات ترآخره، درودونه اودعاداللهم ربنا ووایی بیادی دواړه خواته سلام وګرځوی نولمونځ خلاص شو قبلیدل ئې دالله (ج) کاردی.

که دلمانځه واجب عمل په سهوه سره پاته شی یافرض عمل په سهوه سره وځنډیږی نودسهوی سجده واجبیږی لکه په سهوه سره دالحمدلله پریښودل، پریښودل ددعای قنوت، په آخره ناسته کښی د التحیات پریښودل، داختر په لمانځه کښی پریښودل دتکبیرونو، په کوم لمانځه کښی چه قرائت خفیه ویل کیږی او امام ئې په لوړ آوازووایی یاپه کوم لمانځه کښی چه قرائت په لوړآوازویل کیږی اوامام ئې خفیه ووایی ځکه چه داټول واجب عملونه دی دسهوی سجده واجبیږی، که په قصدسره پاته شی لمو نځ فاسدشو، همدارنګه که په سهوه سره پسله اولی ناستی نه قیامه وځنډ یدل یاپه ولاړه کښی قرائت وځنډیدی یاله قیامی نه رکوع وځنډیدل یاله قومی نه سجده وځنډیدل یاپه آخررکعت کښی له سجدی نه وروسته ولاړشوآخره ناسته وځنډیدل په دغو ټولوعملونوسره دسهوی سجده واجبیږی، که دغه عملونه په قصدسره وځنډول شی نولمونځ فاسدشو، په سهوه دامام پرمقتدی باندی هم سجده دسهوی واجبیږی ځکه چه مقتدی دامام تابع دی که امام دسهوی سجده ونکړه نومقتدئ دی هم نه کوی ځکه چه له امام نه مخالفت روانه دی، که مقتدئ سهوه شی سجده د سهوی نه پرامام لازم ده اونه پرمقتدی ځکه که امام سجده وکړی نومتابعت دمقتدی ئې وکړاوکه مقتدئ سجده وکړی نومخالفت دامام ئې وکړ، که لمونځ کونکی په لومړی ناسته کښی سهوه شووروسته ورپیادشوه چه لومړی ناسته ده که وناستی ته نژدی وو ناسته دی وکړی التحیات دی ووایی اوکه ولاړی ته نژدی وو د ناستی هڅه دی نه کوی جګ دی شی پاته لمونځ دی پوره کړی په آخرکښی دی دسهوی سجده وکړی، که مقتدئ په آخره ناسته کښی سهوه شویعنی ناسته ئې ونه کړه وپنځم رکعت ته جګ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو ترڅوچه دپنځم رکعت سجده ئې کړی نه وی بيرته دی کښينی د لمانځه په آخرکښی دی دسهوی سجده وکړی، که ئې دپنځم رکعت سجده وکړه لمونځ ئې باطل شواوفرض ئې په نفل سره بدل شول نولازم ده چه شپږم رکعت هم ورسره يوځای کړی ځکه چه په نفل لمونځ کښی طاق رکعتونه نشته، که ئې دڅلورم رکعت ناسته وکړه اوله التحيات نه وروسته ئې سلام ونه ګرځاوه دلومړی ناستی په فکروپنځم رکعت ته جګ شوپه قيامه کښی ورپيادشوه چه پنځم رکعت ته جګ شويدی نورکوع اوسجده دی نه کوی بيرته دی کښينی سمدستی دی ښی خواته سلام وګرځوی او د سهوی سجدی دی وکړی الحتيات، درودونه اودعا دااللهم ربنادی ووايی دواړو خواووته دی سلام وګرځوی لمونځ ئې پوره شو، که ئې دپنځم رکعت سجده وکړه نوبيادی شپږم رکعت هم ورسره يوځائکړی دسهوی سجدی دی وکړی ناسته دی تکميله کړی دواړوخواووته دی سلام وګرځوی لمونځ ئې پوره شو آخردوه رکعته ئې نفل شول، دسهاراوماښام په لمونځوکښی هم دغه ترتيب دی.

که څوك په ژوندکښی اول ځل دلمانځه درکعتوپه شميرکښی شکمن شوچه دری رکعته می وکړه که څلورنولمونځ دی بيرته له سره راوګرځوی ځکه چه رسول (ص) وايی ﴿فليستقبل صلوة﴾ يعنی لمونځ دی بيرته راوګرځوی، که شك اول نه وولمونځ کونکی ډير شکمن کيدی نوکوم شميرته چه ئې ګمان ډير وو هغه صحيح دی ځکه چه رسول (ص) فرمايی ﴿ من شك فی صلوته فليتحر الصواب ﴾ يعنی که څوك په لمانځه کښی شکمن شونوپه حق کښی دی فکر وکړی، که ګمان وهيڅ شميرته ډيرنه وو نو پر کم شميردی يقين وکړی يعنی که شك په دری اوڅلورکښی وويقين دی پردری وکړی که شك په دوه اودری کښی وويقين دی پردوه وکړی.

د نـاروغـه لـمـونـځ

لمونځ کونکی که ناروغه ووپه لمانځه کښی ئې قيامه نه شوای کولای نولمونځ دی په ناسته اداکړی رکوع اوسجده دی کوی، که ئې طاقت درکوع اوسجدی هم نه درلودی نولمونځ دی په اشاره کوی خو سجده دی تررکوع کښته کوی اودسجدی دپاره دی کوم جنس مخ ته نه ورپورته کوی لکه بالښت يا داسی نور، نبی عليه السلام فرمايی ﴿ان قدرت ان تسجد علی الارض فاسجدوالا فامی برأسك﴾ يعنکه ئې قدرت ووچه پرځمکه سجده وکړی نو سجده دی وکړی که ئې قدرت نه وو په سرسره دی اشاره وکړی که ئې دناستی طاقت نه ووستونی ستخ (دشاپرتخته) دی وغزيږی پښی دی وقبلی ته کړی رکوع او سجده دی په اشاره کوی يادی پربغل پريوزی مخ دی دقبلی وطرف ته کړی رکوع او سجده دی د سرپه اشاره وکړی، که ئې دسرپه اشاره هم لمونځ کولای نشو نو په سترګو يا په ورځو يا په زړه دی اشاره نه کوی لمونځ دی وځنډوی ترڅوچه صحت مومی، امام ابوحنيفه (رح) فرمايی که لمونځ کونکی پرولاړه قادر ووخوپررکوع اوسجده قادرنه وو نووولاړه يا (قيامه) پرلازم نه ده لمونځ دی په ناسته اداکړی رکوع اوسجده دی په اشاره سره وکړی، که لمونځ کونکی څه لمونځ په ولاړه وکړ بياپه همدغه لمانځه کښی ناروغه شود

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړې قدرت ئې نه در لودی نوپاته لمونځ دی په ناسته ادا کړی رکوع اوسجده دی وکړی که ئې رکوع اوسجده هم ورته سخته وه نودواړه دی په اشاره سره وکړی که ئې په اشاره هم لمونځ کولای نشونوستونی ستخ دی وغزیږی په اشاره دی لمونځ اداکړی، که چا د ناروغۍ له کبله لمونځ په ناسته کوي رکوع اوسجده ئې هم کوله په همدغه لمانځه کښې په ولاړه قادر شو نوپاتة لمونځ دی په ولاړه وکړی دغه لیکنه په قدوری کښې دشیخینو(رح) مذهب دی، دوی اقتدا د ولاړوخلګوپه ناست سړی پسی رواګڼی، په مسلم، بخاری او مشکوة کښې لیکلی دی چه رسول (ص) په ناسته امامت کوی او اصحابان (رض) ورپسی ولاړوه، که چاځه لمونځ په اشاره سره وکړ اوبیاپه همدغه لمانځه کښې پررکوع اوسجده قادرشونوټول لمونځ دی له سره راوګرځوی، پر دغه مسئله باندی ټولوامامانواتفاق کړیدی ځکه چه اقتدادرکوع کونکی اوسجده کونکی په اشاره کونکی پسی روانه ده، که څوك بیهوښه شوپنځه لمونځونه یا ترپنځولمونځوکم ورنه قضاء شوه نو کله چه بیرته پرهوښ شی قضاء دی راوړی اوکه له پنځـولمـونځـونه زیادورنه قضاء شوه نو قضاء ور باندی نشته.

د تـلاوت سجـده

په قرآن مجیدکښې څلورلس آیتونه دی چه دامام اعظم اوبوحنیفه (رح) په مذهب دهغوی په تلاوت سره پرقاری اواوریدونکی سجده واجب کیږی، دآیتونوپه شمیرکښې اختلاف دی بعضی علماوایی پنځه لس آیتونه دی اوبعضی وایی چه یوولس آیتونه دی چه دفقه په لویوکتابوکښې ئې تفصیل شته دتلاوت سجده په آخرکښې د سورت اعراف، په سورت رعد، سورت النخل، سورت بنی اسرائیل، سورت مریم، اوله سجده دسورت حج، سورت فرقان، سورت نمل، سورت الم تنزیل، سورت ص، سورت حم السجده ، سورت نجم، سورت والانشقاق اوسورت والعلق، په دغوځایوکښې پرتلاوت کونکی او اوریدونکی سجده دتلاوت واجب ده که ئې قصد د قرآن داوریدوکړیوی که ئې نه وی کړی ځکه چه رسول (ص) فرمایی ﴿السجدة علی من سمعهاوعلی من تلاها﴾ یعنی سجده د تلاوت شته پراوریدونکی اوپرتلاوت کونکی، که امام آیت دسجدی ووایه سجده به کوی اومقتدئ به هم سجده کوی که امام په خفیه لمانځه کښې آیت دسجدې ووایه سجده به کوی مقتدیانو که څه هم آیت نه دی اوریدلی خودامام په متابعت به سجده ورسره کوی، شخین (رح) وایی مقتدئ چه په لمانځه کښې دقرآن دتلاوت نه منع دی که ئې آیت دسجدې ووایه سجده نه پرامام واجب ده اونه پرمقتدی، مګرامام محمد (رح) وایی چه له لمانځه نه وروسته به ټوله سجده کوی ځکه چه سبب دسجدی پیدا شو امام اعظم اوامام ابی یوسف (رح) وایی مقتدئ چه په لمانځه کښې لـه قـرائت نـه منع دی نـو دا سبب دسجـدې سـبب نه دی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهل سنت اواهل جماعت چه حنیفی مذهب دی دخپل مذهب دری واړه امامان (رح) ائمه ثلاثه بولی، امام ابی یوسف اوامام محمد (رح) یاران بولی، امام اعظم ابوحنیفه اوامام ابی یوسف (رح) شیخین بولی یعنی سپین ږری، امام اعظم ابوحنیفه اوامام محمد(رح) طرفین بولی یعنی یوسپین ږری بل ځوان.

شیخین (رح) وایی که لمونځ کونکوله داسی چانه آیت دتلاوت د سجدې واوریدی چه په لمانځه کښی شریك نه وو دوی دی په لمانځه کښی دتلاوت سجده نه کوی چه له لمانځه نه فارغ شول سجده دی وکړی، که ئې په لمانځه کښی سجده وکړه کافی نه ده اولمونځ هم نه په فاسدیږی ځکه چه سبب د سجدی چه اوریدل د آیت دی پیداشواوسجده پرلازمه شوه، په لمانځه کښی ځکه روا نده چه آیت د سجدې په لمانځه کښی نه دی ویل شوی، لمونځ ځکه نه په فاسدیږی چه سجده دلمانځه جنسی عمل دی فتوی هم پردغه مذهب ده، مګرامام محمد (رح) وایی که لمونځ کونکو په لمانځه کښی ددغه آیت د اوریدوپه سبب سجده وکړه لمونځ ئې فاسدشو .

که چاله لمانځه نه مخکی آیت دسجدې ووایه سجده ئې ونکړه مجلس ئې بدل نکړ په لمانځه کښی داخل شواوپه لمانځه کښی ئې بیاهمهغه آیت ووایه اوسجده ئې وکړه نودغه یوه سجده د دواړو تلاوتودپاره رواده، که چابیله لمانځه نه تلاوت دسجدې وکړ اوسجده ئې هم وکړه کله چه په لمونځ کښی داخل شوبیائې هم هغه آیت دسجدې ووایه نوپه لمانځه کښی به بله سجده کوی چاچه په یوه مجلس کښی یوآیت دسجدې څوځلی تکرارکړیوه سجده ورباندی واجب ده، که ئې څوآیتونه د سجدې وویل نو د هر آیت دپاره به سجده کوی، که ئې په یوه مجلس کښی یوآیت د سجدې په څو مختلفوځایوکښی ووایه نوپه هغه شمیربه دتلاوت سجدې کوی .

کله چه څوك نیت دتلاوت دسجدې وکړی الله اکبردی ووایی لاسونه دی نه پورته کوی سمدستی دی سجده وکړی په سجده کښی دی دری ځلی سبحان ربی الاعلی ووایی اوسردی راپورته کړی نه ناسته شته نه دوهمه سجده شته اونه تشهد شته، که چا آیت دسجدې ووایه له هغه ځای نه ولاړی اوبیرته هلته راغی بیائې هغه آیت تکرارووایه نودوی سجدې به کوی، همدارنګه که تلاوت کونکی آیت د سجدې ووایه اوریدونکی واوریدی له هغه ځای نه ولاړی اوبیرته هلته راغی بیاتلاوتکونکی هغه آیت تکرار ووایه اواوریدونکی واوریدی نواوریدونکی به دوی سجدې کوی دقرآن تلاوت که په لمانځه کښی وی یاغیرله لمانځه نه دآیتوویل په ترتیب سره واجب دی، پریښودل دتلاوت دسجدې مکروه عمل دی ځکه چه پریښودل دتلاوت دسجدې مشابهت دهغه چاسره دی چه له سجدی نه منکر وی په حقیقت سره منکردسجدی کافردی نومشابهت ئې مکروه دی، که قاری دخلګو په موجودیت سره د قرآن شریف تلاوت کوي اوآیت ته دسجدی راورسیدی په خفیه سره دی ووایی چه دغه شفقت پراوریدونکودی .

په روح البیان کښی ذکرشویدی که چاڅه مشکل درلودی دقرآن شریف څلورلس دسجدی آیتونه دی په ترتیب سره دوایی خو د هر آیت ترمخه دی مخکنی آیت ورسره ملګری کړی چه څورلس آیتونه او څلورلس سجدې خلاصی شوی نودالله (ج) څخه دی د مشکل دحل په باب غوښتنه وکړی انشاء الله مشکل به ئې حل شی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مسافـرلـمـونـځ

دسفرقصداوپه قصدسره عمل کول چه په شرعی سفرسره یادیږی په احکاموکښی تغیرراوړی لکه د روژی خوړل او دڅلوررکعته لمو نځ په بدل کښی دوه رکعته لمونځ کول، که دسفرقصدنه وی چه پر ټوله نړۍ راوګرځی مسافرنه دی، همدارنګه که دسفرنیت وکړی اوپه سفرئې شروع کړی نه وی هم مسافرنه بلل کیږی، دسفرمسا فه دمقصد ترځای پوری پروچه لارداوښ په میانه تګ یا پیاده (پلی) میانه تګ د درو ورځولارده شپه نه حسابیږی ځکه چه شپه د اسراحت دپاره ده، په سفرکښی له سهار نه ترماښامه تګ شرط نه دی ځکه چه لمونځ کول، ډوډۍ خوړل اواسرحت کول هم په سفر کښی داخل دی لکه چه په فتاواووکښی وایی که څوك د ورځی له سره بیاترماپښین پوری تګ وکړی داسراحت ځای ته ورسیږی هلته شپه تیره کړی دوهمه اودریمه ورځ همداشان وکړی نوشرعی مسافردی، په هدایه کښی وایی چه اندازه په فراسخو سره معتبره ده چه په ضعیف روایت یوویشت (۲۱) فرسخه اوفتوی پراته لس (۱۸) فرسخه ده.

که څوك د درو ورځولاردموټرپه ذریعه په لس (۱۰) ساعته کښی یادالوتکی په ذریعه په یوه ساعت کښی قطع کړی شرعی مسافر دی .

د وچی دلاری تګ د اوبوله لاری سره برابرنه دی ځکه هره لارځان ته تعین دوخت غواړی، داماماعظم اوبوحنیفه (رح) په حکم مسا فربه څلوررکعتیزه فرض لمونځ دوه رکعته اداکوی اضافه تردوه رکعته روانه دی که ئې تردوه رکعته اضافه فرض لمونځ وکړ ګنهګاردی، که فرض لمونځ څلوررکعته داسی وکړی چه وروسته له اولو دوو رکعتوپه قدردالتحیات ناسته وکړی نواول دوه رکعته ئې فرض او آخر دوه رکعته ئې نفل شول مګردغه لمونځکونکۍ ګنهګارشوځکه چه د دوو رکعتوفرضوسلام وځنډی دی، همدارنګه که وروسته له اولو دوو رکعتوناسته ونه کړی اوڅلوررکعته فرض ادا کړی فرض لمونځ ئې باطل شواوپه نفل سره بدل شو، مګردامام محمدبن ادریس شافعی (رح) په حکم د مسافر څلوررکعته فرض لمونځ عزیمت دی او دوه رکعته ئې رصخت دی، دسهاراوماښام لمونځونه مسافر ندی ځکه کموالی هم پکښی نشته، په سفرکښی چه څوك آرام وی دلمانځه سنت دی نه پریږدی که ئې تلواروچه موټرورنه تلی یادسفرملګری ناراضه کیدل نوسنت دی پریږدی.

څوك چه په نیت دسفرله کوره ووت چه له خپل استوګن ښار یا کلی د آبادیونه تیرشی دسفرلمونځ به کوی، ترڅوچه داقامت نیت پنځه لس ورځی يااضافه ترپنځه لس ورځوپه کوم بل ښاریاکلی کښی کوی، دغه پنځه لس ورځی یا اضافه مذهب دامام اعظم ابو حنیفه (رح) دی اوروایت ئې عبداله بن عباس (رض) اوعبداله بن عمر(رض) کړیدی، دعسکرنیت دقبول وړنه دی بلکه دامیرنیت معتبردی همدارنګه د ښځی د اقامت نیت اعتبارنلری دمیړه نیت ئې معتبردی، دسفرلمونځ له نیت وروسته پر مسافرلازم دی، که مسافرنیت له پنځه لس ورځونه کم وکړنولمونځ به پوره نه کوی ځکه چه مسافردی یعنی دڅلور رکعته فرض پرځای به دوه رکعته کوی همدارنګه که دمقصد منزل ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسیږی اونیت د اوسیدوئې له پنځه لس ورځونه کم ووخوپنځه لس ورځې ئې تیری کړی بیائې هم داسی نیت ووچه نن یاسبابه ځم اوپه دغه ترتیب کلونه وربانډی تیرشول لمونځ به پوره نه کوی دوه رکعته د سفرلمونځ به کوی ځکه چه مسافردی، له بیهقی نه په صحیح سندسره روایت دی چه عبداله بن عمر(رض) په آذر بایجان کښی شپږ میاشتی او انس (رض) په نیشاپورکښی شپږ میاشتی تیری کړی لمونځونه ئې دوه رکعته مسافرانه کول، که موټرچلونکی کوم بل ښارته باروړی وی او د بیرته راتلودپاره دبارپه لټه کښی وی چه نن یا سبا به بارپیدا شی لدی ښارنه ځم پدغه امیدکښی میاشتی پرتیری شی لمونځ به دوه رکعته مسافرانه کوی، همدارازهغه دسوارلی وړونکی موټرچلونکی چه له خپل استوګن ښار نه ووزی لمونځ به مسافرانه کوی کله چه بیرته خپل ښارته راشی پوره لمونځ به کوی، داسلام عسکر چه دغزادپاره دکفروطن ته ننوزی ترڅوچه فتح ئې کړی نه وی په مابین کښې د قرار او فرار وی د اقامت نیت ئې صحیح نه دی، مسافرچه په مقیم امام پسی اقتداوکړی اودلمانځه وخت نورهم پاته وی نوپرځان ئې متابعت دامام لازم کړکه په اول دلمانځه کښې شریك شویوی که په آخرکښی لمونځ به پوره څلوررکعته کوی، د مسافر د قضائی لمونځ اقتدادمقیم امام په قضائی لمونځ پسی روانه ده ځکه چه دمسافرقضائی لمونځ په متابعت دامام څلوررکعته نشی کیدای، که امام مسافر وو او مقتدیان مقیم وه امام دی خپل دوه رکعته لمونځ وکړی سلام دی وګرځوی مقیم خلګ دی سلام نه ګرځوی خپل لمونځ دی داسی اداکړی چه په پاته رکعتوکښی دی هیڅ قرائت نه وایی په قدر د الحمد لله دی خاموش ودریږی ځکه چه دوی خلف الامام دی، پرامام باندی مستحب ده چه وروسته له سلام نه پرمقتدیا نو بږغ وکړی (زه مسافریم تاسی خپل لمونځونه پوره کړی) ددی ویناګټه داده چه مقیم خلګ پوه شی چه په پاته لمانځه کښی قرائت ونه وایی، په ابوداود او ترمذی کښی لیکلی دی چه رسول الله (ص) چه مکی ته مسافرراغلی وو اودمکی خلګوته ئې لمونځ وکړ وروسته له سلام نه ئې داسی ویناوکړه، کله چه مسافرخپل داستوګنی ښاریاکلی ته راورسیږی لمونځ به پوره کوی که څه هم د اقامت نیت ئې کړی نه وی ځکه چه په خپل ښارکښی داقامت نیت ته حاجت نشته، که څوك داستو ګنی ښاریاکلی بدل کړی یعنی کوم بل ښاریاکلی ئې داستوګنی دپاره غوره کړبیاپه سفر ولاړی اوهغه اول استوګن ځای ته ورسیدی لمونځ به پوره نه کوی ځکه چه مسافردی، که حاجی نیت داقامت وکړ چه پنځه لس ورځې به په مکه شریف اومنی کښی تیره وم نیت داقامت ئې صحیح نه دی ځکه چه په نیت کښی دوه ځایه چه فاصله سره لری وویل شوه، همدارنګه که یوازی مکی شریفی ته ورغی اوپه مکه مکرمه کښی دپنځه لس ورځوداوسیدووخت نه وو داقامت نیت ئې صحیح نه دی لمونځ دی پوره نه کوی ځکه چه مسافر دی، دامام اوبوحنیفه (رح) په مذهب مسافرله جمع کول د دوو لمونځو دفعل په لحاظ روادی اودوخت په لحاظ روانه دی یعنی مسافرته روادی چه دماپښین لمونځ د وخت وآخر ته وځنډوی او دمازدیګرلمونځ دوخت په اول کښی وکړی، دغه رنګه دماښام او ماخوستن لمونځونه سره جمع کړی چه دغه عمل په جمع صوری سره یادیږی، جمع حقیقی (جمع وقتی) دوه ځایه رواده لکه په عرفات کښی چه دمازدیګرلمونځ دماپښین په وخت کښی اداکیږی چه دتقدم جمع بلل کیږی اودماښام لمونځ دماخستن په وخت کښی اداکیږی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه دځنډ جمع بلل کیږی، په احادیثوکښی چه درسول الله (ص) دجمع روایت شویدی مقصدئې جمع صوری ده، په نورومذهبوکښی جمع حقیقی په هرعذر روا ده لکه سفر، باران، ناروغی اوداسی نور.

دغه راز دامام اوبوحنیفه (رح) په مذهب په کښتې کښی په هرحال لمونځ په ناستی روادی مگرامام ابویوسف (رح) اوامام محمد (رح) وایی چه بیله عذره روانه دی . که په سفرکښی لمونځ قضاء شی اوپه کورکښی ئې قضاء راوړی نود دوو رکعتودسفردلمونځ قضاء به راوړی، که له مقیم نه لمونځ قضاء شوغوښتل ئې چه په سفرکښی ئې قضاء راوړی دځلوررکعتوقضاء به راوړی، فرمان وړونکې اوگنهگارپه سفرکښی یوشان رصخت دی یعنی دواړوته کسردلمانځه او د روژی خوړل روادی ځکه چه دقرآنکریم دالبقره دسورت په (۱۸۴) آیت کښی الله (ج) فرمایلی دی ﴿فمن كان منكم مريضااو على سفرفعدة من ايام اخر﴾ یعنی که څوك ستاسونه په روژه کښی ناروغه وی یاپه سفرکښی وی روژه وخوری نو روژه نیول په شماردخوړل شوو ورځوپه نورو ورځوکښی وربانډی لازم ده پدغه آیت مبارك کښی د گنهگاراو فرمان وړونکی توپیرنشته، په حدیث شریف کښی راغلی دی د﴿صلوة المسافر ركعتان﴾ یعنی د مسافرلمونځ دوه رکعته دی، په حدیث شریف کښی هم دفرمان وړونکی اوگنهگارتوپیرنشته، امام شافعی (رح) وایی چه گنهگار ته رصخت نشته.

د جـمـعـی دورځـی لـمـونـځ

دجمعی لمونځ په آیت، حدیث اواجماع سره ټنگ فرض دی او منکرئې په اتفاق سره کافردی، دجمعی لمونځ بیله دښاردجامع اودښاردعیدگاه څخه بل ځای روانه دی، عیدگاه خاص شرط نده بلکه په ټولو طرفوکښی دښاردجمعی لمونځ روادی، دښار د اطرافو په پیژندنه کښی اختلاف دی څوك وایی اطراف د ښارهغه دی چه یومیل له ښارنه لیری وی څوك وایی چه دوه میله له ښارنه لیری وی څوك وایی چه دوه فرسخه لیری وی څوك وایی چه دمؤذن اذان وروسیږی اوڅوك وایی هغه منطقه چه یو سړی سهارپلی ورځه روان شی دجمعی لمونځ په ښارکښی وکړی مخکی د ماښام نه بیرته خپل ځاتوبی ته ورسیږی، امام اعظم اوبوحنیفه (رح) اوامام محمد(رح) وایی چه په یوه ښارکښی څوځایه دجمعی لمونځ کیدونکې دی چه دغه مذهب صحیح اوهم پردغه مذهب فتوی ده، دمصر(ښار) په تعریف کښی هم اختلاف دی امام ابو یوسف (رح) وایی چه ښارهغه ځای دی چه هلته امیراوقاضی وی او د شرع شریفی احکام اوحدود جاری وی دغه حکم امام کرخی (رح) هم غوره کړیدی، دامام ابویوسف (رح) بل روایت دادی چه دښارجامع هغه لویه جامع ده چه دښارترمسجدوډیرلمونځ کونکی پکښی ځایدلای شی دغه روایت هم امام کرخی (رح) غوره کړیدی، د جمعی لمونځ په کلیوکښی روانه دی اوامامت د جمعی دورځی دلمانځه بیله پاچا یا امیرد وخت یاهغه څوك چه امیردوخت مامورکړیوی روانه دی

دجمعی دورځی دلمانځه شرطونه : دماپښین وخت دی وروسته له ماپښین نه روانه دی، امام به دلمانځه نه مخکی دوی خطبی وایی په لیږ ناسته سره به دخطبو په مابین کښی بیلوالی کوی چه پدغه باندی اجماع د امت ده اوهم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

به امام خطبه په ولاړی اوپاك بدن سره وایی، امام ابوحنیفه (رح) فرمایی که خطیب لنډه خطبه ووایی رواده یعنی که خطیب دخطبی په نیت دومره ذکروواپی سبحان الله والحمدلله ولااله الاالله کفایت کوی ځکه چه خدای پاك دقرآنکریم دالجمعه دسورت په نهم (۹) آیت مبارك کښی ذکرکړیدی ﴿فاسعوالی ذکرالله﴾ پدغه آیت کښی ذکراغلی دی که اوږدوی اوکه لنډوی، یاران (رح) وایی چه نوم د خطبی شونوداوږد ذکرڅخه چاره نشته، دیارانو(رح) دمذهب بناء پرعرف ده چه فقط سبحان الله والحمدلله خطبه نه شمیری . خطبه په ناستی یاپه بی اودسی ویل رواده ځکه چه مقصد حاصل شومگرمکروه ده ځکه چه دنبی علیه السلام له سنت نه مخالفت دی، د جمعی دلمونځ بل شرط جماعت دی اودامام اوبوحنیفه (رح) په مذهب په جماعت کښی به بیله امام نه لږترلږه دری کسان نورموجودوی، یاران (رح) وایی چه بیله امام نه به دوه کسان نورموجودوی، امام دی په دواړورکعتوکښی قرائت په لوړآوازوایی اودقرآن شریف دسورت تعین نشته، دجمعی لمونځ پرمسافر، پر ښځه، پرناروغه، پرنابالغه، پړانده فرض نه دی که دوی دجمعی لمونځ دخلگوسره په جماعت وکړ دماپښین لمونځ ورباندی ساقط شویعنی دماپښین لمونځ دی نه کوی . مسافر، نارو غه اومریی لره روادی چه دجمعی په لمانځه کښی امامت وکړی ځکه چه د جمعی لمونځ ته حاضرشی نو ورباندی فرض شو، که چابیله عذره په کورکښی دماپښین لمونځ دجمعدلمانځه دجماعت نه مخکی وکړلمونځ ئې روادی مگرمکروه دی، امام اوبوحنیفه (رح) وایی که دغه لمونځ کونکی په کورکښی دماپښین دلمانځه وروسته فکربدل کړاودجمعی لمانځه ته روان شوهغه لمونځ چه کورئې کړیدی باطل شو، کله چه مسجدجامع ته ورسیدی دجمعی لمونځ هم ورنه تیرشوی وو نودماپښین لمونځ به بیرته راگرځوی، امام ابی یوسف (رح) اوامام محمد(رح) وایی چه دکوردماپښین لمونځ ئې هغه وخت باطل دی چه دجمعی دورځی په لمانځه کښی له امام سره گډون وکړی، په ښارکښی معذور کسانواو د زندان زندا نیانوته دجمعی دورځی دماپښین لمونځ په جماعت سره مکروه دی . که څوك دجمعی لمانځه ته حاضرشوپه جماعت کښی دی له امام سره گډون وکړی وروسته له سلام نه دی ولاړ شی دتیرشوی لمونځ قضاء دی راوړی، دمثال په توگه که دامام سره په دوهم رکعت کښی گډون وکړی نو وروسته له سلام نه دی د اول رکعت قضاء راوړی، امام اوبوحنیفه (رح) وایی که امام په حال کښی دناستی وواوتشهدئې ویل یادسهوی په سجده کښی وو گډون دی ورسره وکړی، مگرامام ابی یوسف (رح) اومحمد(رح) وایی که دغه سړی ددوهم رکعت ډیره حصه له امام سره ونیول دجمعی لمونځ دی ورسره پوره کړی که ئې ددوهم رکعت لږ حصه له امام سره ونیول نودامام له سلام گرځولو وروسته دی دماپښین څلور رکعته فرض پوره کړی یعنی که د دوهم رکعت په رکوع کښی په جماعت کښی گډون وکړی نودامام له سلام نه وروسته دی د ماپښین څلوررکعته فرض پوره کړی، امام اعظم ابوحنیه (رح) وایی کله چه امام وخطبی ته حاضرشی نولمونځ کونکی دی سنت اونفل لمونځ پریږدی په دغه وخت کښی قرائت دقرآن، سلام اچول، دسلام ځواب ورکول، سنت لمونځ یاتحیة المسجد مکروه دی ترڅوچه امام له خطبی نه فارغ کیږی څوك دی خبری هم نه کوی دامام خطبی ته دی غوږشی ځکه چه دخطبی اوریدل واجب دی، یاران (رح) وایی ترڅوچه امام په خطبه شروع کړی نه وی خبری کول روادی، امام شافعی (رح) وایی سنت قبلی یاتحیة المسجد یادسلام ځواب مکروه نه دی بلکه روادی . کله چه مؤذن اول اذان

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناری کړی خلگ دی پلورل اوپیرودل بس کړی دجمعی لمانځه ته دی حاضرشی په دغه قول دالله (ج) چه دسورت الجمعه په نهم (۹) آیت مبارك کښی فرمایی ﴿یایهاالذین امنوااذانودی للصلوة من یوم الجمعة فاسعواالی ذکرالله وذرواالبیع﴾ یعنی ای مؤمنانوکله چه دجمعی دورځی دلمانځه اذان ناری شو پلورل اوپیرودل بس کړی دالله دذکر و لوری ته منډی وهی، پدغه وخت کښی هرڅه عمل چه دلمانځه خنډ کیږی حرام دی لکه خوراك خوب، مجلس، پلورل، پیرودل اوداسی نور. امام چه دجمعی د ورځی د دووخطبوپه مابین کښی کښینی دغه وخت ددعا د قبلیدو وخت دی هرڅوك دی یوه لنډه دعاوکړی.

د اخترونو لمونځ

ددواړواخترولمونځونه واجب دی دکمکی اخترپه ورځ و عیدگاه ته دتگ نه مخکی څه شئ خوړل مستحب دی، دلمانځه دپاره دی غسل وکړی ځان دی خوشبویه کړی ښی جامی دی واغوندی که ئې دفطرصدقه (سرسایه) ورکړی نه وی هغه دی هم له ځان سره واخلی اودعیدگاه په لوردی روان شی، امام اعظم ابوحنیفه (رح) وایی چه دعیدگاه پرلاردی تکبیرنه وایی مگریاران (رح) وایی چه دعیدگاه پرلوردی تکبیروایی، داختردلمانځه نه مخکی دی نفل نه کوی کله چه په راختلودلمرپه قدر د دوو نیزودلمانځه وخت رواشو اودلمانځه دوخت ترختمیدوترمخه چه دلمرزوال دی امام دی دوه رکعته واجب په جماعت دخلگواداکړی، دکمکی اختردلمانځه نیت داسی دی (نیت می دی دزړه داخلاصه لمونځ کوم دوه رکعته واجب دکمکی اخترسره دشپږتکبیروپه دغه حاضروخت دڅاښت اقتدامی ده پدغه امام پسی مخ می دی پرلوری دکعبی شریفی) دلوی اختردلمانځه په نیت کښی دکمکی اخترپه عوض کښی (لوی) اختروویل کیږی نورنیت ئې فرق نلری، لومړی رکعت دی په تکبیرتحریمه سره شروع کړی سبحانك اللهم دی ووایی بیادی لاسونه ترغوږو پوری لوړکړی بل تکبیردی ووایی او لاسونه دی ځوړند ونیسی بیادی دوهم تکبیروایی لاسونه دی ترغوږو پوری لوړکړی لاسونه دی ځوړندونیسی بیادی دریم تکبیر ووایی لاسونه دی ترغوږوپوری لوړکړی اوترنامه لاندی دی ونیسی سورت فاتحه اویوبل سورت دی په لوړآوازووایی دنورولمونځوپشان دی رکوع او سجده وکړی، کله چه دوهم رکعت ته راجگ شی اول به سورت فاتحه اویوبل سورت په لوړآوازووایی بیابه داول رکعت پشان دری تکبیرونه ووایی لاسونه به ځوړند ونیسی په څلورم تکبیرسره به دنورولمونځوپشان رکوع، سجده اوناسته وکړی پسله سلام نه به امام دوی سنت خطبی ووایی دخطبی په لړکښی به خلگ دفطرپه صدقه اودهغه په احکاموخبرکړی اودعابه وکړی، دغه ترتیب له عبداله بن مسعود، حذیقه، دابوموسی اشعری اونوروصحابه کرام رضی الله عنهماڅخه رانقل شویدی، نوراحناف ئې هم معتبر گڼی

که له چانه داختردلمانځه جماعت پاته شو قضاء ئې نشته ترك د واجب ئې وکړگنهگاردی . که داختر میاشت نه معلومیده په اوریځ کښی پټه وه وروسته له زوال نه دووکسانودقاضی یاحاکم په حضور کښی دمیاشتی دلیدلوشاهدی ورکړه نوپه سباورځ دی د اخترلمونځ اداکړل شی، که په کوم عذرسره په دوهمه ورځ دلما نځه مخنیوی وشی نوپه دریمه ورځ دی لمونځ نه کوی .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مستحب دی چه دلوی اختردلمانځه دپاره غسل وکړی خوشبویی ولګوی اودلمانځه ترفراغت پوری خورك وځنډوی وعیدګاه ته دی روان شی پرلاری دی تکبیرونه په لوړآوازوایی په عیدګاه کښی دی امام دوه رکعته واجب لمونځ دکمکی اخترپشان په جماعت دخلګواداکړی، دلمانځه نه وروسته دی امام یوپه بل پسی دوی خطبی ووایی اوپه خطبه کښی دی خلګوته دقربانۍ احکام او د تشریق تکبیرونه بیان کړی، که دکوم عذرپه سبب داختردلمانځه مخنیوی وشی نوسباورځ دی لمونځ وکړی، په دریمه ورځ داختر لمونځ روانه دی، دامام حنیفه (رح) په مذهب دتشریق تکبیرونه دعرفات د ورځی دسهاردلمانځه وروسته شروع اوداختردلومړۍ ورځی دمازدیګروروسته ختمیږی چه ټوله اته (۸) لمونځونه کیږی ، دامام ابویوسف (رح) اوامام محمد(رح) په مذهب تکبیرونه د آخری ورځی دمازدیګردلمانځه وروسته ختمیږی چه ټوله درویشت (۲۳) لمونځونه کیږی، همدارنګه دامام اعظم ابوحنیفه (رح) په مذهب دتشریق تکبیرونه دکلوپراوسیدونکو، پرمسافر، پرښځه پرهغه چاچه لمونځونه ئې په جماعت نه وی واجب نه دی، په مذهب دیارانو(رح) د تشریق تکبیرونه پر نراوښځه، پرمقیم او مسافر، دښاریادکلوپراوسیدونکوکه ئې لمونځ په جماعت وی یا په ځانګړه توګه وی پر ټولوواجب دی، ټولوشرحواوفتاواوو د یارانوپرمذهب فتوی کړیده، دتشریق تکبیرونه پسله فرض لمانځه نه دادی ★الله اکبر الله اکبر لااله الاالله والله اکبر الله اکبرولله الحمد★ داختردلمانځه دپاره اذان اواقامة نشته.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تراویح، د کسوف او استسقا لمونځونه

د کسوف لمـونځ

کله چه لمرتورشي (تندري ونيسي) امام دی دخلگوسره په جما عت دوه رکعته نفل لمونځ وکړی په هررکعت کښی دی په خفيه سره اوږدقرائت وايی اويوه رکوع دی کوی، امام ابو یوسف (رح) او امام محمد(رح) وايی چه قرائت دی په لوړ آواز وايی بيادی په ګډون دټولوخلگو دعا وکړی ترڅوچه لمرله تندری نه خلاصيږی امامت دی دجمعی دورځی امام وکړی، که امام حاضرنه وو نو هريودی ځان ته لمونځ وکړی، که سپوږمۍ توره شی (خسوف) دپاره دجماعت لمونځ نشته هرڅوك دی ځانته لمونځ وکړی همدارنگه دخسوف په لمانځه کښی خطبه نشته.

د استسقـاء لـمـونـځ

امام اعظم ابوحنيفه (رح) وايی چه دباران غوښتلودلمانځه دپاره سنت لمونځ په جماعت سره نشته که هرڅوك ځانته لمونځ کوی روادی، امام ابويوسف (رح) اوامام محمد(رح) وايی چه په جماعت سره دی دوه رکعته نفل لمونځ وکړی امام دی قرائت په دواړو رکعتوکښی په لوړآوازووايی وروسته له لمانځه دی پرځمکه خطبه ووايی يعنی خطبه دی پرمنبرنه وايی چه خلگ له گنهونه توبه وباسی، بيا دی مخ پرقبله ودريږی دعا اوزاریۍ دی وکړی امام دی خپل څادر واړوی اومقتديان دی څادرونه نه اړوی، اړول دڅادر د نيك پالیۍ دپاره کيږی که څادرڅلورکنجه وو نولوړدی کښته او کښته دی لوړ کړی اوکه څادرگردئ وو راسته پلودی چپ اوږی ته او چپ پلودی راسته اوږی ته واړوی داستسقاء دپاره دی دکفارو اهل ذمه نه حاضيريږی.

د روژی د ميـاشتـی قـيـام (تـراويـح)

د روژی په مياشت کښی دماختستن وروسته دخلگوراغونډيدل مستحب دی امام دی پدغه خلگو سره پنځه ترويح لمونځ اداکړی (ترويح څلوررکعته دی) او هره ترويح دی په دوه سلامه اداکړی او په مابين کښی ددووترويحودی په قدرديوی ترويح ناسته وکړی بيادی امام دخلگوپه گډون وترلمونځ اداکړی، بيله د روژی دميا شتی بل وخت دی وترلمونځ په جماعت نه کوی.

د قدوری ملاصاحب تراويح مستحب وگڼلی چه دا روايت ضعيف دی، په صحيح مذهب او روايت سره چه دحنيفيانودلوړو فقهاوو(رح) غوره دی شل رکعته تراويح سنت مؤکددی، همدارنگه و نارينو ته تراويح په جماعت سره سنت مؤکددی.

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library